



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

בפני כבוד השופטת שירלי דקל נוח

המאשימה: פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית
ע"י ב"כ עו"ד שרון בכר נהון ועו"ד בן עמי
כהן

נגד

הנאשמים: 1. יואל אזרי
2. יאיר אזרי
ע"י ב"כ עו"ד בני נהרי

הכרעת דין

תוכן העניינים:

3	פתיחה
4	חברת MYM
5	כתב האישום המתוקן
6	התייחסות למענה שמסרו הנאשמים לחלק הכללי של כתב האישום המתוקן
12	ניתוח עובדתי
12	הקשר בין חברת MYM לבין אתרי ההימורים
12	הדפסת כרטיסי ואליו קארד וקש קארד
14	מערכת קש קארד
15	תפקידו וחלקו של יואל אזרי בפעילות חברת MYM ומארג הבעלות בה
15	פירוט וניתוח טענות הצדדים
18	עדותו של מאיר מזרחי בדגש על אמירותיו מחוץ לחדר החקירות
22	אינדיקציות נוספות לתפקידו וחלקו של יואל אזרי
29	בחינת מהימנות עדותו של יואל אזרי
32	תפקידו וחלקו של יאיר אזרי בפעילות חברת MYM
34	התנהלות יאיר אזרי בחקירותיו במשטרה ובחינת מהימנות גרסתו
35	שתיקתו של יאיר אזרי במהלך משפטו
36	תיקוף הכרטיסים באתרי ההימורים
37	התנהלותה ואופן פעולתה של חברת MYM
37	יצירת הקשר הראשוני עם המפיצים



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

38	מכירה והפצה של כרטיסי ההימורים באמצעות המפיצים
38	התשלום עבור כרטיסי ההימורים לחברת MYM
39	מכירת כרטיסי ההימורים על-ידי המפיצים למהמרים
39	אי מסירת קבלות או חשבוניות למפיצים בגין רכישת כרטיסי ההימורים
40	העמלות ששילמו המפיצים לחברת MYM
41	מחזורי המכירות והעברות הכספים לחברות ההימורים או לחברות הבת שלהן
42	העברות בנקאיות לחברות ההימורים
42	העברות כספים במזומן לשליחי חברות ההימורים או חברות הבת שלהן
43	תיעוד העברות הכספים לחברות ההימורים
54	קבלת עמלות בסך 7% - 10% מהכספים שהועברו לחברות ההימורים
55	החלק המשפטי
55	טענות ההגנה לעניין פגמים בהליכים המשפטיים
57	טענת ההגנה בדבר פגיעה בזכות היועצות של יאיר אזרי
58	ניתוח הוראות החיקוק המיוחסות לשני הנאשמים
58	עבירה של סיוע לארגון או עריכת משחקים אסורים, הגרלות והימורים
63	טענת ההגנה להחלת הסייג של טעות במצב משפטי
70	טענת ההגנה מן הצדק - אכיפה בררנית
76	ניתוח הוראות החיקוק המיוחסות ליואל אזרי בלבד
76	עשיית פעולה ברכוש אסור
	האם עבירת סיוע לארגון או עריכת משחקים אסורים, הגרלות והימורים הינה עבירת מקור?
80	האם התקיימו יסודות סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון?
82	רכיב הידיעה הנדרש לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון
	שימוש במרמה ובתחבולה במטרה להשתמט מתשלום מס ומסירת ידיעה כוזבת או מסירת דו"ח או מסמך אחר הכוללים ידיעה כאמור במטרה להשתמט מתשלום מס
83	אופן ניהול פנקסי החשבונות של חברת MYM
86	אי הנפקת חשבוניות והגשת דיווחים דו חודשיים כוזבים למע"מ
88	אי הגשת דוחות שנתיים של חברת MYM בשנים 2009 – 2010
93	סוף דבר



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

פתיחה

1. עניינה של הכרעת דין זו בפרשיית שיווק והפצת כרטיסי הימורים ברחבי הארץ, במהלך השנים 2007 – 2010, בהיקפים כספיים משמעותיים.

פעילות ענפה זו נעשתה באמצעות חברת אמ.ווי.אמ.קום (MYM COM) בע"מ (להלן: "**חברת MYM**" או "**החברה**"), בה היו ארבעה שותפים: מאיר מזרחי, משה דרעי, רונלד (רוני) אפשטיין, ונאשם 1 – יואל אזרי (להלן: "**השותפים**").

נאשם 2 – יאיר אזרי, עבד בחברת MYM וכן כמפיץ עצמאי של כרטיסי הימורים.

במהלך שנים אלו הפיצה חברת MYM שלושה סוגים של כרטיסי Prepaid:

(א) כרטיס מסוג ואליו כארד, ששימש להימורים באתרי האינטרנט של חברת Victor Chandler Ltd International (להלן: "**ויקטור צ'נדלר**"), שמקום מושבה בגיברלטר.

(ב) כרטיס מסוג קאש כארד, ששימש להימורים באתרי האינטרנט של חברת Stan James Ltd (להלן: "**סטן גיימס**"), שאף מקום מושבה בגיברלטר.

(ג) כרטיס מסוג קיי כארד, ששימש לביצוע הימורים באתרים ישראלים שונים. כתב האישום המתוקן עוסק בכרטיסי הימורים מסוג ואליו כארד וקאש כארד בלבד.

במסגרת פעילותה, חברת MYM גבתה עמלה של כ- 7% משווי כרטיסי הימורים, מהחברות ויקטור צ'נדלר וסטן גיימס. יתר הסכומים שנגבו עבור כרטיסי הימורים, בקיזוז העמלה של חברת MYM, הועברו על ידה לחשבונות הבנק של החברות ויקטור צ'נדלר וסטן גיימס או חברות בת שלהן.

חברת MYM גבתה עמלה נוספת, של כ-2% משווי כרטיסי הימורים, ממפיצי כרטיסי הימורים (קיוסקים ו"פיצוציות" ברחבי הארץ), שמכרו את הכרטיסים שרכשו מחברת MYM למהמרים פרטיים.

כפי שהתברר במהלך הליך ההוכחות, לכל אחד מארבעת השותפים בחברת MYM היה תפקיד במערך הפעילות של החברה, כפי שיתואר להלן –

מאיר מזרחי – היה הבעלים הרשום של חברת MYM, האחראי על חשבונות הבנק של החברה, על העברת המידע הפיננסי אודות הכנסות והוצאות החברה לרואה החשבון, ועל העברת הכספים שהתקבלו בגין מכירת כרטיסי הימורים מסוג ואליו כארד וקאש כארד לחברות ויקטור צ'נדלר וסטן גיימס, בניכוי העמלה שגבתה החברה.



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 11-09-30365 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

משה דרעי – היה איש הקשר בין המהמרים הפרטיים שיצרו קשר עם חברת MYM, דרך אתרי חברות ההימורים ויקטור צ'נדלר וסטן גיימס, לבין מערך מפיצי כרטיסי ההימורים שהקימה החברה ברחבי הארץ, בהתאם למיקומם הגיאוגרפי של המהמרים.

רונלד (רוני) אפשטיין – היה איש הקשר של החברה עם חברות ההימורים ויקטור צ'נדלר וסטן גיימס שמקום מושבן היה, כאמור, בחו"ל, הוא היה אחראי להקמת מערכת קאש כארד אליה אתייחס בהמשך, וכן יצר את הקשר, דרך גורם מתווך – חברו לזלי רוז, עם דפוס בארי, לשם הדפסת כרטיסי ההימורים בישראל.

יואל אזרי – היה בעל תפקיד בכיר בחברת MYM, אחראי על הקמת והפעלת מערך שיווק של החברה, ואחראי על הפצת כרטיסי ההימורים בנקודות מכירה שונות בכל רחבי הארץ. יואל אזרי עמד בקשר עם המפיצים השונים, היה אחראי על גביית התקבולים שהתקבלו ממכירת כרטיסי ההימורים, על הנפקת קבלות למפיצים, הנחה את המפיצים כאשר התגלו תקלות בכרטיסי ההימורים, ועמד בקשר עם נציגי חברות ההימורים.

השותפים בחברת MYM הרוויחו כספים רבים כתוצאה מהפצת ומכירת כרטיסי הימורים, שהתקבלו כתוצאה ממאמץ משותף, מתוכנן ושיטתי. בנוסף לכך, יואל אזרי ושותפיו השיאו את רווחי החברה כתוצאה מעבירות מס שביצעו במהלך הפעילות המתוארת, בכך שהסתירו משלטונות המס את ההיקף האמיתי של העסקאות וההכנסות שהתקבלו ממכירת כרטיסי ההימורים, מסרו דו"חות הכוללים ידיעות כוזבות והשמיטו הכנסות מדו"חות החברה שהוגשו לרשויות המס.

המאשימה הגישה לבית המשפט מספר כתבי אישום נפרדים בנוגע לפרשייה זו – נגד חברת MYM ומאיר מזרחי, נגד רונלד אפשטיין ומשה דרעי, נגד יואל אזרי ואחיו מאיר אזרי, נגד מספר עובדי החברה ונגד מפיצים של כרטיסי הימורים ברחבי הארץ, ואלו נדונו בפני מותבים שונים. חלק מהנאשמים האחרים בפרשייה העידו כעדי תביעה במסגרת ההליך המשפטי שהתנהל בפניי. מרבית ההליכים המשפטיים בתיקים האחרים הסתיימו זה מכבר ומקצתם עדיין תלויים ועומדים. יודגש כי כל קביעה עובדתית או משפטית במסגרת הכרעת דין זו, אין בה כדי להשליך על ההליכים הנוספים התלויים ועומדים בנוגע למעורבים אחרים בפרשייה.

חברת MYM

2. חברת MYM היא חברה פרטית מוגבלת במניות, שהתאגדה בישראל בהתאם לחוק החברות, התשנ"ט-1999. החברה נרשמה על שמו של מאיר מזרחי ביום 4.6.07 (ת/1086) – מסמכי



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

ההתאגדות של החברה), וכן נרשמה ביום 13.6.07 כ"עוסק מורשה" מספר 513985127 לעניין חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "חוק מע"מ").

כתב האישום המתוקן

3. אפרט להלן את העובדות המופיעות בכתב האישום המתוקן –

בחלק הכללי של כתב האישום המתוקן נטענו העובדות כדלקמן:

חברת ויקטור צ'נדלר הינה הבעלים והמפעילה של אתר הימורים באינטרנט בשם ויקטור צ'נדלר, שהגישה אליו נעשתה, בין היתר, באמצעות כתובות האינטרנט ("דומיינים") www.vcbet.co.il, www.vcbet.com, ו- www.spinroom.com (להלן: "אתר ויקטור צ'נדלר"). משרדי ושרתי ויקטור צ'נדלר פועלים ברישיון מטעם גיברלטר.

חברת סטן גיימס הינה הבעלים והמפעילה של אתר ההימורים באינטרנט סטן גיימס, שהגישה אליו נעשתה, בין היתר, באמצעות הדומיינים www.Stanjames.com ו- www.Stanjames.co.il (להלן: "אתר סטן גיימס"). משרדי ושרתי סטן גיימס פועלים ברישיון מטעם גיברלטר.

אתרי ויקטור צ'נדלר וסטן גיימס (להלן גם: "אתרי ההימורים") היו אתרי הימורים באינטרנט, אשר אפשרו, החל מחודש ינואר 2007 לכל המאוחר ועד לחודש יוני 2010 לפחות (להלן: "התקופה הרלוונטית"), לגולשים בהם, בין היתר, גולשים מישראל, לנחש את תוצאותיהן של תחרויות ספורט ושל אירועים שונים בישראל ובעולם, בתמורה לסיכון סכום כסף שקבע כל גולש לעצמו (להלן: "סכום ההימור"). כמו כן, נטען כי בתקופה הרלוונטית אפשרו אתרי ההימורים לגולשים מישראל לשחק במשחקים אסורים, כהגדרתם בסעיף 224 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), אשר בהם יכלו הגולשים לזכות בכסף או בשווה כסף על פי תוצאת המשחק, שתלויה הייתה בגורל, יותר מאשר בהבנה או יכולת, לרבות משחקי רולטה, בלאק-ג'ק ופוקר.

על מנת להשתתף בפעילות המתוארת לעיל באתרי ההימורים, נדרש כל גולש לפתוח חשבון באתר בו גלש, באמצעות הזנת פרטיו האישיים, שם משתמש וסיסמת גישה אישית לאתר (להלן: "חשבון המהמר"). לאחר פתיחת החשבון באתר, נדרש הגולש להפקיד כספים בחשבונו באתר, כתנאי לאפשרותו להשתתף בניחוש. חשבון המהמר שימש את אתרי ההימורים להתחשבות עם הגולשים באתר, בהתאם לתוצאות ניחושיהם: בגין זכייה של הגולש עבור ניחוש נכון, זיכה האתר את הגולש בסכום ההימור ובסכום נוסף, על פי יחס ההימורים שקבעו אתרי ההימורים מראש, ובגין הפסד של הגולש עבור ניחוש מוטעה, חויב חשבון המהמר בסכום ההימור.



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

בתקופה הרלוונטית התבצעה הפקדת הכספים בחשבון המהמר באתר ויקטור צ'נדלר, בין היתר, על ידי הזנה באתר של מספר סידורי בן 16 ספרות שהוטבע על גבי כרטיס מסוג ואליו כארד, אשר הינו כרטיס prepaid הנושא ערך כספי ספציפי. כרטיס ואליו כארד שימש בתקופה הרלוונטית כאמצעי תשלום אך ורק עבור אתר ויקטור צ'נדלר.

בתקופה הרלוונטית התבצעה הפקדת הכספים בחשבון המהמר באתר סטן גיימס, בין היתר, על ידי הזנה של מספר סידורי בן 16 ספרות שהוטבע על גבי כרטיס מסוג קאש כארד, אשר הינו כרטיס prepaid הנושא ערך כספי ספציפי. כרטיס קאש כארד שימש בתקופה הרלוונטית כאמצעי תשלום אך ורק עבור אתר סטן גיימס.

התייחסות למענה שמסרו הנאשמים לחלק הכללי של כתב האישום המתוקן

4. במענה הראשון לכתב האישום, בדיון שהתקיים ביום 20.9.12, הכחישו הנאשמים את האמור בחלק הכללי לכתב האישום.

במענה השני והמפורט לכתב האישום, בדיון שהתקיים ביום 11.10.12, הסכים ב"כ הנאשמים כי יוגשו הראיות אשר יש בכוחן להוכיח את האמור בחלק הכללי לכתב האישום המתוקן. במענה בכתב שהוגש מטעם ההגנה נטען כי אין התייחסות בחלק הכללי לכתב האישום לשני הנאשמים דן.

במסגרת סיכומיה טענה ההגנה כי בחלק הכללי אין אזכור לחברת MYM, ומשכך, טענה כי אין מחלוקת שחברת MYM לא הפעילה את אתרי ההימורים בכל דרך שהיא, לא שימשה כתברה המארגנת הימורים, וכמוה אף לא אחד מעובדיה.

במהלך הליך ההוכחות, הוצגו ראיות להוכחת האמור בחלק הכללי בכתב האישום המתוקן, לרבות לעניין השימוש בכרטיסי ההימורים מסוג ואליו כארד וקאש כארד אותם מכרה חברת MYM, כפי שיפורט להלן:

א. הודעותיו של יואל אזרי במשטרה ועדותו בבית המשפט

בהודעתו במשטרה מיום 13.12.07 מסר יואל אזרי כי הוא עוסק במכירת כרטיסי ואליו כארד, שמיועדים לשימוש באתר להימורי ספורט הנמצא בגיברלטר, וכי ניתן להמר באתרים אלו באמצעות כרטיסי אשראי וגם באמצעות הכרטיסים שהוא מוכר (ת/2153, עמ' 1-2, 5). בנוסף, יואל אזרי הסביר ותיאר כיצד ניתן למשוך כספים שנצטברו בחשבון המשתמש באתר ההימורים לחשבון הבנק (ת/2153, עמ' 5).



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

אף בהודעתו של יואל אזרי במשטרה מיום 23.6.10 מסר כי הוא ומאיר מזרחי שיווקו כרטיסי קאש כארד, ששימשו להימורים באתר סטן גיימס, כי כרטיס ואליו כארד שימש להימורים באתר חברת ויקטור צ'נדלר, וכי רוכשי הכרטיסים ידעו שמדובר בכרטיסי הימורים באינטרנט, אף שהכרטיסים הוצגו להם ככרטיסי רכישה אינטרנטיים (ת/2516, עמ' 2).

במהלך חקירתו הנגדית בבית המשפט אישר יואל אזרי כי מדובר היה באתרי הימורים, הוסיף וטען כי ניתן היה להשתמש בכרטיסים גם באתרי קניות, ואישר כי כרטיס ואליו כארד שימש לרכישת כרטיסים באתר של חברת סטן גיימס (עמ' 384 לפרוטוקול).

ב. תיעוד פעילות סוכני המשטרה באתרי ההימורים

המפקח ערן כהן, סוכן משטרת, העיד כי רכש כרטיסי הימורים ממפיצים שונים אליהם הופנה על ידי חברת MYM והימר באמצעותם באתרי ההימורים (עמ' 311-309 לפרוטוקול וכן ת/2243). עדותו נתמכה בדבריו של מפעילו, רס"ר ויקטור ששון (עמ' 315-314 לפרוטוקול).

דברים דומים ניתן ללמוד מתיעוד חזותי של מספר הפקדות של כרטיסי ההימורים, שנמכרו על ידי חברת MYM, באתר סטן גיימס (באמצעות מערכת קאש כארד) ובאתר ויקטור צ'נדלר (ת/2244).

הסוכן המשטרתני תיאר את האופן בו הזין לאתר האינטרנט את הקוד בן 16 ספרות שמופיע על גב כרטיס ההימורים, שיחק, צבר יתרת זכות, והורה למשוך את הסכום לחשבון הבנק שלו.

כך לדוגמא, בדיסק המסומן 886-G-09 מיום 9.9.09, ניתן לראות ביצוע הפקדת 200 ₪ באמצעות כרטיס ואליו כארד באתר ויקטור צ'נדלר, תוך הזנת קוד הכרטיס, ולאחר מכן, הימור במשחקי פוקר, בלאק ג'ק ורולטה.

בדיסק המסומן איציק קסיאל 20.6.10, ניתן לראות באתר של סטן גיימס הפניה למערכת קאש כארד לשם הפקדת כספים. לאחר ההפקדה של כרטיס ההימורים מסוג קאש כארד, נצפה הימור באתר סטן גיימס, ואף ניתן לצפות באפשרות של משיכת כספי הזכייה לחשבון הבנק של המהמר.

ג. עדוניהם של מי שנטלו חלק בפעילות חברת MYM בתקופה הרלוונטית

לפי עדויותיהם של עובדי ובעלי חברת MYM, ושל אנשים נוספים שהיו בקשר עם החברה, עולה כי כרטיסי ואליו כארד וקאש כארד שימשו לשם הימורים באתרי חברות ויקטור



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

צינדלר וסטן גיימס, והשימוש בכרטיסי ההימורים נעשה באמצעות הזנת קוד סודי באתרי החברות הנ"ל (מאיר מזרחי – עמ' 261-262, 270 לפרוטוקול; רונלד אפשטיין – ת/2193, עמ' 2, 5; ת/2194, עמ' 9; לזלי רוז – עמ' 41, 43 ו-46 לפרוטוקול; נועם אלטרוביץ – ת/2188, עמ' 2-5 ויאיר אושר – עמ' 134, 151-150 לפרוטוקול).

ד. עדויותיהם של מפיצי כרטיסי ההימורים ברחבי הארץ

מפיצי הכרטיסים העידו אף הם כי כרטיסי ואליו כארד וקאש כארד שימשו לשם הימורים באתרי ההימורים (יובל זהבי – עמ' 77-79, 81 לפרוטוקול; אריאל הוגו ברזקה – ת/2182, עמ' 2-3 ו-5; ג'ורג' מונייר – ת/2184, עמ' 3; עמית זולקוביץ – עמ' 188-189 לפרוטוקול; שלמה ירוחם – ת/2224, עמ' 2; פנחס מנשרוב (המכונה גם יגאל) – ת/2218, עמ' 2, ואור בן חיים – עמ' 264-264 לפרוטוקול).

ההגנה טענה בסיכומיה כי מספר מפיצים, שהעידו כעדי תביעה, ציינו בעדותם כי כרטיסי ההימורים שימשו גם לקניות ברחבי האינטרנט. עוד הוסיפה ההגנה וטענה כי נועם אלטרוביץ, אשר היה אמון על פיתוח מערכת קאש כארד, עליה יורחב בהמשך הכרעת הדין, מסר כי ניתן היה לרכוש באמצעות כרטיס קאש כארד מוצרים שונים. עוד הוסיפה ההגנה וטענה כי חלק מהמפיצים העידו שלא ידעו למה משמשים הכרטיסים, ומכאן, ישנה סבירות גבוהה כי כרטיסי ההימורים שימשו באופן רב תכליתי, הן לאתרי הימורים והן לאתרי קניות אחרים.

יודגש כי ההגנה לא הציגה ראיות של ממש התומכות בטענתה כי כרטיסי ההימורים אפשרו שימוש אחר ונוסף מאשר לשם הימורים באתרים אלו או באחרים, ואף לא הביאה ראיות לכך שרוכשי הכרטיסים קנו את הכרטיסים שלא למטרות הימורים או כי עשו בהם שימוש אחר שאינו הימורים.

אמנם, שלושה מפיצים, מבין כלל המפיצים שהעידו (טל אפרתי – עמ' 235 לפרוטוקול, אייל פולטיגר – עמ' 207 לפרוטוקול ואייל סנדרוסי – ת/2225, עמ' 3), טענו בעדותם כי ניתן היה להשתמש בכרטיסים גם לשם רכישת מוצרים שונים באתרי אינטרנט ברשת, אך בפועל, אף אחד מהם לא פירט כיצד ניתן היה לעשות שימוש בכרטיסים לשם קניית מוצרי צריכה (ראו לדוגמא: עדות אייל פולטיגר – עמ' 205 לפרוטוקול, ש' 15-24).

נראה כי עדותם של מפיצים אלו הייתה מגמתית, נוכח האינטרס האישי שלהם, להקטין את חלקם בפרשה, ולצמצם היקף ידיעתם על השימוש האסור לפי החוק בכרטיסי ההימורים אותם הפיצו ברבים כמו גם את היקף פעילותם במכירת הכרטיסים.

טענת ההגנה עומדת בניגוד לעדותו של יואל אזרי במשטרה כפי שצוינה לעיל, ולעדויות של מרבית המפיצים שהתייחסו לאתרי ההימורים כאתרי הימורים מובהקים וכך גם לכרטיסי ההימורים.



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

טענת ההגנה עומדת גם בניגוד לעדותו של לזלי רוז, שהעיד כי הכרטיסים שימשו "באופן עקרוני להימורים" (מעמ' 41 ש' 31 ועד עמ' 42 ש' 1 לפרוטוקול).

כמו כן, טענת ההגנה עומדת בניגוד לעדות רו"ח אליהו קרן, ששימש כרואה חשבון של חברת MYM. רו"ח אליהו קרן נשאל בחקירתו במשטרה מיום 29.6.10, האם הבין שמדובר בכרטיסים המיועדים "רק להימורים באינטרנט" או "גם להימורים באינטרנט", והשיב כי מאיר מזרחי טען כל הזמן שהכרטיסים משמשים גם להימורים באינטרנט אבל לא רק לשם כך, ובשלב מאוחר יותר, הוא הבין שהכרטיסים משמשים רק להימורים באינטרנט, אך לא זכר כיצד הבין זאת (ת/2205, עמ' 2 ש' 50-47 ועמ' 3 ש' 56-53).

בחלק המתאר את פרטי האישום נטענו העובדות כדלקמן:

בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, עסקו יואל אזרי, יחד עם מאיר מזרחי, רונלד אפשטיין ומשה דרעי, בין היתר, בהפצה ומכירה של כרטיסי ואליו כארד וקאש כארד, באמצעות עוסק מורשה מספר 050405786 (להלן: "העסק") וחברת MYM, מרחוב תובל 23, רמת גן, ומאיר מזרחי היה רשום כעוסק מורשה.

בתקופה הרלוונטית לאישום, יואל אזרי ושותפיו פעלו יחדיו באמצעות העסק והיו שותפים פעילים ברווחיו ממכירת כרטיסים והפצתם.

חברת MYM היא חברה פרטית מוגבלת במניות, שהתאגדה בישראל על פי חוק החברות, התשנ"ט-1999 ונרשמה כ"עוסק מורשה" לעניין חוק מע"מ, מספר 513985127, החל מיום 13.6.07. חברת MYM התאגדה ונרשמה על שם מאיר מזרחי ביום 4.6.07.

בתקופה שבין 4.6.07 ועד יוני 2010, ניהלו יואל אזרי ושותפיו את חברת MYM, היו שותפים שווים ברווחיה ומנהלים פעילים בה.

בתקופה הרלוונטית לאישום הנפיקו יואל אזרי ושותפיו, מאות אלפי כרטיסים מסוג ואליו כארד וקאש כארד, שסך הערך הנקוב בהם אינו פוחת מ-15 מיליון דולר ו-150 מיליון שקלים.

הכרטיסים נמכרו, בין היתר, למפיצים אזוריים ולבעלי עסק שונים (להלן: "פיצוציות") ברחבי הארץ, אשר מכרו אותם למהמרים באתרי ההימורים.

יואל אזרי ושותפיו פעלו אל מול נציגי אתרי ההימורים על מנת לתת תוקף לכרטיסי ואליו כארד וקאש כארד בטרם נמכרו, וזאת כדי שהאתרים יזכו את חשבונות המהמרים בגובה הערך הכספי הנקוב על הכרטיסים ויאפשרו את ההימור באתרים באמצעות הכרטיסים.



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

תמורת הכרטיסים (להלן: "הרכוש האסור") שולמה במזומן ובשיקים. סך כל הכספים שהתקבלו ממכירת הכרטיסים, אינו ידוע במדויק למאשימה, אך הינו, לכל הפחות, 4,000,000 שקלים ו- 10,000,000 דולר.

הכספים מהרכוש האסור, בהיקפים שאינם ידועים למאשימה, אך לכל הפחות 410,000 דולר, הופקדו או הועברו על ידי יואל אזרי ושותפיו לחשבונות בנק של חברות שונות בחו"ל, וזאת על פי הוראות חברת ויקטור צ'נדלר וחברת סטן גיימס.

כספים נוספים מהרכוש האסור, בהיקפים שאינם ידועים במדויק למאשימה, אך לכל הפחות 500,000 דולר, נמסרו במזומן במשרדי חברת MYM לשליחים מטעם חברת ויקטור צ'נדלר.

בחודשים אוקטובר 2009 עד יוני 2010 העבירו יואל אזרי ושותפיו לידי חברת ויקטור צ'נדלר כספים מהרכוש האסור בסכום שאינו פוחת מ- 8,969,000 דולר.

בחודשים ינואר 2010 עד יוני 2010 העבירו יואל אזרי ושותפיו לידי חברת סטן גיימס כספים מהרכוש האסור בסכום שאינו פוחת מ- 1,166,000 דולר.

בתקופה הרלוונטית לאישום, קיבלו לידם יואל אזרי ושותפיו, באמצעות חברת MYM, כספים אשר היוו עמלה בשיעור של 7%-10% מתמורת הכרטיסים.

בתקופה הרלוונטית לאישום, עסק יואל אזרי, בין היתר, בגביית התקבולים ממכירת הכרטיסים, בהנהלת החשבונות והכספים, בניהול מערך הזמנות הכרטיסים, הנחה את הלקוחות המהמרים בהפעלת הכרטיסים באתרי ההימורים, ופעל אל מול חברת ויקטור צ'נדלר באופן שוטף.

בתקופה שבין נובמבר 2009, לכל המאוחר, ועד יוני 2010, פעל יאיר אזרי כשליח של חברת MYM, העביר כרטיסים לפיצוציות ומפיצים אזוריים וגבה כספים עבור יואל אזרי ושותפיו. לצד עבודתו בחברת MYM, שימש יאיר אזרי גם כמפיץ עצמאי של כרטיסי ההימורים. תמורת מכירת הכרטיסים, קיבל לידיו יאיר אזרי, לכל הפחות, עשרות אלפי שקלים.

בתקופות הדיווח שבין ינואר 2009 ליוני 2010 (להלן: "תקופת הדיווח"), עסקו יואל אזרי ושותפיו, יחד עם אחרים, במכירה והפצה של כרטיסי ואליו כארד וקאש כארד כמפורט לעיל (להלן: "העיסוק"), בין היתר, באמצעות חברת MYM. במסגרת עיסוקם זה, ערכו יואל אזרי ושותפיו אלפי עסקאות שעניינן מכירת כרטיסי ואליו כארד וקאש כארד (להלן: "העסקאות").

יואל אזרי ושותפיו קיבלו לידיהם, באמצעות חברת MYM, במהלך תקופת הדיווח, לכל הפחות, עמלות בשיעור של 8.8% מכל עסקה. בגין עמלה זו היו חייבים יואל אזרי והשותפים בדיווח לרשויות המס (להלן: "עסקאות חברת MYM").



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

יואל אזרי ושותפיו או אחר מטעמם, במזיד ובכוונה להתחמק ממס, הגישו דו"חות כוזבים למנהל לעניין מע"מ על עסקאות חברת MYM, במהלך עיסוקם האמור, בתקופת הדיווח כמפורט להלן:

א. יואל אזרי ושותפיו דיווחו כי עסקאות חברת MYM בתקופת הדיווח ינואר-פברואר 2009, הסתכמו בסך של 138,528 שקלים, בעוד שעסקאות חברת MYM בפועל בתקופה זו היו, לכל הפחות, 336,600 שקלים.

ב. יואל אזרי ושותפיו דיווחו כי עסקאות חברת MYM בתקופת הדיווח נובמבר-דצמבר 2009, הסתכמו בסך של 66,890 שקלים, בעוד שעסקאות חברת MYM בפועל בתקופה זו היו, לכל הפחות, 830,500 שקלים.

ג. יואל אזרי ושותפיו דיווחו כי עסקאות חברת MYM בתקופת הדיווח ינואר-פברואר בשנת 2010, הסתכמו בסך של 40,275 שקלים, בעוד שעסקאות חברת MYM בפועל בתקופה זו היו, לכל הפחות, 754,600 שקלים ו-18,040 דולר.

ד. יואל אזרי ושותפיו דיווחו כי עסקאות חברת MYM בתקופת הדיווח מרץ-אפריל בשנת 2010, הסתכמו בסך של 60,142 שקלים בעוד שעסקאות חברת MYM בפועל בתקופה זו היו, לכל הפחות, 822,200 שקלים ו-26,215 דולר.

יואל אזרי ושותפיו לא הגישו לפקיד השומה, עד למועד הגשת כתב האישום, דו"חות שנתיים של חברת MYM לשנים 2009 ו-2010.

נטען כי במעשיו המתוארים לעיל, נאשם 1 – יואל אזרי, סייע בצוותא חדא עם שותפיו, לארגון הימורים בלתי חוקיים בישראל, ביצע פעולות רבות בכספים שמהווים רכוש אסור, תוך ידיעה שמדובר ברכוש אסור, בהיקף כספי של לכל הפחות 4,000,000 שקלים ו-10,000,000 דולר. כמו כן, נטען כי, יואל אזרי, בצוותא חדא עם שותפיו, עשה שימוש במרמה בתחבולה, במטרה להתחמק ממס, בהסתירו משלטונות המס את ההיקף האמיתי של העסקאות וההכנסות, אשר נותרו בידו בעקבות מכירת הכרטיסים, מסר דו"ח הכולל ידיעה כוזבת והשמיט הכנסה מתוך הדו"ח אותו הגיש לרשויות המס. באשר לנאשם 2 – יאיר אזרי, נטען כי סייע לארגון הימורים לא חוקיים בישראל.

על יסוד עובדות כתב האישום המתוארות הואשמו יואל אזרי ויאיר אזרי בעבירה של **סיוע לארגון או עריכת משחקים אסורים, הגרלות והימורים** – לפי סעיף 225 בצירוף סעיף 31 וסעיף 29(ב) לחוק העונשין.

בנוסף לכך, הואשם יואל אזרי בעבירות לפי הוראות החיקוק כדלקמן:

עבירה של **עשיית פעולה ברכוש אסור** – לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון, התשי"ס-2000 (להלן: "**חוק איסור הלבנת הון**") בצירוף סעיף 29(ב) לחוק העונשין.



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

עבירה של שימוש במרמה ותחבולה במטרה להתחמק מתשלום מס – לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ בצירוף סעיף 29(ב) לחוק העונשין.
עבירה של מסירת ידיעה כוזבת או מסירת דו"ח או מסמך אחר הכוללים ידיעה כאמור לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מע"מ בצירוף סעיף 29(ב) לחוק העונשין.

החלק העובדתי

להלן יפורט המסד העובדתי שהוכח בנוגע לעובדות המפורטות בחלק המתאר את עובדות כתב האישום, ולאחר מכן, ייערך דיון באשר לתחולת העבירות המיוחסות לנאשמים בכתב האישום.

הקשר בין חברת MYM לבין אתרי ההימורים

5. מכירת כרטיסי ההימורים על ידי חברת MYM החלה בשנת 2007, ככל הנראה, על רקע חסימת האפשרות לתשלום בכרטיסי אשראי באתרי חברות ההימורים. חיזוק להנחה זו ניתן למצוא בעדותו של יאיר אושר, שמסר כי כרטיסי האשראי היו מוגבלים לשימוש באינטרנט בכל הנוגע להימורים (עמ' 133 לפרוטוקול), וכך גם לפי עדותו של אייל פולטיגר, שהינו אחד ממפיצי כרטיסי ההימורים בתחנות השונות ברחבי הארץ, ואשר פעל גם כמהמר בעצמו, בחקירתו במשטרה (ת/2187, עמ' 11) ובעדותו בבית המשפט (עמ' 207 לפרוטוקול, ש' 31-26).

רונלד אפשטיין אישר בחקירתו במשטרה, אשר הוגשה במקום עדות ראשית, כי היו לו קשרים עם מפעילי אתרי ההימורים בחו"ל (ת/2194, עמ' 5-6), ולבקשת מאיר מזרחי, הוא יצר את הקשר בין חברת MYM לבין חברות ההימורים סטן גיימס וויקטור צ'נדלר בחו"ל, (ת/2198, עמ' 6 וכן ת/2194, עמ' 9). רונלד אפשטיין טען בתוקף כי לא היה בעל תפקיד בחברת MYM (ת/2193, עמ' 2), אולם, מכלל חקירותיו במשטרה עולה כי הוא היה החוליה המקשרת בין חברת MYM לחברות ההימורים בחו"ל ועמד איתן בקשר שוטף (ת/2193, עמ' 2, ת/2194, עמ' 6 ו-9, ת/2198, עמ' 5). כן ניתן ללמוד על תפקידו של רונלד אפשטיין מ-ת/2120, צילום מסך ממערכת קאש כארד – שם הוא מופיע כ-admin, מערכת עליה יורחב בהמשך הכרעת הדין, וכן לקח חלק בהדפסות שביצע דפוס בארי של כרטיסי ההימורים שנמכרו בארץ על ידי חברת MYM (ת/2194, עמ' 3-1).

רונלד אפשטיין מסר כי היה לו קשר קרוב עם מנכ"ל חברת סטן גיימס, החזיק בכרטיס ביקור שעליו נרשם שהוא מנהל הפיתוח העסקי של חברת סטן גיימס, ואף עשה שימוש בכתובת מייל של חברת סטן גיימס (ת/2198, עמ' 3).

אף מאיר מזרחי מסר בעדותו כי הקשר עם חברות ההימורים נעשה באמצעות רונלד אפשטיין (עמ' 267 לפרוטוקול), וכך אישר גם יואל אזרי במהלך חקירתו במשטרה (ת/2156, עמ' 2).



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

הדפסת כרטיסי ואליו כארד וקאש כארד

6. לפי עדותו של לזלי רוז, חברת אלרקו בינלאומית בע"מ, שהינה חברה שבבעלותו, הזמינה כרטיסי גירוד מדפוס בארי עבור רונלד אפשטיין תמורת עמלה (עמ' 32-33 לפרוטוקול). דברים דומים אף נאמרו בחקירתו של רונלד אפשטיין (ת/2194, עמ' 1-3). על פי עדותו של לזלי רוז, דובר בהנפקת כרטיסי קאש כארד, קיי כארד וואליו כארד, אשר הונפקו עבור רונלד אפשטיין בלבד. בפועל, מרבית החשבונות שהוציאה חברת אלרקו בינלאומית בע"מ בנוגע לכרטיסי ואליו כארד וקאש כארד היו על שמה של חברת MYM, ולעיתים אף על שמן של החברות ויקטור צ'נדלר, סטן גיימס ווסטברוק הולדינגס (ת/1911-ת/1919), בהתאם לבקשותיו של רונלד אפשטיין מלזלי רוז (עמ' 41 לפרוטוקול).

לפי עדותו של לזלי רוז, רוב ההזמנות לשם הנפקת כרטיסים חדשים נעשו באמצעות אימייל שהתקבל מאת יואל אזרי (עמ' 33 לפרוטוקול), יואל אזרי אף יצר עמו קשר כאשר התגלו בעיות בהדפסות הכרטיסים או בכרטיסים עצמם (עמ' 46-47 לפרוטוקול), או כאשר נדרש לזרז את הזמנות הכרטיסים מבית הדפוס (עמ' 37 לפרוטוקול, ש' 14-12).

עם קבלת ההודעות מרונלד אפשטיין או מיואל אזרי על הזמנות נוספות של כרטיסי ההימורים, היה לזלי רוז מעביר את הפרטים לטבלאות אקסל, מוסיף מספר קוד רנדומלי לצד כל כרטיס, ושולח את קובצי האקסל ודרישות להדפסת כמויות מכל סוג של כרטיס לדפוס בארי (עמ' 33-34 לפרוטוקול ו-ת/2124).

נועם אלטרוביץ, שהינו מתכנת מחשבים במקצועו, אישר בעדותו שביצע עבור לזלי רוז ממשק בתוכנת אקסל, שהתאים בין המספרים הסידוריים של כרטיסי קאש כארד לקודים סודיים בני 16 ספרות (ת/2188, עמ' 5).

נעמה טויטו, אשר עבדה באותה עת בדפוס בארי כמנהלת שיווק ודפוס, מסרה בעדותה כי הקודים הסודיים הושמדו לאחר ההדפסה (עמ' 24 לפרוטוקול), אולם, בסופו של דבר, מצאה 4 קבצי קודים שלא הושמדו והעבירה אותם למשטרה (ת/924).

לזלי רוז מסר כי ההזמנות הופנו לידי נעמה טויטו מדפוס בארי, ונשלחו משתי כתובות מייל שונות – האחת, כתובת המייל האישית שלו, והשנייה, כתובת מייל ע"ש "אלי שורש" – שגם היא כתובת מייל שלו אך בשם פיקטיבי (עמ' 34 לפרוטוקול, ת/2124 ו-ת/237-ת/239). לזלי רוז הסביר כי פתח תיבת מייל נוספת בשם פיקטיבי, כיון שרצה להרחיק את עצמו מחברת MYM ו"מהחבר'ה האלה", כהגדרתו במהלך עדותו בבית המשפט (עמ' 34 לפרוטוקול).



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 11-09-30365 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

נעמה טויטו מסרה בעדותה כי ההזמנות להדפסת הכרטיסים נשלחו משתי כתובות המייל כפי שמסר לזלי רוז בעדותו – האחת של לזלי רוז והשנייה של אלי שורש (עמ' 22 לפרוטוקול, וכן ת/237-239 – התכתבויות במייל בין נעמה טויטו, לזלי רוז ואלי שורש).

לאחר שכרטיסי ההימורים שהוזמנו הודפסו על ידי דפוס בארי, לזלי רוז היה מסכם עם מאיר מזרחי על מקום מסירת הכרטיסים, והתשלום עבור הדפסת הכרטיסים התבצע במזומן או בשיק (עמ' 33 לפרוטוקול, ת/1878, ת/1858; מאיר מזרחי – עמ' 265 לפרוטוקול ויאיר אושר – עמ' 133 לפרוטוקול).

בגין ההזמנות של הכרטיסים שביצע לזלי רוז, הוא קיבל חשבוניות מדפוס בארי על שם החברה שבבעלותו, והתשלום לדפוס בארי עבור הדפסת הכרטיסים נעשה באמצעות שיקים (עמ' 38 לפרוטוקול וכן ת/2124 ו-ת/1922-1920 – העתקי צ'קים שבאמצעותם שילם לזלי רוז לדפוס בארי עבור הזמנות הכרטיסים). בתמורה לכרטיסים קיבל לזלי רוז ממאיר מזרחי תשלום במזומן או בשיק (עמ' 33 לפרוטוקול וכן ת/1878).

נעמה טויטו מסרה בעדותה כי קצב ההזמנות של הכרטיסים מחברת אלרקו בינלאומית בע"מ לא היה קבוע, וכי לעיתים היו מספר הזמנות באותו חודש, ולעיתים ההזמנות התפרסו על פני מספר חודשים (עמ' 23 לפרוטוקול).

עוד מסרה נעמה טויטו כי לעיתים קיבלה בקשות מלזלי רוז לגבי מועדי אספקת הכרטיסים (עמ' 25-26 לפרוטוקול וכן ת/238 – עמ' 60 ו-85). לפי דבריה, רף המינימום להזמנה עמד על 1,000 כרטיסים והמחיר עבור הדפסת כל כרטיס עמד על 8 סנט.

נעמה טויטו מסרה כי לקראת סוף הפעילות המשותפת בין הצדדים, כיון שכמויות הכרטיסים שהוזמנו מבית הדפוס היו גדולות דיין, המחיר לכרטיס בודד ירד, לסך של 7.5 סנט. עוד מסרה כי במקרה אחד של טעות בהדפסה, המחיר לכרטיס בודד עמד על 7 סנט בלבד (עמ' 22-23 לפרוטוקול).

לזלי רוז ונעמה טויטו אישרו בעדותם את תוכן של תעודות המשלוח – ת/235, את הזמנות הכרטיסים שנעשו באמצעות המייל – ת/237 עד ת/239 ואת החשבוניות שהונפקו לחברת אלרקו בינלאומית בע"מ בגין הזמנת הכרטיסים – ת/234 ו-ת/236 (נעמה טויטו – עמ' 27-23 לפרוטוקול, לזלי רוז – עמ' 35-38 לפרוטוקול).

מעדויותיהם של לזלי רוז ונעמה טויטו, בצירוף ת/234 עד ת/239, עולה כי סך כל ההזמנות שביצעה אלרקו מדפוס בארי בשנים 2007 - 2010 עמד על מאות אלפי כרטיסים מסוג ואליו כארד וקאש כארד, ששוויים הכספי מסתכם במיליונים רבים (כעולה מהמוצגים הנ"ל ומסיכום בנספח א' לסיכומי המאשימה).



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

מערכת קאש כארד

7. מערכת קאש כארד, שימשה לניהול כרטיסי קאש כארד, ופותחה על ידי נועם אלטרוביץ, על פי הנחיות שקיבל מרונלד אפשטיין ומלזלי רוז. התשלום לנועם אלטרוביץ נעשה באמצעות שיקים של חברת MYM והחשבונות הוצאו אף הן על שם חברת MYM (ת/2188, עמ' 3-2).

המערכת אפשרה לבעלי הרשאות מסוג admin/administrator כדוגמת רונלד אפשטיין ויואל אזרי, להכניס את מספר הכרטיסים הדרוש ואת הערך המבוקש, ולקבל כפלט שתי עמודות – האחת, הציגה 16 ספרות באופן רנדומלי ששימשו כקוד הסודי של הכרטיס, והשנייה, הציגה את מספר הכרטיס בשילוב אותיות ומספרים, כאשר המספר האמצעי היווה את הערך הנקוב של הכרטיס.

הפלט שהתקבל הועבר לדפוס בארי לשם הדפסת כרטיסי ההימורים והטבעת הקודים הסודיים ומספרי הכרטיסים.

לאחר זמן, ביקשו לזלי רוז ורונלד אפשטיין מנועם אלטרוביץ לשפר את מערכת קאש כארד, תוך הוספת פונקציה לפיה כאשר מתבצעת הפקדה על ידי לקוח במערכת קאש כארד, יישלח מייל לחברת סטן גיימס ובו מספר הכרטיס, סכום ההפקדה ומספר אישור, על מנת שהקרדיט לכרטיס יעודכן במהירות באתרי האינטרנט של חברת סטן גיימס. בנוסף, במהלך שנת 2009, בנה נועם אלטרוביץ מערכת דומה הנוגעת לכרטיסים מסוג קיי כארד.

תפקידו וחלקו של יואל אזרי בפעילות חברת MYM ומארג הבעלות בה

פירוט וניתוח טענות הצדדים

8. המחלוקת העיקרית בין הצדדים התמקדה בשאלת תפקידו וחלקו של יואל אזרי בחברת MYM ומארג הבעלות בחברה.

המאשימה טענה כי מאיר מזרחי לא היה הבעלים היחיד של חברת MYM, כפי שנרשם בעת הקמת החברה אצל רשם החברות, אלא כי יואל אזרי היה אחד מתוך ארבעת השותפים בחברה, בנוסף למאיר מזרחי, רונלד אפשטיין ומשה דרעי. המאשימה תמכה את טענותיה במספר ראיות, ובהן:

- ת/2051 – מסמך שנתפס בחיפוש במשרדי חברת MYM, המכיל נתוני מכירות כרטיסי ואליו כארד בחודש מאי 2010, וכן את הסדר חלוקת הרווחים בין ארבעת השותפים בחברה.

במסמך זה מצוינת האות הראשונה בשם של כל אחד מארבעת השותפים בחברה – ר' (רונלד/רוני אפשטיין), י' (יואל אזרי), מ' (מאיר מזרחי) ו-מ' (משה דרעי), מפורט סכום הרווח



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

הכללי באותו חודש, לאחר ניכוי ההוצאות השונות (176,351 ₪), תוך חלוקת הרווח לארבע חלקים שווים (44,087 ₪).

● **ת/1929** – מסמך שנתפס בחיפוש שנערך בביתו של מאיר מזרחי, המתאר את סיכום מכירת כרטיסי ואליו כארד בחודש ינואר 2009, את סכומי העברת תקבולי כספי המכירות לחברת ויקטור צ'נדלר וכן את ההתחשבות הפנימית בין ארבעת השותפים בחברה, רונלד אפשטיין, מאיר מזרחי, משה ויואל אזרי, **בציון שם המלא**.

● **ת/134** – זיכרון דברים המתעד את חילופי הדברים בין החוקר ברק נורי לבין מאיר מזרחי מחוץ לחדר החקירות, בתום החקירה שנערכה למאיר מזרחי ביום 29.6.10. בהתאם לכתוב בזיכרון הדברים, מאיר מזרחי אישר באזני ברק נורי כי שאר השותפים בחברה הינם יואל, רונלד ומשה, וכן כי החברה נרשמה על שמו של מאיר מזרחי, בשל חששו מרשויות המס וכן מאחר ששותפיו סירבו להירשם כבעלים.

המאשימה הציגה מספר שיחות טלפון, שהוקלטו במסגרת האזנות הסתר, שיש בהן כדי ללמד על השותפים בחברת MYM:

● **ת/1158** – שיחה בין יואל אזרי ליוסי סרור מיום 10.12.09, בה יואל אזרי מסר ליוסי סרור כי מאחר ששואל גולן, שהועסק כשליח בחברה, חולה, הוא שלח את שותפו לבצע את השליחויות, ביחד עם אחיו. אחיו של יואל אזרי, הוא יאיר אזרי, והשותף של יואל אזרי שנשלח לבצע את השליחויות הינו משה דרעי, זאת כעולה משיחות נוספות שהתבצעו באותו היום בין יואל אזרי ליאיר ולמשה דרעי (ת/1155, ת/1156, ת/1162, ת/1170, ו-ת/1189). יצוין כי ב-ת/1321, מתועדת שיחה נוספת בין יואל אזרי ליוסי סרור, בה מסר לו יואל אזרי כי שותפו יגיע למשרדי החברה בשעה 11:30. מ-ת/166 ו-ת/168 עולה כי השותף עליו דיבר יואל אזרי באותן שיחות הוא משה דרעי, שאכן הגיע למשרדי החברה בבורסה ברמת-גן סביב השעה האמורה באותו יום.

● **ת/1542** - שיחה בין שני הנאשמים, בה יואל אזרי מסר ליאיר אזרי כי בכוונתו לרכוש למשרדי החברה מכונה חדשה לספירת כסף מזומן, ובאותה שיחה ציין כי אינו מתכוון לשאול "אותם" בעניין זה. יאיר אזרי שאל את יואל אזרי מהי עלותה של המכונה, והוסיף "כן, נו חלק על ארבע". ראשית, שיחה זו מלמדת על כך שיואל אזרי יכול היה לרכוש מוצרים עבור החברה, ולחייב את החברה בהוצאות הרכישה, מבלי שהיה צריך לקבל על כך כל אישור.



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

שנית, מתוכן השיחה ניתן להבין כי יואל אזרי התייחס במילה "אותם" לשותפיו בחברה. אמנם, את המילים "חלק על ארבע" אמר יואל אזרי ולא יואל אזרי, אך אין ספק שיאיר אזרי היה מצוי ובקי במערך היחסים בחברה, הן מאחר שעבד בחברה כשכיר וכמפיץ עצמאי והן מכוח העובדה שהוא אחיו של יואל אזרי.

טענת ההגנה הייתה כי יואל אזרי עבד כשכיר בחברת MYM ושימש בתפקיד בכיר במערך ההזמנות והחלוקה של הכרטיסים, אך מעולם לא היה שותף בחברה, וכי יש לדחות את ניסיונות המאשימה לקשור את יואל אזרי לפעילות הכלכלית של חברת MYM המתוארת בכתב האישום. לטענת ההגנה, מסמכי פתיחת חברת MYM ברשם החברות ועדותו של רו"ח אליהו קרן מלמדים כי מאיר מזרחי היה הבעלים היחידי של החברה וכי לא היו לו שותפים נוספים. ההגנה טענה כי אף אם בית המשפט יקבע שחברת MYM ביצעה את העבירות המיוחסות לה בכתב האישום, לא יהיה בכך כדי להשפיע על אחריותו הפלילית של יואל אזרי, מאחר ששימש כעובד בחברה ותו לא, וכי הוא אינו עומד בהגדרת "שותף" הקבועה בפקודת השותפויות [נוסח חדש], התשל"ה-1975 (להלן: "פקודת השותפויות").

ההגנה הוסיפה וטענה כי שעה שהמאשימה ייחסה ליואל אזרי שותפות בחברת MYM, יחד עם שלושה שותפים נוספים, אך בחרה שלא לזמן את אחד השותפים (משה דרעי) כעד תביעה מטעמה, חזקה שהדבר פועל לרעתה. זאת ועוד, ההגנה טענה כי שני השותפים שזומונו לעדות (רונלד אפשטיין ומאיר מזרחי), לא העידו על קשרי שותפות ביניהם לבין יואל אזרי. לטענת ההגנה, יש לדחות את האמור בזיכרון הדברים שנערך על ידי ברק נורי, נוכח הספק שעלה מעדותו באשר לאמינות המסמך בנוגע לשמות השותפים בחברת MYM, טענה אליה אתייחס בהמשך חלק זה של הכרעת הדין.

יואל אזרי מסר במהלך עדותו בבית המשפט כי בתחילה הועסק בחברת MYM בשכר, שעלה עם הזמן, עת בנה את מערך השיווק וההפצה של החברה, אולם, לאחר שמערך השיווק התגבש ו"עמד על רגליו", היקף משרתו צומצם ושכרו ירד, עד שנאלץ לעבוד במשרה חלקית נוספת אצל מאיר ויצחק ששון (עמ' 386 לפרוטוקול).

לתמיכת טענותיו הציג יואל אזרי תלושי שכר, אותם קיבל במהלך חלק מתקופת עבודתו בחברת MYM (נ/1), וכן תלושי שכר ממקום העבודה הנוסף (נ/2). לטענת ההגנה, תלושי שכר אלו ועדותם של מאיר מזרחי ושל שרית גלר – מנהלת החשבונות במשרד רואי החשבון שעבד עבור חברת MYM, מחזקים את טענת ההגנה לפיה יואל אזרי היה עובד שכיר בלבד.

מכלל העדויות והמסמכים שהוצגו לפניי, לרבות אלו שאליהם הפנתה המאשימה כמפורט לעיל, ונוספים אליהם אפנה כלהלן, שוכנעתי כי יש לקבל את עמדת המאשימה לפיה ליואל אזרי היה



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

חלק מרכזי בתפעולה השוטף של חברת MYM, הוא היווה חלק מהשדרה הניהולית של החברה, היה שותף בחברה וקיבל נתח מרווחיה.

יחסי עובד - מעביד אינם נקבעים על פי התיאור שניתן להם על ידי הצדדים, אלא על סמך בחינה של נסיבות המקרה מבחינה משפטית. לצורך הכרעה בשאלה מה היה תפקידו ומעמדו של יואל אזרי בחברת MYM, יש לבחון את מהות היחסים ששררו בפועל, והכל בהתאם לסממנים ולעובדות המקרה כפי שהוכחו במהלך ההוכחות.

סעיף 1 לפקודת השותפויות קובע כי "שותפות" הינה חבר בני האדם שהתקשרו בקשרי שותפות וכי שותף הינו כל מי שהתקשר עם זולתו בקשרי שותפות. סעיף 2 לפקודה שכותרתו "צורות שיתוף שאינן קשרי שותפות" קובע כי לשם הכרעה אם מתקיימים קשרי שותפות אם לאו, יש לתת את הדעת למספר כללים. בהתאם לס"ק 4, חוזה לפיו שלוח או עובד של בעל עסק יקבל שכר מתוך רווחי העסק אין בו כדי להפוך עובד זה לשותף.

לטענת ההגנה, מכאן ניתן ללמוד כי אף אם יואל אזרי קיבל נתח מרווחי חברת MYM – אין די בכך כדי ללמד על היותו שותף בה. יוער כי יואל אזרי עצמו לא העיד כי נוסף למשכורתו הוא קיבל בONUS או קיבל חלק מרווחי החברה, ולכן, מדובר בטענה של ההגנה שאין לה בסיס בעדותו של יואל אזרי.

המבחן הרווח בפסיקה לבחינת שאלת מעמדו של אדם כעובד שכיר בחברה או כשותף בה הוא **המבחן המעורב**, המורכב ממספר מבחנים שונים, ובכללם: מבחן הפיקוח – האם המעביד מפקח בפועל על עבודתו של העובד; בחינת החוזה שנערך בין הצדדים בכתב או בע"פ; ראיית יחסי העבודה בין הצדדים מצד כולי עלמא – כדוגמת הלקוחות, רשויות המס והביטוח הלאומי; מבחן הסיכון – האם העובד חשוף לרווחי או הפסדי החברה? האם הוא משתתף בהוצאות החברה? הפסיקה הדגישה כי כל סממן כשלעצמו אינו יכול להכריע את הכף, אלא רק האיזון שבין הסממנים השונים.

לשם בחינת שאלת תפקידו ומעמדו של יואל אזרי בחברה, אעשה שימוש הן בהגדרות המופיעות בפקודת השותפויות והן במבחנים שנקבעו בפסיקה.

עם תחילת ההתקשרות בין יואל אזרי למאיר מזרחי, ככל הידוע, לא ניתן כינוי למערכת היחסים בכתב, לא נחתם כל הסכם בין הצדדים – לא הסכם שותפות ולא הסכם עבודה. יואל אזרי מסר בחקירתו במשטרה מיום 23.6.10 כי בהתחלה עבד בחברת MYM כמעין עבודה זמנית, וכעבור זמן, סיכם את תנאי ההעסקה שלו בחברה עם מאיר מזרחי, אותו כינה במהלך החקירה "הבוס" או



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

בעל הבית (ת/2156, עמ' 1 ו-5). עם זאת, ממספר מקורות שונים שיפורטו להלן מצטיירת תמונה עובדתית שונה בתכלית –

עדותו של מאיר מזרחי, בדגש על אמירותיו מחוץ לחדר החקירות

9. בטרם אתייחס לעדותו של מאיר מזרחי לגופה, אציין כי ההגנה קבלה בסיכומיה על קבלת בקשת המאשימה לזימון מאיר מזרחי לעדות נוספת וביקשה לפסול אותה, בטענה כי הזמנה לעדות נוספת הינה צעד חריג, ובמהלך העדות הנוספת לא עלה כל מידע חדש הנוגע לנאשמים, כשמרבית השאלות נסובו על טבלאות שהיו בידי המאשימה עוד בעת עדותו הראשונה של מאיר מזרחי בפני בית המשפט ואינן נוגעות למי מהנאשמים.

אשר לבקשת ההגנה לפסול את עדותו הנוספת של מאיר מזרחי מיום 25.10.15, ניתנה החלטה עוד ביום 10.6.15 במסגרתה הותרה העדתו בשנית מהנימוקים שפורטו בהחלטה. זאת ועוד, אף במהלך הדיון שהתקיים ביום 25.10.15, בו חזרה ההגנה על טיעוניה אלו, והביעה תרעומת על ההחלטה לאשר את עדותו של מאיר מזרחי בשנית, נקבע כי טענת ההגנה נדחית, וצוין בפירוש כי ערעור על החלטת ביניים זו מקומו בערעור לאחר שיסתיימו ההליכים המשפטיים בתיק (עמ' 354 לפרוטוקול).

מעבר לכך, לגופו של עניין, לאחר שנשמעה עדותו הנוספת של מאיר מזרחי, לא השתנתה מסקנתי, ואני סבורה אף בדיעבד כי היה מקום להעידו בשנית.

כעת, אשוב לדיון בשאלת תפקידו ומעמדו של יואל אזרי בחברת MYM ובעדותו של מאיר מזרחי המלמדת על כך.

במהלך עדותו מסר מאיר מזרחי כי יואל אזרי ניהל את מערך מכירת הכרטיסים בחברה, עבד מול המפיצים וגבה מהם כספים (עמ' 248 לפרוטוקול). מאיר מזרחי מסר כי יואל אזרי היה עובד מרכזי, אשר בלט בשל אופיו הדומיננטי (עמ' 249 לפרוטוקול), ויודגש כי ההגנה בסיכומיה לא חלקה על האמור.

מאיר מזרחי מסר כי יואל אזרי קיבל משכורת חודשית מחברת MYM (עמ' 379 לפרוטוקול) ועבד בחברה כשנתיים וחצי החל מעת הקמתה. עוד מסר מאיר מזרחי כי יואל אזרי לא קיבל תמורה נוספת מלבד שכרו החודשי (עמ' 380 לפרוטוקול).

ת/134 – זיכרון דברים שערך ברק נורי – זיכרון הדברים שנוכר לעיל והמתעד את השיחה שנערכה בינו לבין מאיר מזרחי מחוץ לחדר החקירות ביום 29.6.10.

לפי זיכרון הדברים, מאיר מזרחי מסר לברק נורי כי לקח על עצמו להיות רשום כבעלי חברת MYM, בעוד שבפועל היה שותף בחברה יחד עם רונלד אפשטיין, משה דרעי ויואל אזרי. עוד מסר



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

מאיר מזרחי, כאמור בזיכרון הדברים, שלא רצה למסור בחקירתו הרשמית כי שלושה הינם שותפים יחד עמו בחברת MYM, שכן פחד שבכך הוא יודה למעשה כי הדיווחים שהוגשו לרשויות מס ההכנסה היו שגויים, וכן מאחר ששאר השותפים לא היו מוכנים להירשם כבעלי החברה. ברק נורי רשם בזיכרון הדברים כי בתשאול שערך בתוך חדר החקירות, שאל את מאיר מזרחי מדוע לא אמר את האמת בנוגע לחלקם של שאר השותפים – יואל (אזרי), משה (דרעי) ורונלד (אפשטיין), ומאיר מזרחי השיב כי אמר את האמת בחוץ וכי הוא לא מעוניין שהדבר ירשם בעדות. במהלך החקירה אף הציג ברק נורי בפני מאיר מזרחי מסמך לפיו הוא שותף ברווחי חברת MYM יחד עם יואל אזרי, משה דרעי ורונלד אפשטיין, אולם, מאיר מזרחי סירב להגיב למסמך זה.

בעדותו בבית המשפט אישר ברק נורי את נכונות הכתוב בזיכרון הדברים והדגיש כי הדברים נכתבו על ידו מיד עם סיום חקירתו של מאיר מזרחי (עמ' 257 לפרוטוקול). עוד ציין ברק נורי בעדותו כי שאל את מאיר מזרחי האם יאיר, רונלד ומשה, אם אינו טועה כלשונו, הם השותפים שלו (עמ' 250 לפרוטוקול). מאיר מזרחי הכחיש בעדותו בבית המשפט את האמור בזיכרון הדברים שערך ברק נורי, וטען כי ברק נורי וחוקרי משטרה נוספים ניסו לשכנעו להודות שהיו עוד שותפים בחברה מלבדו (עמ' 269, 277 ו-281 לפרוטוקול).

חיזוק משמעותי לכתוב בזיכרון הדברים ניתן למצוא ב-ת/2251, שהינו תיעוד חזותי של קטעים מחקירתו של מאיר מזרחי במשטרה מיום 29.6.10 על ידי ברק נורי, המאמת את העובדה שהתקיימה שיחה בין ברק נורי למאיר מזרחי מחוץ לחדר החקירות, כי במהלך החקירה הוצג למאיר מזרחי מסמך חלוקת הרווחים בין ארבעת השותפים בחברת MYM ואת האישור שניתן על ידי מאיר מזרחי לקיום השותפות, כפי שיפורט להלן.

ההגנה טענה כי יש לפסול את כל התמלילים שהתבססו על התיעוד החזותי של חקירתו של מאיר מזרחי על ידי ברק נורי מיום 29.6.10, שהוגשה במהלך חקירתו הראשית של מאיר מזרחי בבית המשפט וכן את כל שאלות התביעה שהתבססו על זיכרון הדברים והתיעוד החזותי. אין לקבל את טענת הגנה זו, שכן מדובר בטענה סתמית וכללית, שלא נומקה או בוססה משפטית ועובדתית. יתר על כן, יודגש כי צפיתי בתיעוד החזותי (ת/2251) והסתמכתי במסגרת הכרעת דין זו רק על מה ששמעתי וראיתי באופן ברור בתיעוד זה, ולא על התמלילים שהוגשו על ידי המאשימה, וכי כל ציטוט שיופיע בהמשך הכרעת הדין מבוסס על צפייה בלתי אמצעית זו בלבד (ההדגשות של הציטוטים שלהלן הם שלי – ש.ד.נ).

במסגרת החקירה נשאל מאיר מזרחי על ידי ברק נורי "למה אתה לקחת את זה על עצמך ואף אחד אחר לא לקח את זה על עצמו?", ומאיר מזרחי השיב: "זאת השאלה, מה שאני חשבתי שזה לא נורא. שזה משהו שאני אעשה אותו כמו שצריך לפי החוק, אנשים לא רצו לקחת". לאחר מכן



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

פנה מאיר מזרחי לברק נורי ואמר "ואני אומר לך בכנות ואמרת לי בחוץ את מה שאני אומר לך.. הכל נכון מה שאמרת לי לך... מה שכרגע אני לא יכול לחתום על זה".

ברק נורי הטיח במאיר מזרחי כי הוא לא אמר את כל האמת, ובתגובה הוא השיב "אמרת לי לך בחוץ, אמרת לי לך". עוד מסר מאיר מזרחי "אני אמרת לי לך שאני לקחתי את החברה, אני אמרת לי שאני הבעלים של החברה וככה זה התנהל ואני לא יכול להגיד עכשיו שאני לא הבעלים של החברה", וכן כי "...אני לא יכול היום בגלל שיש בעיות להגיד רגע אני לא הבעלים של החברה. אני אמרת לי לך באופן פרטי...".

עוד הוסיף ואמר מאיר מזרחי כי "זה ברור לכולם... זה ברור כשמש אני אמרת לי לך בחוץ, בסדר אני לקחתי את זה על עצמי" ... "יש לך את כל ההוכחות פה שהיינו שותפים...יש את כל ההוכחות".

כאשר נשאל מאיר מזרחי ישירות על ידי ברק נורי האם יואל, רונלד ומשה היו שותפים עמו בעסק השיב "אמרת לי לך בארבע עיניים וזהו".

במסגרת החקירה הציג ברק נורי למאיר מזרחי את ת/1929, המסמך שמצביע על חלוקת הרווחים בין השותפים, והטיח בו – "מסמך שהוא צילום המסמך המקורי... המלמד על חלוקה שווה ברווחים בינך לבין רוני, רונלד אפשטיין, לבין יואל אזרי לבין מזרחי לבין משה דרעי.. אני רוצה שתסביר לי בדיוק מה המסמך הזה עושה", ומאיר מזרחי השיב "אני לא זוכר את מה ש... בלי להגיד לך זה מסמך של שנה עבודה, אבל אין לי מה להגיד לך".

ברק נורי העיד שמאיר מזרחי ידע שחקירתו מוקלטת, ולכן נמנע מלומר את האמת בחקירתו, זאת בניגוד לדבריו מחוץ לחדר החקירה (עמ' 249 ש' 22-18).

הצבת עדותו הבלתי עקבית והמתחמקת של מאיר מזרחי בבית המשפט והכחשתו הגורפת של מאיר מזרחי לשאלת שותפותם של יואל אזרי ואחרים בחברת MYM, מול עדותו העקבית והברורה של ברק נורי, מלמדת כי יש להעדיף את עדותו של ברק נורי ואת האמור בזיכרון הדברים שערך – ת/134.

אני דוחה את טענת ההגנה לפיה העובדה שברק נורי העיד ששאל את מאיר מזרחי האם יאיר היה אחד מן השותפים בחברת MYM, בעוד שבזיכרון הדברים השם יאיר אינו מופיע, אלא מופיעים שמותיהם של משה דרעי, יואל אזרי ורונלד אפשטיין כשותפיו של מאיר מזרחי בחברה, מעלה ספק בדבר אמירתו של ברק נורי ובדבר אמינות האמור בזיכרון הדברים שנכתב על ידו. זיכרון הדברים נערך מיד לאחר שיחתם של ברק נורי ומאיר מזרחי מחוץ לחדר החקירות, ונרשמו בו שמותיהם המלאים של השותפים בחברת MYM. ברק נורי נחקר בבית המשפט ארבע וחצי שנים לאחר מכן, ונשאל האם מאיר מזרחי אמר לו מי שותפיו לחברת MYM, והשיב "אני שאלתי אותו



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

אם יאיר ורונלד ומשה אם אני לא טועה, שהם שותפים שלו, וזה עולה מחומר החקירה ומדוע הוא מסתיר את זה" (עמ' 250 לפרוטוקול).

העובדה כי ברק נורי התבלבל בעת מתן עדותו ואמר ששאל את מאיר מזרחי לגבי יאיר בעוד שבפועל שאל לגבי יואל (כעולה מזיכרון הדברים שרשם), אין בה להעלות או להוריד ממידת אמינות עדותו או מהכתוב בזיכרון הדברים שנערך על ידו.

יתר על כן, ברק נורי מסר בתשובתו "אם אני לא טועה" ובהמשך עדותו בבית המשפט מסר, כדלקמן: **"...באותו רגע שהשבתי את התשובה יכול להיות שהתבלבלתי, היו מספר מעורבים בפרשה הזו, וייתכן שאחרי 4 שנים מצליבים שמות. מה שרשום בזכ"ד זה מה שהיה, אם נשאלתי כאן ועניתי שמות שונים, זה לא מעיד על כך שמה שרשום בזכ"ד לא נכון... מה שכתוב בזכ"ד זה מה שנאמר לי על-ידי מר מאיר מזרחי" (עמ' 255 לפרוטוקול).**

בעדותו בבית המשפט טרח מאיר מזרחי להתחמק ממתן תשובות באשר לכל אמירה שנאמרה על ידו מחוץ לחדר החקירות במשטרה, ממנה השתמע כי לא מסר את כל האמת בנוגע למעמדם של יתר השותפים בחברה ובכללם יואל אזרי, הכחיש דברים שאישר במהלך חקירתו במשטרה (עמ' 263, 267, 277-269 לפרוטוקול), ציין כי אינו זוכר דברים רבים בשל חלוף הזמן (עמ' 258, 263, 267, 356, 361, 362 ו-368 לפרוטוקול) וביקש פעמים רבות לרענן את זכרונו (עמ' 249, 255, 257 ו-259 לפרוטוקול).

לעומת זאת, ברק נורי העיד כי ערך את זיכרון הדברים מיד לאחר שיחתו עם מאיר מזרחי מחוץ לחדר החקירות, ולא מצאתי כי ניתן להצביע על אינטרס כלשהוא מצדו של ברק נורי לסילוף דבריו של מאיר מזרחי בחקירה או מחוצה לה או להוספת מידע שלא נמסר לו.

זאת ועוד, צירוף אמירותיו של מאיר מזרחי שתועדו בתיעוד חזותי בתוך חדר החקירות, אותן פירטתי בהרחבה לעיל, מעלה כי אכן בוצעה בינו לבין ברק נורי שיחה מחוץ לחדר החקירות, בנוגע לשותפיו של מאיר מזרחי בחברה, ומחזקות אף היא את המסקנה אליה הגעתי כי יש להעדיף האמור ב-ת/134 על פני עדותו של מאיר מזרחי בנושא השותפות בחברת MYM.

אינדיקציות נוספות למעמדו ותפקידו של יואל אזרי

10. בנוסף לכל האמור, גם תפקידו המשמעותי והמחייב של יואל אזרי כאחראי על איסוף הכספים מהמפיצים השונים ברחבי הארץ והעובדה כי החזיק במפתח הכספת של חברת MYM, והפקיד בה באופן יומי את הכספים שנגבו על ידו מהמפיצים בסכומי עתק, כפי שהעיד מאיר מזרחי (עמ' 248 לפרוטוקול), ואף אושר בחקירתו של יואל אזרי במשטרה (ת/2156, עמ' 2) וכן אושר על ידי ההגנה בסיכומיה, מחזקים את המסקנה כי לא עסקינן בעובד שכיר ששימש בתפקיד שיווק ומכירות, אלא באדם שהיה צלע מרכזית בחברה ושותף בניהולה.



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

יואל אזרי אישר כי הכניס לכספת החברה במשרדה ברמת גן סכומי כסף גבוהים מידי יום ביומו, וכי סכומים אלה לא נמסרו או נספרו קודם להכנסתם לכספת, כלומר, לא היה על יואל אזרי כל פיקוח בעניין זה (ת/2156, עמ' 3). עוד יש לציין כי לדברי מאיר מזרחי, יואל אזרי ריכז את כל נתוני מכירות כרטיסי ההימורים (עמ' 266 לפרוטוקול), דבר המלמד אף הוא על תפקידו המרכזי והעצמאי בחברת MYM.

לעניות דעתי, לו היה יואל אזרי עובד שכיר כטענתו, היה עליו פיקוח הדוק של הבעלים בכל הנוגע לספירת והפקדת כספי החברה, ובמיוחד, שעה שמרבית העסקאות אותן ביצעה החברה נעשו במזומן ללא תיעוד, ובכל חברה אחרת היה עולה חשש ממשי להעלמת כספים.

על מעמדו הבכיר של יואל אזרי כשותף בחברת MYM ניתן ללמוד אף מעדותו של מר רן זנגי – מנכ"ל חברת השיווק EFIX, אשר ערכה חוזה עם חברת MYM בנוגע לשיווק כרטיסי קיי כארד במהלך שנת 2009. בחקירתו במשטרה, שהוגשה במקום חקירה ראשית, רן זנגי מסר כי היה בקשר עם רונלד אפשטיין, שמסר לו כי ישנם ארבעה שותפים בחברה, והציג את מאיר מזרחי ואת יואל אזרי כחלק מהשותפים (ת/2181, עמ' 1 ו-3).

עוד מסר רן זנגי כי היה בקשר עם מאיר מזרחי ויואל אזרי על מנת לברר מדוע השימוש בכרטיסי קיי כארד לטובת חברת השיווק EFIX אינו עולה יפה (ת/2181, עמ' 2). אמנם, מדובר בעדות מפי השמועה, אך דברים אלו מצביעים על כך שיואל אזרי הוצג כשותף אף כלפי גורמים חיצוניים שהתקשרו עם חברת MYM, ויש בהם לחזק את טענת המאשימה שיואל אזרי שימש כשותף בחברה. שיחותיו של רן זנגי עם מאיר מזרחי ויואל אזרי על השימוש האפסי כמעט בכרטיסי קיי כארד לטובת חברת EFIX, מצביעות אף הן על כך שהשניים היו בעלי תפקיד מרכזי בחברת MYM.

נשמעו עדויות של אנשים איתם עבד יואל אזרי במסגרת עבודתו בחברת MYM, שראו בו כעובד שכיר של החברה ולא כשותף עסקי (אייל פולטיגר, עמ' 207 לפרוטוקול; עמית זולקוביץ, עמ' 192 לפרוטוקול ומאיר ששון, עמ' 221-222 לפרוטוקול), אולם, קשה ללמוד מעדויות אלו אודות תפקידו האמיתי של יואל אזרי בחברה, שעה שעולה מהעדויות כי מדובר בסברות של עדים אלו, שאינן מבוססות על מידע ממשי שלהם על מערך הבעלות האמיתי בחברה, ואף אינן מבוססות על מידע שנמסר להם ישירות או מפי השמועה.

שאל גולן שהועסק כשליח בחברת MYM, ושימש במקביל גם כמפיץ עצמאי, מסר כי מנהלו היה יואל אזרי, איתו הוא סיכם את תנאי העסקתו ואת שכרו כשהתקבל לעבודה בחברה (עמ' 90 ש' 20-30), כי היה מקבל מיואל אזרי את סידור העבודה, יואל אזרי היה נותן לו הוראות במהלך העבודה בקשר לחלוקת הכרטיסים למפיצים ואיסוף כספי התקבולים, וכי הוא היה פונה ליואל אזרי כאשר היה נתקל בבעיות שצצו במהלך העבודה (עמ' 94 ש' 11-30, והחל מעמ' 112 ש' 30 ועד עמ' 113 ש' 5).



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 11-09-30365 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

בשיחה שערך יואל אזרי עם משה דרעי, שהוקלטה במסגרת האזנת סתר, אמר יואל אזרי למשה דרעי כי אינו מרוצה מעבודתו של שאול גולן וכי הוא שוקל לפטרו (ת/1205). בעדותו טען יואל אזרי כי אינו זוכר את השיחה ולא מסר הסבר על תוכנה (עמ' 410 לפרוטוקול). סבורני, כי מהאמור בשיחה זו עולה כי מתוקף תפקידו הבכיר של יואל אזרי בחברת MYM היה ביכולתו לקבל החלטות על פיטוריו של עובד בה, מבלי לבקש את רשותו/אישורו של מאיר מזרחי, ולכל הפחות, להתייעץ עמו בנושא, כפי שהיה עליו לעשות לו אכן מאיר מזרחי היה הבעלים היחיד של חברת MYM ומנהלו הישיר של יואל אזרי, כטענת ההגנה.

חיוזק נוסף לחלקו המרכזי של יואל אזרי ולכך שהיה שותף בחברת MYM, ניתן למצוא בשיחה נוספת שערך יואל אזרי עם משה דרעי – ת/1206. משיחה זו עולה כי יואל אזרי רכש מוצרי פרסום שונים לחברה, בהיקף של אלפי שקלים, ושילם עבורם מכיסו האישי. יואל אזרי אמר בשיחה זו כי רונלד אפשטיין סירב להתחלק עמו בהוצאות הפרסום, מאחר שהוא לא התייעץ עמו עובר לרכישת מוצרים אלו.

נראה כי לו היה מדובר בעובד שכיר, שיחה זו לא הייתה באה לעולם, שכן, אין כל סיבה הנראית לעין לפיה עובד שכיר, בכיר ככל שיהיה, יישא בהוצאות שונות שהוציא עבור החברה בה הוא עובד, כדוגמת הוצאות על מוצרי פרסום, או שיחליט על הנפקת מוצרי פרסום ללא קבלת אישור מהגורם הממונה על עבודתו ולא יקבל החזר על הוצאות פרסום אלו. כשנשאל יואל אזרי בחקירתו בבית המשפט על שיחה זו, השיב כי אינו זוכר את השיחה ולא מסר הסבר על תוכנה (עמ' 411 לפרוטוקול).

אי זימונו של משה דרעי למתן עדות מטעם המאשימה אינו פועל לרעת המאשימה ואינו פוגע בעוצמתן של הראיות שהוגשו על ידה. משה דרעי בעצמו הינו אחד השותפים שתלוי ועומד נגדו כתב אישום, כך שאם היה מוזמן לעדות, ספק אם היה תומך בעמדת המאשימה.

שיחה נוספת של יואל אזרי, שהוקלטה במסגרת האזנות הסתר, בנוגע לחלוקת ההוצאות של החברה, הוא קיים עם יעקב צוקרון, המכונה קוקי – אחד ממפיצי כרטיסי ההימורים באזור הצפון (ת/1676, עמ' 4). באותה שיחה אמר יואל אזרי כי רונלד אפשטיין רשם הוצאה על סך של 300 ₪ שצריכה להתחלק בין ארבעת השותפים. יואל אזרי אמר עוד כי אינו מוכן להיות מחויב בהוצאה זו, בגלל שרונלד אפשטיין התנגד לשאת בהוצאות הפרסום אותן הוציא יואל אזרי מכיסו הפרטי.

האמור בשיחות שתועדו ב-ת/1206 ו-ת/1676 מאמת את דברי מאיר מזרחי, כפי שתועדו בזיכרון הדברים שנרשם על ידי ברק נורי (ת/134), לפיהם רונלד אפשטיין ויואל אזרי היו שותפים בחברת



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

MYM, ובמסגרת תפקידם היו אמורים להתחלק בחלקים שווים בהוצאות השותפות של החברה, ובכללן, הוצאות הפרסום והשיווק השונות.

גם האמור בשתי שיחות טלפון שנערכו בין יואל אזרי ליוסי סרור, והוקלטו במסגרת האזנת סתר (ת/1158 ו-ת/1321), כפי שפורטו לעיל, שיחות שקיומן אושר על ידי יוסי סרור (ת/2214), שבשתי השיחות מזכיר יואל אזרי את שותפו לחברה, מחזקות את המסקנה כי יואל אזרי היה אחד מהשותפים בחברה.

טענת יואל אזרי בחקירתו הנגדית כי כוונתו באותן שיחות במילה "שותף" הייתה לשותף לעבודה אינה טענה סבירה, שכן הוא התייחס בשיחות הטלפון הללו גם לאנשים שעבדו איתו (השליח שאול גולן ואחיו יאיר אזרי), ואותם הוא לא כינה במהלך השיחות כשותפיו.

רו"ח אליהו קרן העיד כי התרשם שיואל אזרי היה אחראי על המערך הכספי של החברה. רו"ח אליהו קרן מסר כי יואל אזרי הגיע לפגישה במשרדו יחד עם מאיר מזרחי, והוצג כמי שאחראי על הוצאות החשבונות, ביקש לדעת כיצד הן נרשמות בהנהלת החשבונות של החברה, וכיצד יש לחשב את החשבונות של העמלות שנגבות (ת/2205, ש' 96-98 וש' 101-113).

אשר לתלושי השכר אותם הציג יואל אזרי בגין עבודתו בחברת MYM (נ/1), אציין תחילה כי מדובר בתלושים חלקיים בלבד, שכן, אין חולק בין הצדדים כי יואל אזרי החל לעבוד בחברה עוד במהלך שנת 2007, בעוד שהתלושים שהוגשו מתייחסים לתקופה רק החל מחודש ספטמבר 2008, ולא הוגשו תלושים של יואל אזרי מתקופה מוקדמת יותר, אשר היו יכולים לשפוך אור על שכרו בחברה במהלך שנת 2007 ועד לחודש ספטמבר 2008.

מעיון בתלושים שהוגשו עולה כי יואל אזרי הרוויח מחודש ספטמבר 2008 ועד לחודש מרץ 2009 שכר כולל (ברוטו) של כ-28 אלף שקלים לחודש. לאחר מכן, מחודש אפריל 2009 ועד לחודש אוגוסט 2009, שכרו פחת ועמד על כ-14 אלף שקלים לחודש, והחל מחודש ספטמבר 2009 ועד לחודש מאי 2010 עמד שכרו על כ-5,000 שקלים בלבד לחודש.

אין בידי לקבל את טענת ההגנה לפיה שכרו של יואל אזרי הופחת משמעותית לאחר שמערך השיווק וההפצה של חברת MYM ברחבי הארץ התגבש, שכן, לא הוצגה בפני כל ראיה משמעותית ובלתי תלויה אשר יש בה להעיד על צמצום שנעשה בפועל בהיקף תפקידו וסמכויותיו של יואל אזרי בחברת MYM ברבות השנים, למעט עדותו של יואל אזרי עצמו, שמהימנותה, כפי שיפורט בהרחבה להלן, מוטלת בעיני בספק רב.

כמו כן, בעדותו של יואל אזרי לא היה כל הסבר מדוע ירדה משכורתו בשתי פעימות כמפורט לעיל.



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

אשר לטענת ההגנה בדבר עבודתו של יואל אזרי בעסק "יצחק מאיר יהלומים" בשכר חודשי של כ- 5,000 ₪ בחודש, החל מחודש ספטמבר 2009 (נ/2), איני סבורה כי יש בתלושי שכר אלו כדי ללמד על שינוי אמיתי בהיקף תפקידו ומעמדו של יואל אזרי בחברת MYM. מאיר ויצחק ששון היו בעלי עסק ליהלומים בשם "יצחק מאיר יהלומים". השניים העידו כי חלקו משרד עם חברת MYM בבניין הבורסה ברמת-גן (עמ' 121 לפרוטוקול (מאיר ששון) ועמ' 221 לפרוטוקול (יצחק ששון)).

מעדותו של מאיר ששון בחקירתו במשטרה (ת/2199, עמ' 3) ומעדותו של יצחק ששון בבית המשפט (עמ' 128 לפרוטוקול), לא היה ברור מה כללו השירותים השונים, בדגש על "שירותי הייעוץ", שהעניק יואל אזרי לעסק היהלומים שבבעלותם, וגם יואל אזרי בעדותו לא הבהיר סוגיה זו.

לפי עדותו של מאיר ששון בחקירתו במשטרה (ת/2199, עמ' 2-3) וכן עדותו בבית המשפט (עמ' 222 לפרוטוקול), הוא עבד כמנקה במשרדי חברת MYM וקיבל תמורת עבודתו סך של 3,000 ₪. עדות זו מעלה תמיהה בנוגע לשאלת אמיתות העסקתו של יואל אזרי בעסקי היהלומים של משפחת ששון, שכן, לא מתקבל על הדעת כי היה לעסק היהלומים די כסף כדי לשלם ליואל אזרי שכר בגובה של כ-5,000 שקלים מדי חודש בחודשו עבור שירותי ייעוץ, ובו זמנית, מאיר ששון נאלץ לעבוד כמנקה במשרדי חברת MYM תמורת שכר חודשי.

זאת ועוד, לא מתקבל על הדעת שיואל אזרי המשיך בעבודתו המאומצת בחברת MYM בשכר כה זעום ביחס לשכר אותו הרוויח קודם לכן בחברה. אף סכום המשכורות שיואל אזרי הרוויח לכאורה בחברת MYM ובעסק של בני משפחת ששון, אינו מגיע למחצית משכרו הכולל של יואל אזרי בחברת MYM לבדה במהלך שנת 2008 ותחילת שנת 2009.

לפיכך, המסקנה היא כי יואל אזרי הרוויח סכומים נוספים מעבר לסכומים שצוינו בתלושי השכר שהונפקו לו מטעם חברת MYM ומטעם "יצחק מאיר יהלומים", קיבל את חלקו האמיתי כשותף ברווחי החברה מהכספים אותם קיבלה חברת MYM במזומן, וללא כל תיעוד ממשי, והתלושים הונפקו לו אך לשם חיפוי והסתרה. זאת ועוד, כפי שיפורט להלן בפרק "מחזורי המכירות והעברת הכספים לחברות ההימורים", מהראיות שהוצגו לא עולה כי חלה ירידה משמעותית בפעילות חברת MYM בשנים 2009 ואילך, המצדיקה את הפחתת שכרו של יואל אזרי בשיעור כה חד ודרמטי.

יוער כי לא מצאתי שיש בדבריה של שרית גלר, עובדת במשרדי רואה החשבון של חברת MYM, כדי לחזק את טענת ההגנה לפיה יואל אזרי עבד כשכיר. ב-ת/2210, עמ' 8 ציינה שרית גלר כי אינה יודעת מהו תפקידו של יואל אזרי בחברה, אך היא חושבת שהוא היה גובה כספים מפיצוציות או מחלק כרטיסים לפיצוציות.



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

בחקירתה הנגדית בבית המשפט מסרה שרית גלר כי היה מקרה בו ביקשה מיואל אזרי תלוש משכורת, על מנת לערוך לו תיאום מס בין העבודה בחברת MYM לעבודה נוספת. משעה שקבעתי כי התלושים שהונפקו ליואל אזרי נועדו אך לשם חיפוי והסתרה של רווחיו האמיתיים כשותף בחברה, ברי כי אין בעובדה שיואל אזרי ערך תיאום מס בעזרת שרית גלר כדי לשנות ממסקנה זו, וכל שיש בדבריה הוא חיזוק לשיטה המתוחכמת בה פעל יואל אזרי בניסיון להסתיר את רווחיו בפועל מעיני רשויות המס ולהתחמק מתשלום המס שהיה מוטל עליו לו היה פועל בשקיפות.

מסמכים נוספים השופכים אור על תפקידו ומעמדו של יואל אזרי בחברת MYM הינם ת/2051, ת/2053 ו-ת/1929.

ת/2051 – נתפס, כאמור לעיל, בחיפוש שנערך במשרדי החברה ברמת גן, ומכיל נתונים על סיכום מכירת כרטיסי ואליו כארד בחודש מאי 2010, העברת התקבולים ממכירת הכרטיסים לחברת ויקטור צ'נדלר וחלוקת הרווחים בין השותפים.

בהתאם למסמך זה, עלויות פתיחת הכרטיסים בחודש מאי 2010 היו 3,750,000 ₪ וסכומי ההעברה לחברות ההימורים עמדו על 3,873,058 ₪. עמלת הרווח של החברה עמדה על 7% מסך עלויות הפתיחה, קרי 267,750 ₪.

מרווחים אלו הופחתו הוצאות שונות, ולאחר מכן, הרווח הכולל שעמד על 176,351 שקלים חולק לארבע – רווח אישי בסך של 44,087 שקלים לכל אחד מהשותפים בחברה (שורת "כל אחד" במסמך ולצידה האותיות ר', י', מ' ו-מ').

מאיר מזרחי מסר בעדותו כי אינו מכיר את הנתונים וכן כי הם מעידים על פתיחות כרטיסים, אך לא על מכירות שבוצעו בפועל (עמ' 367 לפרוטוקול). כן מסר שאינו יודע מה מייצגות האותיות ר', י', מ' ו-מ' (עמ' 373 לפרוטוקול).

חישוב רווחים נעשה בדרך כלל על ידי הפחתת ההוצאות מההכנסות, דהיינו, מסכום המכירות בפועל, ולא על ידי הפחתת ההוצאות מסכום צפי מכירות.

גם יואל אזרי לא מסר הסבר לאמור במסמך, טען כי יש לשאול את עורך המסמך בנוגע לנתונים המופיעים בו, והדגיש כי היו עוד אנשים במשרדי החברה ששמו התחיל באות י', כדוגמת יאיר אושר ויצחק ששון (עמ' 408 לפרוטוקול).

מהמסמכים השונים עולה כי יואל אזרי ושותפיו התייחסו לנתון זה כנתון סופי, המשקף את סך המכירות בפועל, וגזרו ממנו את עמלת הרווח אותה נטלו לכיסם.

כפי שיפורט עוד בהמשך, כשאתייחס למחזורי המכירות והעברות הכספים לחברות ההימורים, טענות אלו של מאיר מזרחי ויואל אזרי נסתרות באמצעות ראיות חיצוניות אחרות, כדוגמת ת/2053, עליו אפרט בקצרה גם כעת.



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

ת/2053 – המסמך נתפס בחיפוש שנערך במשרדי חברת MYM, ובו מצוין בכתב יד שם המלא של משה דרעי ויואל אזרי.

ליד שמו של יואל אזרי מצוין אותו הסכום המופיע ליד האות י' ב-ת/2051 – 82,236 שקלים, וליד שמו של משה דרעי מופיע גם כן אותו הסכום המופיע לצד האות מ' ב-ת/2051 – 44,087 שקלים. באשר למסמך זה מסר מאיר מזרחי כי אינו יודע של מי כתב היד ואינו מזהה את המסמך (עמ' 265 לפרוטוקול), ואף יואל אזרי מסר כי אינו מזהה את כתב היד המופיע על גבי המסמך (עמ' 394 לפרוטוקול).

התבוננות על הנתונים הזיהים המופיעים ב-ת/2051 וב-ת/2053 מחזקת את המסקנה כי האותיות י, ר', מ' ו-מ' המופיעים ב-ת/2051 מעידים על שמותיהם הפרטיים של ארבעת השותפים בחברה – יואל, רוני (רונלד), מאיר ומשה, וכי הסכומים שצוינו במסמך משקפים נתוני אמת על חלוקת הרווחים בין ארבעת השותפים בחברה.

ת/1929 – מתייחס לנתוני המכירות והרווח של חברת MYM בחודש ינואר 2009, נתפס בחיפוש שנערך בביתו של מאיר מזרחי, והוכנס לתוך מעטפה יחד עם מסמכים נוספים. המעטפה סומנה ע"י השוטר אלכס נמירובסקי כ- "א.נ. 3 – מסמכים שונים בתפזורת – נתפס ע"י אלכס נמירובסקי – תאריך 22.6.10 – אצל מאיר מזרחי בפינת אוכל בסלון". ברק נורי העיד כי קיבל את הארגז עם המוצגים שנתפסו בביתו של מאיר מזרחי ומשם הוציא את המסמך הנ"ל (עמ' 257 לפרוטוקול, ש' 8-2).

במסמך זה מופיעים שמותיהם המלאים של ארבעת השותפים בחברה – יואל אזרי, משה דרעי, רוני רונלד אפשטיין ומאיר מזרחי, ולצידם, פירוט ההתחשבנות הפנימית בין הארבעה. אף שיואל אזרי טען כי אינו מכיר את המסמך (עמ' 408 לפרוטוקול), סבורני כי מדובר במסמך אותנטי, המהווה חיזוק נוסף למסקנה לפיה בחברה היו שותפים נוספים מלבד מאיר מזרחי, לרבות יואל אזרי.

ניתן ללמוד שכבר במהלך שנת 2007 היה יואל אזרי שותף בחברה, אף ממסמך סיכום הכספים שהתקבלו מאורחיו של יואל אזרי בברית שערך לבנו ליאל בתאריך 27.11.07, שנרשם בכתב יד ונתפס בביתו של יואל אזרי בחיפוש שנערך על ידי המשטרה (ת/2115).

במסמך מצוינים שמותיהם של 96 אנשים, וליד כל שם מופיע סכום בשקלים או בדולרים. לכל המתבונן במסמך, בצירוף לטופס הפקדות השיקים בבנק (ת/2114), ברור כי מדובר בפירוט של סכומים שהביא כל אחד מאורחיו של יואל אזרי כמתנה לברית.

ליד חלק מהשמות מופיע פירוט של הקשר שלהם לבעלי השמחה, למשל: גן מאי, מטפלת, חברה של שולה, אבא של אסף, הבן של פנחס וכדומה. ברשימת השמות מופיעים שמותיהם של מאיר מזרחי, רונלד אפשטיין, משה דרעי ושואל גולן. ליד שמם של מאיר מזרחי ושל רונלד אפשטיין



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

מופיע בסוגריים התואר "שותף של יואל", בעוד שליד שמו של שאול גולן מופיע בסוגריים התואר "שליח".

יואל אזרי אישר בעדותו כי ליאל הוא שמו של בנו שנולד באותה שנה, ולא שלל כי זוהי רשימת המתנות לברית, אך טען כי אינו יודע מי ערך אותה, אף שנתפסה כאמור בביתו (עמ' 409 לפרוטוקול).

מעורבותו של יואל אזרי במערכת קאש כארד ובהדפסת כרטיסי ההימורים בדפוס בארי מחזקת אף היא את המסקנה בנוגע למעמדו בחברת MYM. נועם אלטרוביץ העיד כי אדם בשם יואל פנה אליו במייל כאשר התגלו בעיות עם כרטיסי ההימורים (ת/2188, עמ' 3-4). לזלי רוז ציין בעדותו כי יואל אזרי ביצע את ההתאמות בין מספרי הכרטיסים לקודים הסודיים (עמ' 43 לפרוטוקול).

ניתן אף לראות כי ל-yoel אף הייתה סיסמה לגישה מרחוק למערכת קאש כארד, כפי שהייתה גם לזלי רוז ולרונלד אפשטיין (ת/2120).

יאיר אושר אישר בעדותו כי פתח עבור יואל אזרי תיבת מייל בגימייל בכתובת Yoele10yoel (עמ' 135 לפרוטוקול), אולם, יואל אזרי הכחיש שמדובר בכתובת המייל האישית שלו (עמ' 387 לפרוטוקול).

לזלי רוז אישר בעדותו כי פגש את יואל אזרי בעבר, אולם, ציין כי אינו בטוח שיואל אזרי הוא העומד מאחורי המיילים שנשלחו אליו, וכי ייתכן ש"יואל" הוא שם מומצא (עמ' 50, 52 לפרוטוקול).

לעניות דעתי, יש לקבל את האמור בעדותו של יאיר אושר על כך שמדובר בכתובת המייל של יואל אזרי, עדות שיש לה חיזוק ב-ת/1107 מיום 8.12.09 – שהוא תמליל האזנת סתר לשיחה שנערכה בין יאיר אושר ליואל אזרי. באותה שיחה, ביקש יואל אזרי מיאיר אושר לעזור לו לשחזר את הסיסמה לכתובת המייל הנ"ל (ראו גם: עמ' 135-136 לפרוטוקול).

מהאמור עולה כי יואל אזרי עמד בקשר שוטף עם לזלי רוז בנוגע להדפסת כרטיסי ההימורים ולקח חלק גם בנוגע להדפסת כרטיסי ההימורים בבית הדפוס.

מכל המפורט לעיל המסקנה העולה היא כי יואל אזרי היה שותף פעיל בחברת MYM, שימש בה כמנהל בכיר, הכתיב מדיניות, הדפיס על חשבונו האישי מוצרי פרסום לטובת החברה, פעל ללא פיקוח ממשי, והיה בעל סמכויות נרחבות ומעורב בהיבטים שונים של ניהול החברה, ובכללם – סמכויות העסקת עובדים ופיטוריהם, רכישת ציוד עבור החברה, אפשרות הוראה על פתיחת



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

כרטיסים מול חברות ההימורים, אחריות על מערך שיווק והפצת הכרטיסים ברחבי הארץ וניהול המערך הכספי של החברה הלכה למעשה.

אני סבורה כי חשיפת הראיות המשמעותיות והרבות הללו שהוצגו בנוגע להיקף עבודתו של יואל אזרי בחברת MYM, לתחומי האחריות שלו, למעורבותו בהיבטים רבים ומהותיים של פעילות החברה, להיקף הכספים עליהם היה אחראי ועוד, מובילה למסקנה כי גרסת ההגנה לפיה יואל אזרי ביצע כל זאת תמורת שכר חודשי של 5,000 ₪, היא גרסה מופרכת. מהאמור לעיל עולה כי תלושי השכר שהציג יואל אזרי היו תלושי שכר פיקטיביים, שנועדו לשם אחיזת עיניים בלבד, ואין בהם כדי ללמד על העובדות כהווייתן.

בחינת מהימנות עדותו של יואל אזרי

11. גרסתו של יואל אזרי לפיה היה רק עובד שכיר, כי לא היה מודע להיקפי הכנסות של חברת MYM ולא היה אחד משותפיה, הייתה מתחמקת, מגמתית, מצמצמת ובלתי אמינה. יואל אזרי דבק בגרסתו זו, תוך ניסיונות חוזרים ונשנים במהלך עדותו בבית המשפט להעניק צביון אחר, נעדר משמעות פלילית חמורה למעשיו.

מסקנה זו מתחזקת שעה שבכל פעם שהוצגה ליואל אזרי ראייה כלשהיא הסותרת את גרסתו, בחר שלא להגיב לה, התחמק ממתן תשובה, מסר כי אינו זוכר, אינו מכיר, או דאג לספק תשובות בלתי ענייניות ומגמתיות (ראו לדוגמא בעמ' 406-402 לפרוטוקול).

יואל אזרי הרים את קולו ואף צעק על ב"כ המאשימה מספר פעמים במהלך חקירתו הנגדית. יואל אזרי ניסה להציג את עצמו כנרדף על ידי המאשימה, וטען בתוקף כי היו עוד שיחות שהוקלטו במסגרת האזנות הסתר בתיק שהיו יכולות לשפוך אור אחר על הפרשיה, שלא הובאו על ידי המאשימה, מהן ניתן היה ללמוד, לדבריו, כי מאיר מזרחי לא רצה לעבוד עמו עוד ולכן החליט להפחית את משכורתו (עמ' 408 לפרוטוקול).

בהקשר זה אציין כי לא הובאה על ידי ההגנה כל ראייה לכך שהיו שיחות נוספות רלוונטיות בעניין זה שהוקלטו במסגרת האזנות הסתר ולא הוצגו על ידי המאשימה, ולא ידוע לי על הליך שננקט על ידי ההגנה לחשיפת שיחות כאלו. זאת ועוד, נציג הסיגנט, מאיר מזרחי או כל עד אחר, לא נחקרו על ידי ההגנה בנוגע לשיחות כאלו, ועל כן, אין לי אלא לקבוע כי מדובר בטענת סרק שלא הוכחה.

עדותו של יואל אזרי סתרה בנקודות רבות ומהותיות את העדויות של עדים אחרים, לרבות שותפיו בחברת MYM, העובדים, המפיצים ועוד, כפי שעולה מהכרעת הדין.



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

יואל אזרי סיפק תשובות בלתי ענייניות בנוגע למסמכים שהוצגו לו, אשר הכילו פירוט בנוגע לרווחי חברת MYM במהלך שנות פעילותה, וטען במרבית המקרים באופן סתמי כי אינו זוכר את המסמך או שיש לפנות בשאלות למי שערך אותו. לעיתים טען יואל אזרי כי המסמכים כלל לא נתפסו בביתו (עמ' 390, 401 ו-402 לפרוטוקול) או שכלל לא הגיוני כי שלח מייל מסוים בשעה 8:00 בבוקר, שכן, לטענתו, לא שהה במשרדי חברת MYM בשעות הבוקר המוקדמות, כך שייתכן שאדם אחר השתמש בתיבת המייל הזו או שכלל לא מדובר במייל שלו (עמ' 390 לפרוטוקול). כן הכחיש יואל אזרי כי שלח מיילים לחברות ההימורים בחו"ל בנוגע לפתיחות כרטיסי ההימורים, אף שהוצגו לו מיילים ושיחות המאמתים את האמור וטען בתוקף כי אינו יודע את השפה האנגלית, אף שאישר כי סיים 12 שנות לימוד (391-389 לפרוטוקול). עוד הכחיש יואל אזרי כי שלח מיילים ללזלי רוז בנוגע להדפסת כרטיסי ההימורים בבית הדפוס, וטען כי ייתכן שמדובר באדם אחר בשם יואל ששלח את המיילים שהוצגו לו (עמ' 388-387 לפרוטוקול). זאת, אף שלא הוצגו עדויות או הובאו ראיות כלשהן שמהן ניתן להסיק כי היו אנשים נוספים שעבדו בחברת MYM בשם יואל.

יואל אזרי טען כי אינו יודע מי ערך את רשימת המתנות שהובאו לברית של בנו ליאל שנתפסה בביתו, אף שברשימה הופיעו שמות של בני משפחה וחברים, בנוסף לשמות השותפים שעבדו יחד עמו בחברת MYM, וליד חלק מהשמות צוין בבירור כי הם שותפיו (עמ' 409 לפרוטוקול).

בנוסף לסתירות ולתשובות הבלתי ענייניות ובלתי מתקבלות על הדעת של יואל אזרי, לא מתקבלת על דעתי טענתו כי השכר אותו קיבל תמורת עבודתו בחברת MYM צנח בצורה דרמטית במהלך שנת 2009, ומשכך אף נאלץ לעבוד בעבודה נוספת אצל בני משפחת ששון, והכל כפי שפורט לעיל.

כפי שכבר ציינתי, לא הוצגה בפני כל ראיה משמעותית ובלתי תלויה אשר יש בה כדי להעיד על צמצום שנעשה בפועל בהיקף תפקידו של יואל אזרי בחברת MYM במהלך שנת 2009, למעט עדותו של יואל אזרי עצמו. ההגנה לא שאלה את מאיר מזרחי בחקירתו הנגדית אף שאלה בנושא וכן לא תמכה טענתה זו בשום עדות אחרת.

בעדותו של יואל אזרי לא עלה כל הסבר מדוע הסכים להמשיך לעבוד כשכיר בחברת שעה ששכרו נחתך לשיטתו בצורה כה משמעותית, זאת גם אם נכליל את משכורתו בעבודה הנוספת אצל בני משפחת ששון, בהשוואה לשכרו בחברת MYM בשנים שקדמו להפחתה הנטענת.

זאת ועוד, מעדויותיהם של בני משפחת ששון לא ניתן היה ללמוד מה כללה עבודתו של יואל אזרי בעסק היהלומים שבבעלותם, למעט מסירת כותרת כללית של 'הענקת שירותי ייעוץ'.



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

אף שבתחילה שיתף יואל אזרי פעולה עם המשטרה בחקירתו הראשונה, במרבית החקירות שלאחר מכן הוא סירב לשתף פעולה, מילא את פיו מים (ראו לדוגמה: ת/2154, ת/2160, ת/2162, ת/2164, ת/2166 ו-ת/2168), ומסר את גרסתו לראשונה בבית המשפט במהלך ניהול ההוכחות.

גם במהלך המשפט מסר יואל אזרי גרסה חסרה וחלקית בלבד, תוך מתן תשובות לא ענייניות למרבית השאלות אותן נשאל במהלך חקירתו הנגדית, וכך גם כאשר הוצגו לו מסמכים שונים שנתפסו במשרדי חברת MYM ובביתו הפרטי, ובהמשך הכרעות הדין אפרט דוגמאות רבות לכך.

נכון הדבר כי משהעיד יואל אזרי במשפט, לא חל סעיף 162(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ"), הקובע כי הימנעות נאשם מלהעיד עשויה לשמש חיזוק או סיוע לראיות התביעה. עם זאת, לפי הפסיקה יש לדבר משמעות לשם הערכת הגרסה הכבושה.

כך ב-ע"פ 5373/12 אבורמד נ' מדינת ישראל (15.4.15) ציין כב' השופט רובינשטיין כי לשתיקה בחקירה קיים משקל ראיתי, תוך שהפנה לסעיף 28(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 המסדיר את האזהרה הניתנת לחשוד בעת הארכת מעצרו או שחרורו בערובה לפיה "אינו חייב לומר דבר העלול להפלילו, כי כל דבר שיאמר עשוי לשמש ראיה נגדו, וכי הימנעותו מלהשיב על שאלות עשויה לחזק את הראיות כנגדו". דהיינו, לשתיקה במהלך חקירה רגילה "משמעות חיזוקית", אף כי אינה יכולה לשמש כראיה עצמאית, וכלשון בית המשפט העליון:

"אפשר לגזור גזירה שווה משתיקה בבית המשפט לשתיקה בחקירה. הצד השווה בשתייהן הוא העין החשדנית שבה מתייחס בית המשפט לשתיקתו של מי שלוחם על חפותו, ולכאורה האינטרס המובהק שלו, על פי ההיגיון, הוא לפרוס את גרסתו ולנסות לשכנע בה... ואם נבחרה שתיקה בחקירה, ואכן זו זכות החשוד כשם שזכות נאשם לשתוק באולם בית המשפט, ברי כי היות הגרסה כבושה ובאה לעולם בפרשת ההגנה במשפט, לאחר שנשמעו ראיות התביעה ובידי הנאשם להתאים את סיפורו בעדותו לראיות אלה, מחשידה את הגרסה ומכרסמת מאוד באמינותה" (שם, פסי' ב' לפסק דינו של כב' השופט רובינשטיין).

לעניות דעתי, אף אם תתקבל גרסתו של יואל אזרי לפיה שתק במרבית חקירותיו במשטרה בעצתה של עורכת דינו דאז, עו"ד אפיק (עמ' 392-393 לפרוטוקול), אין בכך כדי לשנות מהמסקנה אליה הגעתי לפיה שתיקה זו נבעה מחישובים טקטיים גרידא, ובראשם, החשש כי כל גרסה שימסור עלולה לסבך אותו ולחזק את הראיות השונות שהוצגו לו על ידי החוקרים.



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 11-09-30365 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

סבורני כי לשתיקתו של יואל אזרי ישנה "משמעות חיזוקית", כלשון הפסיקה, לראיות השונות שהוצגו בדבר מעמדו כשותף ומנהל בחברת MYM, וכן יש בה כדי להטיל ספק ממשי בגרסתו הכבושה, החלקית והמגמתית אותה מסר במהלך עדותו בבית המשפט.

תפקידו וחלקו של יאיר אזרי בחברת MYM

12. במענה לכתב האישום מיום 11.10.12 הודה יאיר אזרי, אחיו של יואל אזרי, כי שימש כעובד בחברת MYM ומכר כרטיסי הימורים, לטענתו, לאנשים פרטיים ולא לפיצוציות (עמ' 7 לפרוטוקול). כן אישר כי קיבל כסף תמורת הכרטיסים והעבירו לחברה (עמ' 8 לפרוטוקול).

יואל אזרי אישר בעדותו כי יאיר אזרי – אחיו, שימש כמפיץ כרטיסים (עמ' 393 ו-397 לפרוטוקול). יצחק ששון העיד כי יאיר אזרי היה חלק מעובדי חברת MYM (עמ' 122 לפרוטוקול) וכך גם העיד מאיר ששון (ת/2199, עמ' 2). בנוסף, העיד שאול גולן, שעבד בחברת MYM, כי יאיר אזרי מכר כרטיסי הימורים עם שחרורו ממאסר (עמ' 104 לפרוטוקול).

החוקר טל שכני העיד כי בחיפוש שערך בביתו של יאיר אזרי, נתפסו כרטיסי קאש כארד וואליו כארד (ת/2079), וכן פריטי פרסום שונים למכירת כרטיסים (ת/2076 – מצתים, ת/2077 – עטים ו-ת/2078 – מחזיקי מפתחות).

בביתו של יאיר אזרי נתפסה גם מעטפה שסומנה טש/3, שהוגשה וסומנה כ-ת/2080, שהכילה מסמכים שונים. על גבי המעטפה סומן מס' התפיסה 472083 ומס' הפריט 4065269 (עמ' 319-318 לפרוטוקול).

בדומה לעדותו של טל שכני, החוקר ערן בוחניק העיד כי בין הפריטים שנמצאו במהלך החיפוש שנערך בביתו של יאיר אזרי, בהם עיין בטרם חקר אותו, נמצאו מוצרי פרסום שונים של כרטיס ואליו כארד כדוגמת מצתים, מחזיקי מפתחות ועטים, כרטיסים מסוג ואליו כארד בשווי של 143,000 ₪ ו-12,000 דולר (עמ' 287-288 לפרוטוקול), כרטיסים מסוג קאש כארד (עמ' 294 לפרוטוקול), וכן מסמכים שונים שהושמו במעטפה.

על המעטפה סומן מס' התפיסה 472083 ומס' הפריט 4065269 "ערן בוחניק 1-4" בתאריך 29.6.10 (עמ' 288-289 לפרוטוקול).

ערן בוחניק אישר שצירף את המסמכים למזכר שערך וסכם את כל הכרטיסים שנתפסו בביתו של יאיר אזרי (עמ' 289-290 לפרוטוקול). בנוסף, אישר ערן בוחניק כי מדובר בת/120-ת/123.

לעניין זה טענה ההגנה כי התרחשה פגיעה בשרשרת המוצג, שעה שחלק מהמוצגים שנתפסו על ידי טל שכני בביתו של יאיר אזרי לא סומנו בעת התפיסה, אלא הוכנסו למעטפה אחת (טש/3) שנחתמה, ולא ברור מי פתח את המעטפה ומה אירע לה לאחר מכן.



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 11-09-30365 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

לטענת ההגנה, לא מן הנמנע כי נעשו כשלים על ידי חוקרי המשטרה, אשר הכניסו למעטפה מוצגים נוספים שלא כדין, ועל כן, יש לפסול את מה שנתפס במעטפה זו.

אציין כי לא מצאתי שיש לפסול את המוצגים שנתפסו על ידי טל שכני, ובכללם טש/3, זאת נוכח עדותו של טל שכני לפיה כאשר נתפסת במהלך החיפוש כמות גדולה של מסמכים אין מקום לסמן כל אחד מהם לחוד בעת התפיסה, והפרוצדורה הנוהגת בשטח היא הכנסתם למעטפה אחת, וכך נעשה בענייננו. פרקטיקת עבודה זו נראית בעיניי סבירה והגיונית עת נתפסים בחיפוש מסמכים רבים.

במעטפה טש/3 נתפסו מחברות, פנקסים ומסמכים שונים, ונראה כי לא היה כל טעם ולא הייתה אפשרות ריאלית לסמנם באופן מידי ומפורט במהלך ביצוע החיפוש והתפיסה.

ההגנה לא הצביעה על אף מסמך מכלל המסמכים שנתפסו במעטפה, שלטענתה לא נתפס בחיפוש. כמו כן, יאיר אזרי לא העיד ולא הצביע על כשל כלשהו בעת החיפוש, שיכול היה לעורר ספק כי שורבב למעטפה מסמך שאינו אמור להימצא בה, ולא העיד על כך שום אף עד אחר מטעם ההגנה.

עדותו של ערן בוכניק, שלא נסתרה, לפיה הוציא את המסמכים מהמעטפות החתומות, סימן אותם והחזירם למעטפות, מחזקת את מסקנתי לפיה אין חשש אמיתי כי למעטפות שורבבו מוצגים שלא כדין.

מסמך נוסף שנמצא בביתו של יאיר אזרי, המעיד על סיועו למערך הפצת הכרטיסים ומכירתם ברבים הינו ת/2093, המכיל רשימות ניהול מכירות כרטיסים, הזהות לרשימה ב-ת/2146 – קובץ "יואל 11" גיליון "יאיר".

אף יואל אזרי מסר בעדותו כי הוא מכיר חלק מהשמות המופיעים ברשימה זו, וכי חלקם לקוחות של אחיו יאיר (עמ' 393 לפרוטוקול).

מקובץ זה עולה כי ביום 21.6.10 היקף החובות של לקוחותיו של יאיר ומלאי כרטיסי ההימורים שהיה ברשותו עמדו על סך של 127,095 ₪.

התנהלות יאיר אזרי בחקירותיו במשטרה ובחינת מהימנות גרסתו

13. יאיר אזרי בחר שלא להעיד בבית המשפט ולא מסר את גרסתו למיוחס לו בכתב האישום (עמ' 382 לפרוטוקול).

ברוב חקירותיו שמר יאיר אזרי על זכות השתיקה ולא השיב לשאלות החוקרים (ת/2238, ת/2239, ת/2240 ו-ת/2241).



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

עם זאת, במהלך חקירתו מיום 13.7.10 בשעה 14: 50 (ת/2175א1), הוציא יאיר אזרי מצית מכיסו, עם כיתוב KESH CARD VC KCARD, זרק אותו על השולחן, ואמר שיש לו עוד המון כאלו.

במעשה זה יש כדי ללמד שהיו ברשותו של יאיר אזרי מוצרי פרסום הנוגעים לכרטיסי ההימורים, והדבר מתיישב עם תפיסת מוצרי הפרסום השונים במהלך החיפוש שנערך בביתו.

עוד יש לציין את ת/42, שהינו מזכר אותו ערך ערן בוחניק ביום 22.6.10, לאחר חקירתו של יאיר אזרי, בו תיעד ערן בוחניק מספר נקודות שעלו במהלך התשאול שערך בעת הפסקת עישון. בהתאם למזכר, לשאלת ערן בוחניק מהיכן רכש יאיר אזרי את כרטיסי ההימורים, מיואל אזרי או ממאיר מזרחי? השיב יאיר אזרי כי זה אותו דבר לצורך העניין. יאיר אזרי אישר כי הוא עובד במכירת הכרטיסים כ-3-4 חודשים; כי הכרטיסים אינם נקנים בקרדיט אלא בתשלום מראש, והוסיף כי קיבל בגין הקנייה קבלה (לעניין זה ראו גם: ת/120 – קבלה מטעם חברת MYM בגין רכישת כרטיסים על ידי יאיר אזרי).

אשר לשאלתו של ערן בוחניק בנוגע לרווח שהפיק ממכירת כרטיסי ההימורים, השיב יאיר אזרי כי כל מה שנתפס בביתו – הכסף המזומן וכרטיסי ההימורים שייכים לו.

ערן בוחניק העיד כי ערך את המזכר בו יאיר אזרי קשר עצמו לחפצים ולמסמכים שנמצאו במהלך החיפוש שנערך בביתו (עמ' 291-292 לפרוטוקול), ועדותו זו והמזכר שערך לא נסתרו על ידי ההגנה.

נראה כי מזכר זה מהווה חיזוק משמעותי נוסף למסמכים, לכרטיסים ולמוצרי הפרסום, שנמצאו בביתו של יאיר אזרי, לפיו אישר בפני ערן בוחניק את מעורבותו בהליך הפצת כרטיסי ההימורים ומכירתם לציבור הרחב.

זאת ועוד, הקבלה היחידה שנמצאה מטעם חברת MYM בגין רכישת כרטיסים ע"ש יאיר אזרי מיום 1.4.10 בסך 27,000 ₪ – ת/120, מחזקת את המסקנה כי הדברים שתועדו על ידי ערן בוחניק במזכר מיום 22.6.10 הינם דברי אמת.

כך גם ת/121 ו-ת/123 – מסמכים שנתפסו במהלך החיפוש בביתו של יאיר אזרי. ב-ת/121 נרשם בכתב יד: "חדש ללקוחות וליו כארד וקאש כארד שליח עד הבית לפרטים יאיר 050-6509090", ו-ת/123 מתעד את רשימת לקוחותיו.

מסמכים אלו מאששים אף הם את המסקנה כי יאיר אזרי שימש כמפיץ של כרטיסי ההימורים.

בנוסף למסמכים השונים שנמצאו במהלך החיפוש בביתו של יאיר אזרי, אף שיחות הטלפון הרבות שנערכו בין שני הנאשמים, והוקלטו במסגרת האזנות סתר, בהן מדברים השניים, בין השאר, על עמלות המכירה של הכרטיסים, הרווחים הנוכחיים שהרוויח יאיר אזרי והרווחים העתידיים, הגדלת מאגר הלקוחות, חובות של מהמרים ומפיצים שונים וכן על דרכי הגבייה מהחייבים,



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 11-09-30365 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

מלמדות על תפקידו של יאיר אזרי הן כשליח למפיצים שונים במסגרת עבודתו בחברת MYM והן כמפיץ עצמאי של כרטיסי ההימורים לאנשים פרטיים. כן מלמדות שיחות אלו על תפקידו של יואל אזרי בחברת MYM כפי שפורט לעיל (ראו: ת/1180, ת/1181, ת/1250, ת/1324, ת/1608, ת/1614, ת/1619, ת/1653, ת/1659, ת/1683, ת/1709, ת/1718, ת/1719, ת/1723 ו-ת/1724).

ת/177 - שיחה נוספת שיש בה כדי לחזק את תפקידו של יאיר אזרי כשליח בחברת MYM וכמפיץ כרטיסים עצמאי הינה השיחה שנערכה בין יאיר אזרי לרפ"ק אבי מייברג ביום 29.8.10 (כחודשיים לאחר מעצרו של יאיר אזרי במסגרת תיק זה), בה ציין יאיר אזרי כי יש לו לקוחות הממתינים לרכוש את כרטיסי ההימורים, והוסיף כי כרטיסי ואליו כארד פלוס מאפשרים הימורים באתר האינטרנט של חברת ויקטור צ'נדלר, וכי הוא מתעתד למכור כרטיסים אלו בשל רצונו להתפרנס.

שתיקתו של יאיר אזרי במהלך משפטו

14. יאיר אזרי בחר שלא להעיד במהלך הליך ההוכחות, ויש בכך כדי להוות חיזוק נוסף לראיות כנגדו. אמנם, סעיף 161 לחסד"פ קובע כי הנאשם רשאי שלא להעיד במהלך משפטו כחלק מהיבטי חזקת החפות (ראו לדוגמה: רע"פ 8600/03 מדינת ישראל נ' שרון פ"ד נח(1) 748 (2003)). אולם, בצד זכות זו, קבע המחוקק בסעיף 162 לחסד"פ כי:

"הימנעות נאשם מלהעיד עשויה לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה וכן סיוע לראיות התביעה במקום שדרוש סיוע".

בפסיקה נקבע כדלקמן:

"הוראת סעיף 162 אינה מאפשרת לראות בשתיקה ראייה בעלת ערך עצמאי. אך ברור הוא כי הרשעתו של נאשם אינה יכולה להתבסס על שתיקת הנאשם באופן בלעדי: שתיקה אינה שקולה להודאה. ההוראה אף לא נועדה לאפשר לתביעה להפיק מהנאשם ראיות מפלילות חדשות בבחינת יש מאין. כל שנועדה ההוראה לעשות הוא לאפשר לערכאות לראות בשתיקה, במקרים המתאימים לכך, תוספת המחזקת את חומר הראיות הקיים שנאסף על-ידי רשויות החקירה".
רע"פ 4142/04 מילשטיין נ' התובע הצבאי הראשי, פ"ד סב(1) 378, פס' 11 (14.12.06).



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

להרחבה על "זכות השתיקה" במשפט הישראלי, ראו גם: גיא רוטקופף **החיסיון מפני הפללה עצמית וזכות השתיקה במשפט הישראלי** (עבודת דוקטורט למשפטים, אוניברסיטת בר אילן, 2005) וכן רינת קיטאי-סנג'רו "שתיקה כהודאה – על התפישה המוטעית של שתיקה בבית המשפט כדבר-מה נוסף להודאה" **משפט וצבא** יח 31-76 (2005).

בדנן, נראה כי בחירתו של יאיר אזרי שלא להעיד במהלך המשפט נבעה מהחשש כי עדותו, במיוחד במהלך החקירה הנגדית, עלולה לסבך אותו ולחזק את הראיות שהובאו נגדו על ידי רשויות התביעה. משכך, ובמיוחד על רקע שתיקתו במרבית חקירותיו במשטרה כמפורט לעיל, סבורני כי יש לראות באי העדתו בבית המשפט כתוספת המחזקת את הראיות נגדו בדבר תפקידו במערך הפצת כרטיסי ההימורים הן במסגרת עבודתו בחברת MYM והן כמפיץ עצמאי.

תיקוף הכרטיסים באתרי ההימורים

15. במענה לכתב האישום הנאשמים אישרו כי חברת MYM ביצעה את הפעולות הנדרשות לתיקוף כרטיסי ההימורים מול נציגי אתרי ההימורים, כדי שהמהמרים יוכלו לעשות שימוש בכרטיסי ההימורים באתרי חברות ההימורים.

בחקירתו אישר יואל אזרי כי יאיר אושר היה מבצע את איקטוב הכרטיסים באמצעות עדכונם במחשב מול אתרי ההימורים על מנת להפעילם, וניהל את ההתחשבות של חברת MYM מול אתרי ההימורים על פי חישוב שווי הכרטיסים להם בוצע עדכון (ת/2156, עמ' 3-2).

מאיר מזרחי אישר כי פרטי הכרטיסים, כולל הקודים הסודיים, נשלחו לחברות ההימורים, וכן כי נשלחו בקשות לחברות ההימורים להפעלת מספר כרטיסים מכל ערך נקוב (עמ' 256, 365 לפרוטוקול).

לפי דבריו של מאיר מזרחי, בקשות לפתיחת כרטיסים על מנת להפוך אותם לשמישים באתרי ההימורים נעשו באמצעות מיילים, שנשלחו על ידי יאיר אושר (עמ' 264 לפרוטוקול), ועל מנת שיתקבל אישור לפתיחת הכרטיסים, היה צורך לשלוח כסף לחברות ההימורים (עמ' 373-374 לפרוטוקול).

מאיר מזרחי מסר כי תיקוף הכרטיסים והפתיחות נעשו על בסיס הנתונים שסיפק יואל אזרי, וכי הפתיחות בוצעו על ידי יאיר אושר בהוראה מטעמם של יואל אזרי או מאיר מזרחי.

רונלד אפשטיין אישר כי הוא ואחרים השתמשו בכתובת המייל "לס לזלי רוזנברג", על מנת לשלוח מיילים לחברת ויקטור צ'נדלר, בבקשה לפתיחת כרטיסים (ת/2198, עמ' 5-6). לדבריו, המיילים בנושא נשלחו על ידי יאיר אושר, אשר החליף אותו בתפקיד זה (ת/2195). המיילים נשלחו מיאיר



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 11-09-30365 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

אושר לאדם בשם רוב, נציג ויקטור צ'נדלר, וכאשר היו בעיות בנושא, רונלד אפשטיין יצר קשר עם רוב וביקש ממנו לסייע בנושא (ת/2198, עמ' 5).

יאיר אושר אישר כי ביצע תיקוף לכרטיסי ההימורים. לדבריו, קיבל ממאיר מזרחי את נתוני הפתיחות ואת כתובות המייל מהן שלח את המיילים לנציגי אתרי ההימורים (עמ' 134-135 לפרוטוקול), ולעיתים, קיבל כתובות מייל לשם שליחת מיילים לנציגי אתרי ההימורים גם מרונלד אפשטיין (עמ' 137 לפרוטוקול).

עוד הוסיף יאיר אושר, כי גם יואל אזרי סיפק לו נתונים לפתיחות (עמ' 137-138, 143 לפרוטוקול), וכי מאיר מזרחי ויואל אזרי צלצלו אליו פעם ביום עד פעם בשלושה ימים על מנת לבדוק האם הכרטיסים נפתחו בפועל (עמ' 140 לפרוטוקול). בנוסף, ביצע יאיר אושר את בדיקת המסגרת הכספית שעמדה לרשות החברה, ובהתאם לה, ניתן היה לבצע את פתיחות הכרטיסים (עמ' 138, 140 לפרוטוקול וכן ת/1400 ו-ת/1500).

התנהלותה ואופן פעולתה של חברת MYM

16. מעדויות המפיצים השונים שהוצגו במהלך המשפט עולה כי הם רכשו מהנאשמים ומאחרים שעבדו בחברה (כדוגמת שאול גולן) כרטיסים בהיקפים כספיים שונים. מכלל עדויות המפיצים עולה דפוס פעולה דומה, אותו אפרט להלן.

יצירת הקשר הראשוני עם המפיצים

17. רוב המפיצים העידו כי הקשר הראשוני בינם לבין נציג חברת MYM – נוצר, בדרך כלל, על ידי יואל אזרי, כאשר הלה נכנס לעסקם והציע להם למכור כרטיסי ואליו כארד או קאש כארד (ראו לדוגמה: בוריס ספקטור – ת/2221, עמ' 2-3; יובל זהבי – עמ' 73 לפרוטוקול; ג'ורג' מונייר – ת/2184, עמ' 2; גיא פופ – ת/2227, עמ' 2; לאון טאוזוביץ – עמ' 58 לפרוטוקול). עם זאת, חלק מהמפיצים העידו כי הם אלו שיצרו את הקשר הראשוני עם חברת ויקטור צ'נדלר, שהפנתה אותם לחברת MYM (אייל פולטיגר – ת/2187, עמ' 2; אייל סנדרוסי – ת/2225, עמ' 2).

הזמנת ורכישת כרטיסי ההימורים

19. רוב המפיצים העידו כי נהגו להזמין את כרטיסי ההימורים מיואל אזרי, ולאחר מכן, קיבלו את הכרטיסים ישירות ממנו במשרדי החברה ברמת-גן או במקום סמוך, או משאול גולן שהביא את הכרטיסים לבתי העסק השונים או למקומות מפגש שנקבעו מראש (עמית זולקוביץ – עמ' 189-190 לפרוטוקול; ג'ורג' מונייר – ת/2184, עמ' 2; יובל זהבי – עמ' 73 לפרוטוקול; לאון טאוזוביץ – עמ' 58-59 לפרוטוקול; אייל פולטיגר – ת/2187, עמ' 2; גיא פופ – ת/2227, עמ' 7).



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 11-09-30365 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

חיזוק לאמור ניתן למצוא בעדותו של יואל אזרי במשטרה מיום 23.6.10, שם מסר כי התחיל לעבוד יחד עם מאיר מזרחי בשיווק הכרטיסים.
לפי דבריו של יואל אזרי במשטרה, בתחילה הוא ומאיר מזרחי היו ניגשים לקיוסקים ומוכרים להם את הכרטיסים, ולאחר מכן, שיטת העבודה השתנתה, והמפיצים היו מגיעים למקום בו מאיר מזרחי והוא היו נמצאים, עד שנשכרו משרדי חברת MYM בבורסה ברמת גן (ת/2156, עמ' 1-2).

מכירה והפצה של כרטיסי ההימורים באמצעות המפיצים

19. כ-40 מפיצים הפרוטים ברחבי הארץ, מקרית שמונה שבצפון ועד אילת שבדרום, עבדו עם חברת MYM ושיווקו עבורה את כרטיסי ההימורים למהמרים הפרטיים. על מערך ענף זה היה מופקד יואל אזרי.

במענה לכתב האישום יואל אזרי הודה כי מכר את כרטיסי ההימורים באמצעות מפיצים אזוריים וכן כי ניהל את מערך השיווק וההפצה ואת גביית התקבולים עבור החברה. כמו כן, יואל אזרי אישר את האמור גם במהלך עדותו בבית המשפט (עמ' 383, 385-386 לפרוטוקול).

חיזוק לכך ניתן למצוא אף בעדותו של מאיר מזרחי (עמ' 246, 266, 370 ו-379 לפרוטוקול), לפיה יואל אזרי היה זה שעסק בכך והיה אמון על נתוני מכירת הכרטיסים. למרות כל זאת, היקפי המכירות שצוינו בכתב האישום הוכחו על ידי יואל אזרי, בטענה של חוסר ידיעה.

הראיות מצביעות על כך שלא הייתה אמת בהכחשתו של יואל אזרי לגבי ידיעתו על היקפי המכירות. הוכח כי מתוקף תפקידו של יואל אזרי בחברה, הוא היה אחראי, בין היתר, על תנועת הכספים הנכנסים לכספת החברה ממכירת הכרטיסים היומית, כפי שעלה גם מחקירתו (ת/2156, עמ' 3), וגם מעדותו של מאיר מזרחי לפיה יואל אזרי היה מודע להיקפי מכירות כרטיסי ההימורים בפועל וכן אישר כי יואל אזרי ידע מהם הסכומים שהועברו מתחנות ההפצה השונות ברחבי הארץ (עמ' 372 לפרוטוקול).

התשלום עבור כרטיסי ההימורים לחברת MYM

20. המפיצים מסרו כי התשלום לחברת MYM בוצע במזומן, נמסר בעיקר ליואל אזרי או לשאול גולן, ושליעיתם רחוקות נעשה שימוש בשיקים או בהקפה (עמית זולקוביץ – עמ' 190 לפרוטוקול; בוריס ספקטור – ת/2221, עמ' 4; יובל זהבי – עמ' 75 לפרוטוקול; אייל סנדרוסי – ת/2225, עמ' 4; גיא פופ – ת/2227, עמ' 4; לאון טאוזוביץ – עמ' 59 לפרוטוקול).



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 11-09-30365 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

אף מאיר מזרחי מסר בעדותו כי מכירת כרטיסי ההימורים נעשתה במזומן (עמ' 256 לפרוטוקול), וכך גם עלה מעדותו של שאול גולן, שמסר כי גבה את התשלום מהמפיצים השונים במזומן (עמ' 96 לפרוטוקול).

מכירת כרטיסי ההימורים למהמרים על ידי המפיצים

21. חלק מהמפיצים העידו כי הכרטיסים נמכרו על ידם לרוכשים שונים, שהופנו אליהם על ידי נציג של חברת MYM או דרך אתרי ההימורים (יובל זהבי – עמ' 78 לפרוטוקול; עמית זולקוביץ – עמ' 191 לפרוטוקול; אייל פולטיגר – עמ' 208 לפרוטוקול ו-ת/2187, עמ' 6; בוריס ספקטור – ת/2221, עמ' 4; לאון טאוזוביץ, עמ' 64-65 לפרוטוקול; אייל סנדרוסי – ת/2225, עמ' 4; אמיר שמריהו – ת/1647).

מרבית המפיצים מסרו כי מכרו את הכרטיסים למהמרים בתוספת עמלה בשיעור של 7%-10% על הערך הנקוב: כרטיסים בשווי של עד 500 שקלים בתוספת עמלה של 10% וכרטיסים בשווי של 1,000 שקלים ומעלה בתוספת עמלה מופחתת של 7% (אמיר שמריהו – עמ' 194 לפרוטוקול; יובל זהבי – עמ' 77-78 לפרוטוקול; עמית זולקוביץ – עמ' 190 לפרוטוקול; ג'ורג' מונייר – ת/2184, עמ' 2 ו-ת/2185, עמ' 2; אייל פולטיגר – ת/2187, עמ' 7; אייל סנדרוסי – ת/2225, עמ' 3 ו-ת/2226, עמ' 2).

(עוד ראו: מחירון ואליו כארד שנתפס אצל אחד המפיצים (יובל זהבי) – ת/2096).

אי מסירת קבלות או חשבוניות למפיצים בגין רכישת כרטיסי ההימורים

22. המפיצים שילמו עבור רכישת כרטיסי ההימורים בדרך כלל מראש ובמזומן (לדוגמא: לאון טאוזוביץ עמ' 59 ש' 19-20, עמית זולקוביץ עמ' 190 ש' 7-3, אור בן חיים עמ' 265 ש' 18-19).

מדובר ברכישות בהיקפים כספיים גדולים ביותר, שרובן בוצעו מבלי שהוצאו קבלות ו/או חשבוניות

מרבית המפיצים העידו כי לא קיבלו מיואל אזרי **קבלות** באופן קבוע, אלא רק בפעמים בודדות (אמיר שמריהו – עמ' 195 לפרוטוקול, ש' 20-21; יובל זהבי – עמ' 78, 80-81 לפרוטוקול; רותם אלטמן – ת/2220, עמ' 2; שלמה ירוחם – ת/2224, עמ' 4; גיא פופ – ת/2227, עמ' 4). עם זאת, יש לציין כי בספרי הנהלת החשבונות של החברה נמצאו קבלות על שמם של מספר מפיצים (ראו לדוגמא: ת/339), וכי היו מספר מפיצים אשר העידו שקיבלו קבלות באופן קבוע (אייל סנדרוסי – ת/2225, עמ' 5; לאון טאוזוביץ – עמ' 59, 72 לפרוטוקול ובוריס ספקטור – ת/2221, עמ' 4).

רו"ח אליהו קרן העיד כי הנחה את מאיר מזרחי להנפיק קבלות ללקוחות בכל מכירה של כרטיסים (ת/2205, עמ' 12). אף מאיר מזרחי העיד כי הוא ויואל אזרי הנפיקו קבלות למפיצים (עמ' 249 לפרוטוקול), ואכן, כאמור נמצאו קבלות מטעם החברה בספרי הנהלת החשבונות שלה.



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

אולם, כפי שיפורט להלן, נראה כי הוצאו קבלות בהיקף חלקי בלבד, באופן שאינו משקף את מלוא הפעילות העסקית שהתרחשה בפועל, במטרה להפחית את הכנסות החברה בספרים לשם התחמקות מתשלום מע"מ.

מהעדויות שהוצגו לפני עולה כי החברה לא הנפיקה כלל **חשבוניות** עבור רכישת הכרטיסים (כך לדוגמא העידו המפיצים הבאים: גיא פופ – ת/2227, עמ' 4-6; לאון טאוזוביץ – עמ' 63 לפרוטוקול; אריאל הוגו ברזקה – ת/2182, עמ' 4; יובל זהבי – עמ' 81 לפרוטוקול; אור בן חיים – עמ' 266 לפרוטוקול, ש' 7-13).

לאון טאוזוביץ העיד כי פנה בעניין זה ליואל אזרי וביקש ממנו להוציא לו חשבוניות וקבלות, אך יואל אזרי השיב כי מאחר שמדובר בחברה אינו יכול להוציא חשבוניות אלא יכול להוציא קבלות בלבד.

לאון טאוזוביץ העיד כי לא הבין את תשובתו זו של יואל אזרי, אך ביקש ממנו לכל הפחות שימציא לו קבלות (עמ' 63 לפרוטוקול, ש' 12-15).

מעדויות המפיצים עלה כי היה מדובר בהיקפי מכירות עצומים, לעיתים בהיקפים של עשרות אלפי שקלים לחודש למפיץ בודד, כך, לדוגמא, יובל זהבי העיד כי בכל הזמנה, במהלך התקופה של שלוש שנים בהן עסק בכך, רכש כרטיסים בהיקף של 5,000-10,000 שקלים לחודש, ובהמשך, בהיקף כספי גבוה יותר, שהגיע אף לסכום של 100,000 שקלים לחודש.

השיחות בין יובל זהבי לבין יואל אזרי, שנקלטו בהאזנות הסתר, מחזקות את עדותו של יובל זהבי, ומהן עולה שהוא אף המעיט בעדותו מההיקפים הכספיים העצומים של רכישותיו.

עוד מפיצים שהעידו על כך שמכרו כרטיסי הימורים בהיקפים כספיים גבוהים, הם: אריאל הוגו ברזקה, עמית זולקוביץ, אמיר שמריהו, ג'ורג' מונייר, אייל פולטיגר, בוריס ספקטור, אייל סנדרוסי, צוקרון וטל אפרתי, שכל אחד מהם רכש כרטיסים בהיקף של מאות אלפי שקלים.

העמלות ששילמו המפיצים לחברת MYM

23. המפיצים שילמו לחברת MYM את ערכם הנקוב של הכרטיסים בתוספת עמלה של 2% (גיא פופ – ת/2227; שלמה ירוחם – ת/2224, עמ' 2; פנחס מנשרוב – ת/2218, עמ' 2; ג'ורג' מונייר – ת/2184, עמ' 2 ות/2185, עמ' 2; אריאל הוגו ברזקה – ת/2182, עמ' 2, 6 ו-7 ואמיר שמריהו – עמ' 194 לפרוטוקול). מפיצים אלו לא עומתו בחקירתם הנגדית בנקודה זו, ועדותם לא נסתרה.



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

יוער כי בחקירתו הנגדית מסר לאון טאוזוביץ כי העמלה נגבתה ממנו רק בתקופה מסוימת, אולם, לא מסר באיזו תקופה מדובר (עמ' 67 לפרוטוקול). יובל זהבי העיד כי בארבעת החודשים הראשונים של הפעילות לא נגבתה ממנו עמלה, אולם, לאחר מכן, נגבתה ממנו עמלה בשיעור של 2% משווי כל כרטיס (עמ' 83 לפרוטוקול). שאול גולן מסר בעדותו כי רכש את הכרטיסים מחברת MYM במסגרת עבודתו כמפיץ עצמאי, בנוסף לעבודתו כשליח עבור החברה, בתוספת של 2% (עמ' 106 לפרוטוקול).

לעומתם, העיד אייל סנדרוסי כי שילם את הערך הנקוב בלבד של הכרטיסים ללא עמלה (ת/1114, עמ' 7).

יואל אזרי לא נתן מענה לשאלה בנושא במסגרת עדותו, אולם, ענה בשלילה לשאלה האם המפיצים שיקרו בנושא העמלות (עמ' 412 לפרוטוקול).

מחזורי המכירות והעברות הכספים לחברות ההימורים או לחברות הבת שלהן

24. ממארג הראיות עלה כי חברת MYM העבירה כספים לחשבונות הבנק של אתרי ההימורים או חברות הבת שלהן בחו"ל או מסרה כספים במזומן לידי נציגי אתרי ההימורים או חברות הבת בחו"ל, זאת לאחר שהבנק החל להגביל את היקף ההעברות הכספיות לחו"ל מחשבון הבנק של החברה.

מאיר מזרחי אישר בעדותו כי העביר את הכספים שהתקבלו ממכירות כרטיסי ההימורים, בניכוי העמלה שהגיעה לחברת MYM, בהתאם להסכם עם חברות ההימורים. לדבריו, עבד עם חברות ההימורים ויקטור צ'נדלר וסטן גיימס דרך חברות בת או חברות שפעלו בשמן כדוגמת "ניו קואט", "סטן מלון" (עמ' 259-258, 261 לפרוטוקול) ו"רודריגו" (עמ' 261 לפרוטוקול). עוד מסר מאיר מזרחי כי חברת "ווסט ברוק הולדינגס" (עמ' 260, 262 לפרוטוקול) וחברת "בלאק אינטרנטימנט" (עמ' 261-260 לפרוטוקול), שימשו גם הן כמוטב לקבלת הכספים מחברת MYM עבור חברות ההימורים ויקטור צ'נדלר וסטן גיימס.

יואל אזרי הודה כי הוא הקים את מערך השיווק ועסק בגביית התקבולים (עמ' 383, עמ' 385 ש' 7-18, עמ' 386 ש' 9-1), עם זאת, הכחיש את ההיקפים הכספיים שפורטו בכתב האישום וטען כי אינו יודע מהם ההיקפים הכספיים של הכספים שנגבו מהמפיצים והועברו לחברות ההימורים. יש לדחות טענתו זו של יואל אזרי מכל וכל, הן לאור עדותו של מאיר מזרחי לפיה יואל אזרי ריכז והעביר את הנתונים (עמ' 372 ש' 4-1, עמ' 373 ש' 16-15 וש' 27-26, עמ' 380 ש' 13-10), הן לאור עדותו של יואל אזרי עצמו (ת/2156), והן לאור כל יתר העדויות והראיות שהצטברו בתיק זה.



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 11-09-30365 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

העברות בנקאיות לחברות ההימורים

25. מאיר מזרחי העיד כי העביר את הכספים לחברות ההימורים באמצעות חשבונות הבנק של חברת MYM (עמ' 257-256 לפרוטוקול, וראו גם: ת/2131 – העברת כספים לחברת ווסט ברוק הולדינגס ו-ת/2111 – העברת כספים לחברת בלאק אינטרטיימנט).

רו"ח אליהו קרן ציין כי החומר הבנקאי, כדוגמת דפי בנק והפקדות שביצעה חברת MYM, הועבר למשרדו על מנת שהדבר יעודכן בספרי הנהלת החשבונות של החברה (ת/2205, עמ' 3).

סך כל ההעברות הבנקאיות שתועדו מחשבונות הבנק של חברת MYM לחברות ווסטברוק הולדינגס וניו קואט הסתכמו ב-414,920 דולר, לפי הפירוט כדלקמן –

העברות מהחשבון בבנק הבינלאומי הראשון: ת/1082ז' עמ' 6-1 – העברת מט"ח לחשבון של ווסטברוק הולדינגס על סך 33,000 דולר מיום 30.10.07; ת/1082ז' עמ' 21-20 – העברת מט"ח לחשבון של ווסטברוק הולדינגס על סך 51,820 דולר מיום 30.11.07; ת/2138 ו-ת/1082ז', עמ' 13-14 – העברת מט"ח לחשבון של ווסטברוק הולדינגס על סך 51,000 דולר מיום 19.12.07; ת/1082ז', עמ' 12, 19-18 – העברת מט"ח לחשבון של ווסטברוק הולדינגס על סך 48,500 דולר מיום 27.12.07; ת/2131 ו-ת/1083ו', עמ' 11-9 – העברת מט"ח לחשבון של ווסטברוק הולדינגס על סך 95,300 דולר מיום 10.1.08; ת/1084ט', עמ' 133-131 – העברת מט"ח לחברת ניוקואט על סך 20,300 דולר מיום 20.7.09; ת/1084ט', עמ' 130-126 – העברת מט"ח לחברת ניוקואט על סך 25,000 דולר מיום 17.8.09; ת/1084ט', עמ' 141-143, 148, 151 – העברת מט"ח לחברת ניוקואט על סך 25,000 דולר מיום 3.9.09; ת/1084ט', עמ' 147-145 – העברת מט"ח לחברת ניוקואט על סך 25,000 דולר מיום 30.9.09.

העברה מהחשבון בבנק הדואר: ת/2111, ת/959, עמ' 5-4 ו-ת/832, עמ' 17 פעולה מס' 77: העברת מט"ח לחשבון של בלאק אינטרטיימנט על סך 5,000 דולר מיום 12.4.10;

העברות נוספות: ת/959, עמ' 7-6 ו-ת/832, עמ' 21 פעולה מס' 114: העברת מט"ח על סך 10,000 דולר מיום 17.5.10; ת/959, עמ' 3-2 ו-ת/832, עמ' 10 פעולה מס' 125: העברת מט"ח על סך 10,000 דולר מיום 24.5.10 וכן ת/958 ו-ת/832, עמ' 12 פעולה מס' 143: העברת מט"ח על סך 15,000 דולר מיום 2.6.10.

העברות כספים במזומן לשליחי חברות ההימורים או חברות הבת שלהן



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

26. מאיר מזרחי העיד כי בתחילת הפעילות של חברת MYM הוא העביר את הכספים לחברות ההימורים או לחברות הבת שלהן באמצעות הבנק הבינלאומי, עד שבשלב מסוים, סירב הבנק להעביר את הכספים לחו"ל מחשש להלבנת הון. לפיכך, החל להעביר את הכספים במזומן או באמצעות העברות בנקאיות שביצע בבנק הדואר (עמ' 256-257 לפרוטוקול). עוד העיד מאיר מזרחי כי גם לאחר שנעצר, המשיך להעביר לשליחי חברות ההימורים כסף במזומן ובמנות קצובות (שם).

מאיר מזרחי אישר בעדותו כי ת/2139 ו-ת/2140 מלמדים על 10 פעולות של העברות כספים במזומן בסך של 50,000 דולר כל אחת מחברת MYM לשליחים של חברת רודריגו הממוקמת בגילברטר, כשהעברות אלו בוצעו במשך 10 חודשים רצופים, בתאריכים הבאים: 28.5.09, 22.6.09, 16.7.09, 25.8.09, 30.9.09, 15.10.09, 5.11.09, 30.12.09, 21.1.10 ו-12.2.10 – סה"כ 500,000 דולר (עמ' 256 לפרוטוקול).

יצוין כי מדובר במסמכים שאינם חתומים על ידי מי מהצדדים להעברות, אולם, מאיר מזרחי אישר בעדותו כי המסמכים הללו מייצגים את ההעברות שבוצעו בפועל, וכי חברת רודריגו אישרה את קבלת הכספים באופן טלפוני (עמ' 258 לפרוטוקול).

תיעוד העברות הכספים לחברות ההימורים

27. בחיפוש שנערך במשרדי חברת MYM נתפסו מספר קבצי אקסל, מהם ניתן ללמוד על היקף פתיחות הכרטיסים מול חברות ההימורים וכן על היקף העברות הכספים לחברות ויקטור צ'נדלר וסטן גיימס במהלך השנים 2009-2010, כפי שיפורט להלן.

העברות הכספים לחברת ויקטור צ'נדלר בחודשים נובמבר 2009 – יוני 2010

ת/2144 ו-ת/2146 הינם קבצים שנמצאו במחשבים שנתפסו במשרדי חברת MYM, ובהם נתונים על היקף מכירות הכרטיסים בתקופה שבכותרת, לפיהם ההעברות הכספיות לחברת ויקטור צ'נדלר בחודשים נובמבר 2009 – יוני 2010 הסתכמו בסך של 8,956,404 דולר.

איור אושר מסר כי לפי בקשת מאיר מזרחי, הוא בנה את הטבלאות ב-ת/2144, בהן מופיעות נוסחאות חישוב שונות, לשם הזנת הנתונים לטובת ניהול מערך מכירת כרטיסי ההימורים של חברת MYM (עמ' 144-145, 149 לפרוטוקול). לעומתו, הכחיש מאיר מזרחי בתחילה כי הוא מכיר את הטבלאות המופיעות ב-ת/2144 (עמ' 354-356 לפרוטוקול). רק בהמשך עדותו, מאיר מזרחי אישר כי ביקש מיאיר אושר להכין טבלאות על מנת להשליט סדר בנתוני פתיחות הכרטיסים (עמ' 357-358 לפרוטוקול), אולם, טען כי טבלאות אלו משקפות את צפי מכירת כרטיסי ההימורים ולא את המכירות שהתבצעו בפועל, וכי היו טבלאות נוספות המשקפות את המכירות שבוצעו על ידי חברת MYM, שלא הוצגו על ידי המאשימה (עמ' 358 לפרוטוקול).



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 11-09-30365 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

יוער כי ההגנה לא הציגה כל טבלה אחרת המשקפת נתונים שונים כדי לבסס טענה זו. על כך אוסיף כי כשהוצגו למאיר מזרחי במהלך עדותו נתונים ספציפיים מתוך הטבלאות ב-ת/2144, התקבלה תמונת מצב מפורטת יותר באשר לנתונים המופיעים בטבלאות, שיש בה כדי ללמד על נכונות הנתונים המופיעים בטבלאות שב-ת/2144, כפי שיודגם להלן:

- קובץ "יואל" גיליון "תחנות" מיום 21.6.10 – מאיר מזרחי אישר כי מדובר בתחנות הפצה להן נמכרו כרטיסי ואליו כארד על ידי חברת MYM (עמ' 361 לפרוטוקול).
- קובץ "יואל" גיליון "יומי" מיום 21.6.10 המכיל רשימות ניהול קופה – מאיר מזרחי מסר בעדותו כי יואל אזרי היה אחראי על תחנות ההפצה (עמ' 370 לפרוטוקול) וכי **מתוקף תפקידו יואל אזרי ידע כמה סכומים הועברו ואף העביר למאיר מזרחי את הנתונים** (עמ' 372 לפרוטוקול).
מאיר מזרחי אישר כי הוא מכיר את שמות המפצים אשר הופיעו בגיליון שהוצג לו כדוגמת "אייל רמלה", להם מכרה חברת MYM כרטיסי ואליו כארד (עמ' 370 לפרוטוקול).
- קובץ "יואל" גיליון "חודשי" מיום 21.6.10 עמודות "פתיחה" ו-"ב נח" – מאיר מזרחי מסר בעדותו כי שלח כסף לחברות ההימורים השונות על פי הכרטיסים שקודדו על ידי יאיר אושר. לגבי העמודה "שלחנו" מאיר מזרחי מסר כי לעיתים נשלח כסף ביתר לחברות ההימורים, ובמקרה בו הכרטיסים לא נמכרו ולא קודדו – הכסף הוחזר לחברה (עמ' 361 לפרוטוקול).
לגבי הנתון "עלה לנו" מסר מאיר מזרחי כי מדובר בפריטה של דולר לעומת השקל, וכי "יוסי" ו"נפתלי" הינם שמותיהם של חלפני כספים שעבדו בבורסה (שם).
- קובץ "BALANCE_15_6_2010_VC" גיליון 5_10 – מכיל פירוט העברות כספים לחברות ההימורים שבוצעו בחודש מאי 2010 – מאיר מזרחי מסר כי מדובר בנתונים על שליחת כספים בפועל לחברות ההימורים או נתונים על צפי של מכירת כרטיסים (עמ' 366 לפרוטוקול).
- קובץ "BALANCE_15_6_2010_VC" גיליון 6_10 – מכיל פירוט של העברות כספים לחברות ההימורים שבוצעו בחודש יוני 2010 – מאיר מזרחי מסר בנוגע לעמודת TRANSFERD כי העביר כספים לחברות ההימורים בהתאם לכרטיסי ההימורים שנפתחו וקודדו (עמ' 363 לפרוטוקול).

זאת ועוד, מהימנותן של הטבלאות השונות בקבצי האקסל שנתפסו על ידי המאשימה: ת/2144 – ת/2146, נלמדת אף מהשוואת הנתונים המופיעים בהן למוצגים אחרים.



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

להלן פירוט השוואות הנתונים וכן התייחסותו של יואל אזרי לנתונים אלו :

- ת/2024 – רשימת תחנות ומפיצים ברחבי הארץ להם נמכרו כרטיסים על ידי חברת MYM, זהה לרשימת המפיצים המופיעה בקובץ "יואל 11" – ת/2146 גיליון "תחנות". מאיר מזרחי אישר בעדותו את זהות הנתונים בשני הקבצים (עמ' 361 לפרוטוקול), יואל אזרי מסר כי מדובר ברוב התחנות להם מכרה חברת MYM כרטיסי הימורים (עמ' 396 לפרוטוקול). שאול גולן העיד כי יואל אזרי הוא שמסר לו רשימה זו וכי הוא עבד מול מפיצים אלו (עמ' 92 ש' 7-20, עמ' 96-98 לפרוטוקול, והאזנות הסתר שתיעדו שיחות בין יואל אזרי לבין שאול גולן בקשר למפיצים המופיעים ברשימה זו: ת/1588, ת/1592, ת/1597, ת/167, ת/1685, ת/1692, ת/1694).
 - ת/2093 – רשימת ניהול מכירות כרטיסים שנתפסה בביתו של יאיר אזרי. רשימה זו זהה ברובה לרשימה המופיעה ב-ת/2146 – קובץ "יואל 11" גיליון "יאיר". יואל אזרי מסר בעדותו כי הוא מכיר חלק מהשמות המופיעים ברשימה, וכי חלקם היו לקוחות של אחיו יאיר (עמ' 393 לפרוטוקול). עוד הוסיף יואל אזרי כי נראה שבשני המוצגים מדובר ברשימה זהה (עמ' 396 לפרוטוקול).
 - ת/2051 – מסמך (עותק קשיח) שנתפס במשרדי חברת MYM, אליו כבר הייתה התייחסות לעיל. במסמך זה מספר נתונים הזהים לאלו המופיעים ב-ת/2144 קובץ BALANCE_15_6_2010_VC גיליון 5_10 : הנתונים בעמודות "transferred" ב-ת/2144 זהים לנתונים המופיעים בעמודת "שלחנו" ב-ת/2051. הנתונים בעמודת "shekel" ב-ת/2144 זהים לנתונים המופיעים בעמודת "שו" ב-ת/2051. הנתונים בעמודת "batch" ב-ת/2144 זהים לנתונים המופיעים בעמודת "פתיחה" ב-ת/2051. בשני המסמכים שווי הפתיחות החודשי עמד על 3,750,000 ₪.
- מאיר מזרחי מסר בעדותו כי הכסף נשלח לחברות ההימורים בחו"ל, אולם, טען כי מדובר בצפי מכירה ולא במכירה שבוצעה בפועל (עמ' 367-368 לפרוטוקול). יואל אזרי מסר כי אינו יודע במה מדובר (עמ' 407 לפרוטוקול).
- ב-ת/2051 מספר נתונים הזהים לאלו המופיעים ב-ת/2146 – גיליון "חודשי" :
עד נתוני פתיחה 244 ונתוני העברה על סך 200,000 דולר – חוב נפתלי, ישנה זהות מוחלטת בין שני המסמכים.



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

יוער, כי נראה ש-ת/2051 הינו מסמך מעודכן יותר, מאחר שהוא מכיל נתונים לגבי סוף חודש מאי 2010, בעוד שקובץ האקסל – ת/2146 נשמר עד לאמצע אותו החודש בלבד (17.5.10). יואל אזרי מסר כי אינו יודע במה מדובר במסמך זה וכי יש לשאול את עורך המסמך (עמ' 408 לפרוטוקול).

ב-ת/2051 עמודת "שער" שורות 9-10 נרשם "מאיר", וליד עמודה זו מופיעים הנתונים הבאים:

שלחנו: 10,000 ; עלה לנו: 38766

שלחנו: 10,000 ; עלה לנו: 38364

ב-ת/2144 קובץ "BALANCE_15_6_2010_VC" גיליון 5_10 שורות 21-22 : מצוינות שתי העברות בתאריכים 19.5.10 ו-26.5.10 על סך 10,000 דולר כל אחת, ולידן מצוין הסטטוס "Black".

נראה כי מדובר באותן העברות בשני המסמכים (ת/2051 ו-ת/2144), והסכומים 38,766 ו-38,364 הינם 1,000 דולר בהמרה לשקלים, לפי שער הדולר נכון למועדי העברות הכספים (לשם האינדיקציה בלבד, על פי פרסום של בנק ישראל, שער הדולר נכון ליום 19.5.10 היה 3.7590 שקלים לדולר ונכון ליום 26.5.10 היה שער הדולר 3.8450 שקלים לדולר).

העברות אלו בוצעו מחשבונה של חברת MYM בבנק הדואר לחברת בלאק אינטרטיימנט (ת/832 – עמ' 21 פעולה מספר 114, ת/832 – עמ' 10 פעולה מספר 125, בתוך תקליטור מוצג בנקים – ת/2249).

● ת/2052 – הינו אישור מיום 4.6.10 על העברת כספים מחברת ניו קואט (חברת בת של ויקטור צ'נדלר) לויקטור צ'נדלר על סך 218,000 דולר. מספר הפקסימיליה המצוין בראש המסמך הינו מספר הפקסימיליה של חברת MYM (ראו: ת/1458 – שיחה שהוקלטה בהאזנת סתר בה הקריא יואל אזרי ליוסי סרור את מספר הפקסימיליה במשרדי חברת MYM). כשיואל אזרי נשאל במהלך עדותו בבית המשפט לגבי מסמך זה, הוא השיב כי יש לשאול את מאיר מזרחי בנוגע לכך, וכי יתכן שמדובר במספר הפקסימיליה של חברת MYM (עמ' 400 לפרוטוקול).

פרטי המוטב המופיעים ב-ת/2052 תואמים לאלו המצוינים ב-ת/2058 שנתפס במשרדי חברת MYM, המכיל פרטי העברה בנקאית מחברת ניו קואט לויקטור צ'נדלר וכן לאותו מספר חשבון בנק המופיע ב-ת/2052.

ת/2052 מכיל מספר נתונים הזוהים לאלו המופיעים ב-ת/2146 קובץ "יואל 11" גיליון "חודשי", ובכללם, סכום ההעברה מחברת MYM לחברת ניו קואט:

שולה	שער	שלחנו	עלה לנו
------	-----	-------	---------



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 11-09-30365 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

841480	218000	3.86	יוסי
--------	--------	------	------

נתונים זהים ניתן אף לראות ב-ת/2144 קובץ "BALANCE_15_6_2010_VC" גיליון 6_10,
בשורה 15 :

date	shekel	rate	order	5.5%	1.5%	net	transferd	Note	Status
08/06/2010							218,000	Number 6	Done

יצוין כי מאיר מזרחי אישר בעדותו את זהות הנתונים (עמ' 374 לפרוטוקול), אולם, יואל אזרי השיב בעדותו כי אינו יודע דבר באשר לנתונים (עמ' 401 לפרוטוקול).

- ת/2111 – הינו מסמך שנתפס בביתו של יואל אזרי, המלמד על העברה בנקאית באמצעות בנק הדואר, מחברת MYM לחברת בלאק אינטרטיימנט, על סך 5,000 דולר, שאושרה ביום 27.4.10.
יואל אזרי מסר בעדותו כי המסמך לא נתפס בביתו, אינו שייך לו וכי הוא אינו מכיר אותו (עמ' 390, 401-402 לפרוטוקול).
נתונים זהים לאלו המופיעים ניתן למצוא ב-ת/2144 קובץ "BALANCE_15_6_2010_VC" גיליון 4_10, שורה 27 :

Date	Shekel	Rate	order	5.5%	1.5%	net	transferd	Note	Status
27/4/2010		0.000					5,000	Number 16	0

- ת/832 – בעמ' 12 פעולה מס' 143 מכיל תיעוד של העברה בנקאית של חברת MYM : 2.6.10 – חובה – 58,469.25 ₪ (העברה על סך 15,000 דולר).
אזכור להעברה זו ניתן למצוא גם ב-ת/2144 קובץ "BALANCE_15_6_2010_VC" גיליון 6_10, שורה 14 :

date	shekel	rate	order	5.5%	1.5%	net	transferd	Note	Status
03/06/2010							15,000	Number 5	Done



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 11-09-30365 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

- ת/2053 – בעמ' 4 רשומים השמות "יואל" ו"משה" ולידם הסכומים "82,236" ו"44,087" בהתאמה. ב-ת/2051 מופיעים סכומים זהים לאלו שב-ת/2053, ליד האותיות "י ו-מ" המייצגים את שמותיהם של יואל אזרי ומשה דרעי, שהינם שניים מהשותפים בחברת MYM. יואל אזרי הכחיש בעדותו זהות נתונים זו (עמ' 394 ו-408 לפרוטוקול).

- ת/2053 – בעמ' 1 מופיעים נתונים בנוגע ל"חוב נפתלי" (8,612, 13,250, 55,000, 13,270 ו-16,000) (נפתלי הוא אחד מחלפני הכספים בבורסה ברמת גן) – מדובר בכספים בערך דולרי שנשלחו לחברת ויקטור צ'נדלר על ידי חברת MYM. נתונים זהים ניתן למצוא ב-ת/2146 קובץ "יואל 11" גיליון "חודשי" בעמודה "שלחנו" ליד שמו של נפתלי. יואל אזרי מסר בעדותו כי אין לו מושג אם יש קשר בין הנתונים וכי לא עסק בחשבונות של מאיר מזרחי (עמ' 399-400 לפרוטוקול).

- ת/117 – הינו מסמך ובו פירוט הכספים שנתפסו במהלך החיפוש במשרדי חברת MYM. בהתאם למסמך זה, בחיפוש במשרדי החברה נתפס סכום של 600,000 שקלים ב"כספת האדומה" וסכום נוסף של 845,000 שקלים, שרוכז בשתי שקיות ירוקות. בהשוואה ל-ת/2146 קובץ "יואל 11" גיליון "יומני" בשורה 18 נרשם "מזומן אדום" ובתא הסמוך הסכום "600,000" בשורה 19 נרשם "משרד מזומן" ובתא הסמוך נרשם הסכום "845,000" – מכאן עולה כי ישנה זהות בין סכום הכסף שנתפס בפועל במשרדי חברת MYM לבין הנתונים המופיעים בקובץ האקסל. יואל אזרי טען כי אינו יכול לספק תשובות כיון שלא ערך את החשבונות הנ"ל (עמ' 397-398 לפרוטוקול).

- ת/116 – מסמך ובו פירוט הכספים שנתפסו בכספת 638 ג' שבמרתפי הבורסה ברמת-גן, ובכללם: 100,000 שקלים, 180,000 דולר, 50,000 יורו ומעטפה שהכילה 75,000 יורו עליה נכתב "קוקי-אלי".

יואל אזרי מסר כי חלק מהסכום שנתפס בכספת זו היה שייך לו, וחלק מהכסף היה בבעלותם של אנשים אחרים שידעו כי יש לו כספת בבורסה (עמ' 392 לפרוטוקול).
 אזכור לסכומים אלו שהיו בכספת 638 ג' ניתן למצוא אף ב-ת/2146 קובץ "יואל 11" גיליון "אישי", שם מצוינים הנתונים הבאים:

למטה	\$180	693
למטה	יורו 50	235
למטה	₪	100



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

מהשוואה זו עולה כי מדובר בנתונים זהים בין הכסף המזומן שנתפס בפועל במהלך החיפוש בכספת לבין הסכומים המצוינים בקובץ האקסל. יואל אזרי הכחיש את האמור (עמ' 399-398 לפרוטוקול).

גם במספר שיחות טלפון, שהוקלטו במסגרת האזנות הסתר, שנערכו בין יואל אזרי ליאיר אושר, העוסקות בפתירת כרטיסי הימורים והעברת כספים לחברות ההימורים בחו"ל, עולה זהות בין הנאמר בשיחות אלו לבין הנתונים המעודכנים בקבצי האקסל שנתפסו במחשבי חברת MYM. להלן מספר דוגמאות להמחשת האמור:

ת/1440 – תיעוד שיחה מיום 17.12.09 – יואל אזרי אמר ליאיר אושר שיעשה פתיחה של 185 בסכום כולל של 800 במספר ערכי כרטיסים שונים.

יוער כי יאיר אושר מסר בעדותו כי מדובר בפתיחה מספר 185 (עמ' 139-138 לפרוטוקול). ב-ת/2144 קובץ "BALANCE_15_6_2010_VC" גיליון 12_09 שורה 9, מופיעים נתונים זהים לאלו המוזכרים בשיחה המתועדת ב-ת/1440:

בעמודה NOTE הנתון B185

בעמודה DATE הנתון 17/12/2009

בעמודה SHEKEL הנתון 800,000

בעמודה STATUS הנתון DONE

• ת/1500 – תיעוד שיחה מיום 21.12.09 – יואל אזרי מסר ליאיר אושר כי שלח לו פתקים של 47 ושל 114. מהמשך השיחה עולה כי מדובר בסכומי כסף שהועברו על ידי יואל אזרי ואחרים בחברת MYM לחברת ויקטור צ'נדלר. יאיר אושר אף העיד כי יואל אזרי היה מבקש ממנו לבדוק האם סכומי כסף שהעביר התעדכנו באתר והאם הכסף הופקד (עמ' 143 לפרוטוקול). יואל אזרי הכחיש כי מדובר בהעברות לאתרי ההימורים (עמ' 405 לפרוטוקול).

ב-ת/2144 קובץ "BALANCE_15_6_2010_VC" גיליון 12_09 שורות 25-26, מופיעים נתונים זהים לאלו המאוזכרים בשיחה ב-ת/1500:

בעמודה TRASFERED הנתונים 47,000 ; 114,000

בעמודה STATUS הנתון DONE

• ת/1503 – תיעוד שיחה מיום 21.12.09 – יאיר אושר עדכן את יואל אזרי כי קיימת יתרת זכות בסך של 168,000 דולר. יואל אזרי ציין באותה שיחה כי "התקשרתי אליהם שיזרוזו את



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

רוב". רוב, כאמור, היה נציג של חברת ויקטור צ'נדלר (ראו גם: ת/2198, עמ' 5 – חקירתו של רונלד אפשטיין).

יואל אזרי אמר ליאיר אושר "נגיד יש לנו 600...100 כפול 6, יש לנו 6 סוגים", ויאיר השיב ואישר "בסדר, אז 600 ביחד". מהשיחה עולה כי יואל אזרי ביקש מיאיר אושר לבצע פתיחה של 600 אלף ₪ בכרטיסי ואליו כארד בערכים כספיים שונים, לאחר שהתבררה לו יתרת הזכות מול חברת ויקטור צ'נדלר.

נתונים זהים לנתונים אלו אשר מאוזכרים ב-ת/1503 מופיעים ב-ת/2144 קובץ "BALANCE_15_6_2010_VC" גיליון 12_09 שורה 10:

בעמודה DATE הנתון 21/12/2009

בעמודה SHEKEL הנתון 600,000

• ת/1107 – תיעוד שיחה מיום 8.12.09 – שיחה בין יואל אזרי ליאיר אושר לגבי פתיחת כרטיסים מס' 180. יואל אזרי אמר ליאיר אושר "אין לי את הפתיחה של ה-180", ויאיר אושר השיב "מה שאתה אמרת לי. מאה, מאתיים, חמש מאות ואלף". יואל אזרי ענה בתגובה "לא זה לא, אני אמרתי לך אלף, אלפיים וחמש... מאה, מאה, מאה". יאיר אושר ציין כי הוא הבין "מאה, מאתיים וחמש מאות" ושאל האם לבטל את ההזמנה, ויואל אזרי השיב בשלילה.

מהשיחה עולה כי יואל אזרי ביקש כי יפתחו כרטיסים בהיקף של 100,000 ₪ בשלושה סוגי ערכים כספיים שונים של כרטיסים, בעוד שיאיר אושר פתח כרטיסים באותו היקף כספי, אך בערכים כספיים אחרים.

יואל אזרי מסר בעדותו כי מאיר מזרחי היה מבקש ממנו לפתוח כרטיסים, ומאיר מזרחי הוא זה שמסר לו את הנתונים (עמ' 403-404 לפרוטוקול). לדבריו, אינו זוכר אם ביקש בשיחת הטלפון פתיחה של 180 (שם).

בהשוואה ל-ת/2144 קובץ "BALANCE_15_6_2010_VC" גיליון 12_09 שורה 2, בו מופיעים נתונים זהים:

בעמודה NOTE הנתון B180

בעמודה DATE הנתון 08/12/2009

בעמודה SHEKEL הנתון 300,000

בעמודה STATUS הנתון DONE

יאיר אושר התייחס בעדותו לשיחה המתועדת ב-ת/1107, ומסר כי התבלבל וביצע פתיחה לא נכונה (עמ' 136 לפרוטוקול).



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 11-09-30365 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

- ת/1381 – תיעוד שיחה מיום 17.12.09 – יואל אזרי ביקש מיאיר אושר לפתוח סדרת כרטיסים ולשלוח מייל גם לרוב, איש הקשר בחברת ויקטור צ'נדלר (יוער כי בתמלול נפלה טעות סופר ונרשם "דרור" במקום "רוב"). יאיר אושר שאל את יואל אזרי "מה עם ה-184? אין לי מאות", והוסיף כי שלח מייל גם לרונלד אפשטיין, למרות שאינו זמין כרגע. יאיר אושר אישר בעדותו כי מדובר בפתיחה של סדרת כרטיסים (עמ' 139 לפרוטוקול). בהשוואה ל-ת/2144 קובץ "BALANCE_15_6_2010_VC" גיליון 12_09 שורה 8, בו מופיעים נתונים זהים:

בעמודה NOTE הנתון B184

בעמודה DATE הנתון 16/12/2009

בעמודה SHEKEL הנתון 400,000

- ת/1684 – תיעוד שיחה מיום 31.12.09 בה יאיר אושר אמר ליואל אזרי "ראית את הטבלה? במינוס עשרים זה הסיכום החודשי". בהשוואה ל-ת/2144 קובץ "BALANCE_15_6_2010_VC" גיליון 12_09 בעמודות STATUS ו-NOTE, בו מופיע נתון דומה: BALANCE \$20,132.

בהמשך אותה שיחה, שאל יואל אזרי "הם קיבלו את ה-20 האחרונות?". כנשאל יואל אזרי על האמור בשיחה זו השיב כי אינו יודע אנגלית (עמ' 406 לפרוטוקול). בהשוואה ל-ת/2144 קובץ "BALANCE_15_6_2010_VC" גיליון 12_09 שורה 28, בו מופיעים הנתונים הבאים:

בעמודה TRANSFERD הנתון 20,000

בעמודה NOTE הנתון number 15

בעמודה STATUS הנתון under treatment

- בנוסף, במסגרת אותה שיחת טלפון מיום 31.12.09, יואל אזרי ביקש מיאיר אושר כי "מחר תעשה לי פתיחה 100 אלף ב-500". בהשוואה ל-ת/2144 קובץ "BALANCE_15_6_2010_VC" גיליון 1_10 שורה 3, בו מופיעים נתונים זהים:

בעמודה NOTE הנתון B189

בעמודה DATE הנתון 02/01/2010

בעמודה SHEKEL הנתון 100,000



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

• ת/1876 – תיעוד שיחה מיום 12.1.10 – במהלך שיחה בין יאיר אושר למאיר מזרחי, מתבצעת במקביל שיחה גם בין יואל אזרי ליאיר אושר. יואל אזרי ציין כי שלח פקס ליאיר אושר, ויאיר אושר השיב שהוא יטפל בכך, ושאל האם רק להעביר את הפקס או שמא יואל אזרי צריך משהו נוסף. יואל אזרי השיב שיש רק להעביר את הפקס, יאיר אושר שאל כמה ויואל אזרי השיב 61.

יואל אזרי העיד כי אינו זוכר את השיחה (עמ' 407).

בהשוואה ל-ת/2144 קובץ "BALANCE_15_6_2010_VC" גיליון 1_10 שורה 20, מופיעים נתונים זהים:

בעמודה DATE הנתון 12/01/2010

בעמודה TRANSFERED הנתון 61

במסגרת הכרעת הדין מצאתי לנכון להסתפק בפירוט ההשוואות הני"ל בין נתוני מסמכי האקסל לבין נתונים שעולים מראיות נוספות, אולם, ניתן למצוא בסיכומי המאשימה השוואות נוספות בין מסמכי האקסל לבין מסמכים על העברות כספיות, מסמכי התחשבוניות עם לקוחות, שיחות שהוקלטו בהאזנות הסתר ועוד (סעיף 89 לסיכומי המאשימה ונספחים ה' ו-ה'1).

הדמיון עד כדי זהות בין הראיות השונות והנתונים הכספיים מלמד כי המסמכים משקפים נתוני אמת ביחס לפעילות הכספית של החברה.

העברות הכספיים לחברת סטן ג'יימס בחודשים ינואר 2010-יוני 2010

נועם אלטרוביץ אישר בחקירתו כי הוא פיתח את מערכת קאש כארד, ששימשה לניהול כרטיסי קאש כארד (עמ' 210 לפרוטוקול). נועם אלטרוביץ ציין כי בנה הרשאות לשם עדכון נתוני ההפקדות הכספיות במערכת לבעלי הרשאת administrator (ת/2188, עמ' 5-6), וכי כרטיס קאש כארד שימש רק לאתרי ההימורים של חברת סטן ג'יימס (ת/2191, עמ' 2 ו-ת/2190, עמ' 2).

נועם אלטרוביץ הסביר כי עמודת ה-deposit, המופיעה בדו"חות השאילתות במערכת הניהול של מערכת קאש כארד, מייצגת את סכום ההפקדה לטובת חברת סטן ג'יימס, ועמודת cashed מייצגת את הכרטיסים בהם נעשה שימוש על ידי ציבור הלקוחות. עמודת running balance מייצגת את היתרה וסך כל סכום ההפקדה מופיע בשורת ה-total (ת/2188 וכן ת/2121). אשר לשורת ה-total בעמ' 2 לשאילתות מסר נועם אלטרוביץ כי עמודת ה-deposit פחות ה-cashed שווה ל- running balance (ת/2192), עוד אישר כי הסכום הכולל שהופקד (total_deposit) לאתר סטן ג'יימס עד לאותו מועד, עמד על סך של 1,166,041 דולר (ת/2190, ת/2126 ו-ת/2116א'). סך הכרטיסים שנפדו (total_cashed), ונעשה בהם שימוש באתר זה, עמד על סך של 735,900 דולר (ת/2126, עמ' 2).



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

לזלי רוז אישר בעדותו כי היה אחראי, יחד עם רונלד אפשטיין, על בניית מערכת קאש כארד ואפיונה מול נועם אלטרוביץ (עמ' 44-46 לפרוטוקול). לדבריו, ת/2121 הינו תיאור של הפקדות הכספים על ידי ה-admin רונלד אפשטיין וכן פירוט הכרטיסים בהם נעשה שימוש באתר על ידי יוזרים/משתמשים.

לזלי רוז אישר כי הסכום של 1,166,041 דולר המופיע בשורת ה-total, מהווה סיכום של סכומי ההפקדות ושל העברות של admin או של לקוחות וכן כי כרטיסי קאש כארד שימשו לאתר סטן גיימס (עמ' 42 לפרוטוקול).

יאיר אושר ציין ביחס ל-ת/2121 כי הופנה לדף זה במערכת קאש כארד לשם קבלת נתונים, כדוגמת מאזן החברה נוכח הפקדות (deposit) במערכת הניהול של קאש כארד, ולפיהם ניתן היה לחשב כמה כרטיסים ניתן לבקש לפתוח (עמ' 144 לפרוטוקול).

יאיר אושר אף אישר בעדותו את יתר הנתונים המופיעים במערכת קאש כארד בנוגע לכרטיסי קאש כארד שנעשה בהם שימוש, וכן אישר שהיה מזין סכומים במערכת זו. בנוגע לשורת ה-total ציין יאיר אושר כי מדובר בסך הסכומים מהיום הראשון של העבודה מול חברת סטן גיימס בחו"ל (שם).

נועם אלטרוביץ מסר כי רונלד אפשטיין היה admin במערכת קאש כארד (ת/2188, עמ' 7 וכן ת/2190, עמ' 2). רונלד אפשטיין אישר כי מערכת קאש כארד שימשה גם לאתר סטן גיימס וכי היה אמור להיות admin במערכת, וייתכן שהוא עדיין רשום כך. לדבריו, הדריך את יאיר אושר באשר לביצוע פעולות שונות במערכת ואף ביקש ממנו סיסמה לשם כך, ואישר כי נכנס למערכת קאש כארד עד לחודש פברואר 2010 (ת/2194, עמ' 9-10).

ת/2145 הינו קובץ אקסל שנתפס במשרדי חברת MYM. הנתונים המופיעים ב-ת/2145 בנוגע לתיאור ההתחשבות של חברת MYM מול אתר ההימורים סטן גיימס זהים לנתונים המופיעים ב-ת/2128, ת/2121 ו-ת/2126.

כך לדוגמה נתוני ההפקדות ב-ת/2128, עמ' 2 בעמודת deposit זהים מבחינת תאריכים וסכומים לשלוש השורות הראשונות בעמודת transferd ב-ת/2145.

זאת ועוד, מאיר מזרחי אישר בעדותו כי במהלך חודש מאי 2010 הועבר סכום של 272,590 דולר לחברת סטן גיימס (עמ' 378 לפרוטוקול).

נתון זהה ניתן למצוא ב-ת/2146 קובץ "יואל 11" בגיליון "יומי", המהווה סיכום העברות לחודש מאי 2010 לחברת סטן גיימס, שם מופיע הנתון "272,600 עבר לסטן". יוער כי נתון זהה אף ניתן למצוא ב-ת/2145 בעמודת transferd (20,000, 30,000, 14,590, 8,000, 200,000 בערך דולרי).



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

יש לציין כי ב-ת/2145 מופיע מאזן של סך הפתיחות על סך 747,900 דולר וסך העברות של 755,220 דולר לסטן גיימס. נתון זה נכון לתאריך 30.5.10, שהינו תאריך שמירת הקובץ. יוער כי ב-ת/2126, ת/2121 ו-ת/2128 מצוין **סכום העברות גבוה יותר**, בסך 1,166,041 דולר – סכום המעודכן נכון ליום 23.6.10.

מכל האמור לעיל עולה כי הנאשמים העבירו את כספי ההימורים לחברות ההימורים בחו"ל בהעברות בנקאיות, במזומן ובאמצעות שליחים, ובכך אפשרו לחברות ההימורים את ביצוע העבירה של ארגון ההימורים בישראל. בהעדר סיועם של הנאשמים, ויתר המעורבים בפרשה, חברות ההימורים היו מתקשות לארגן בארץ הימורים וירטואליים, וזאת בשל העדר אפשרות לתשלום פיזי על ידי המהמרים.

קבלת עמלות בסך 7% - 10% מסך הכספים שהועברו לחברות ההימורים

28. במענה לכתב האישום כפר יואל אזרי בכך שקיבל עמלה וכן כפר, מחוסר ידיעה, בכך שחברת MYM גבתה עמלה מחברות ההימורים ויקטור צ'נדלר וסטן גיימס.

מאיר מזרחי העיד שחברת MYM קיבלה בתקופת זמן מסוימת במהלך שנת 2009 סכום קבוע ומוסכם מראש של 80,000 שקלים (עמ' 375 לפרוטוקול), ולאחר מכן, גבתה עמלה בשיעור של 7% מסך התקבולים בגין מכירת כרטיסי ההימורים (עמ' 261-262 לפרוטוקול). מאיר מזרחי אישר בעדותו כי גביית עמלת המכירה הייתה בדרך של ניכוי מראש והעברה של 93% מסך התקבולים לחברות ההימורים (שם).

יואל אזרי אישר בחקירתו כי בנוסף לעמלה שקיבלה חברת MYM מחברות ההימורים, נגבתה עמלה נוספת בשיעור של 2% מהמפיצים השונים ברחבי הארץ (ת/2157, עמ' 59-60 לתמלול, ת/2155, עמ' 66 ו-ת/2157, עמ' 131). על גובה העמלות ניתן ללמוד אף מחשבוניות חברת MYM, שהוגשו באמצעות רו"ח אליהו קרן.

יואל אזרי ושותפיו לחברה אף לא הנפיקו חשבוניות בגין 2% העמלה שגבו מהמפיצים השונים ברחבי הארץ. יוער כי בחקירתו של יואל אזרי במשטרה מיום 11.7.10 הוצגה לו השיחה המתועדת ב-ת/1747 בה הוא נשמע משוחח עם מאיר מזרחי על עמלה בסך 2% משווי כל כרטיס הימורים הנגבית ללא ידיעתו של רונלד אפשטיין, אולם, יואל אזרי בחר לשמור על זכות השתיקה ולא מסר את גרסתו בעניין (ת/2164, עמ' 1). במענה לכתב האישום הכחיש יואל אזרי את האמור ואף לא מסר גרסה כלשהי בנוגע לאמור במהלך עדותו בפניי בבית המשפט.



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

כאשר יואל אזרי עומת בחקירתו הנגדית עם גרסתו של רו"ח אליהו קרן לפיה הוא היה מעורב בנושא, והגיע למשרדו כדי לדעת כיצד יש לרשום חשבוניות וקבלות, הוא טען שהדברים אינם נכונים וטען כי אינו זוכר שכך העיד רו"ח אליהו קרן (עמ' 413 לפרוטוקול, ש' 7-1).

ת/1929 כולל את נתוני המכירות והרווח של חברת MYM בחודש ינואר 2009, וממנו עולה יתרת רווח נגזרת מסך הרווחים הכולל. נתונים אלו סותרים את עדותו של מאיר מזרחי לפיה במרבית שנת 2009 קיבלה חברת MYM סכום קבוע ומוגדר מראש מחברת ויקטור צ'נדלר (עמ' 375 לפרוטוקול), וכן את דיווחי חברת MYM לשלטונות מע"מ במהלך שנת 2009, כפי שיפורט בהמשך. נראה כי גרסה זו של מאיר מזרחי אינה נכונה, וכי אף במהלך שנת 2009 גבתה חברת MYM את העמלות בהתאם להיקף בפועל של מכירת כרטיסי ההימורים.

סך מחזור הפעילות בכרטיסי קיי כארד, ששימשו לביצוע פעולות באתרים ישראלים, היה בהיקף של 800,000 ₪ (ת/154 ו-ת/155). שיטת ההתחשבות מול אתרים אלו, כדוגמת האתרים EFIX ורויאל מדיה, הייתה שונה מזו שנקטה בה חברת MYM מול חברות ההימורים בחו"ל, שעה שלגבי האתרים הישראליים, הועברו תחילה כל כספי התקבולים לחשבונותיהן של החברות הישראליות ואלו שילמו לחברת MYM את העמלה בסך 7%, רק לאחר מכן התקבלו מלוא הכספים (ת/2219 – חקירתו של מר שחר שצלקה, מנכ"ל חברת רויאל מדיה) ולא בדרך של ניכוי מראש כפי שהתבצע עם חברות ההימורים בחו"ל.

כפי שצוין לעיל, בעדותו בבית המשפט הכחיש יואל אזרי כליל את היכרותו עם קבצי האקסל השונים (ת/2144-ת/2146), למרות שהוצגו לו ראיות הקושרות אותו לנתונים שפורטו בהם. יואל אזרי בחר להכחיש את קשריו לקבצים, ואף את העובדה כי הוא מכיר קבצים אלו, למרות ששמו אוזכר פעמים רבות בשם קבצי האקסל שתעדו את פעילותה הפיננסית של החברה, ואף הסיסמאות לקבצים (ת/2144 ו-ת/2145) היו השמות "יואל" באותיות אנגליות HUTK (בהסתכלות על המקלדת רואים כי האות י' בעברית הינה H, וכן הלאה) ו"מאיר" MEIR (ת/210 ו-ת/212).

עוד יצוין כי סיסמה זו שימשה את יואל אזרי אף בכתובת המייל שבחשבון הגימייל שלו (ראו והשוו: ת/1107 ו-ת/1108). מכל אלה יש להסיק כי יואל אזרי נטל חלק מרכזי בניהול הקבצים ותיעוד הפתיחות מול חברות ההימורים והמפיצים השונים בארץ וזאת מתוקף תפקידו בחברת MYM.

החלק המשפטי

טענות ההגנה לעניין פגמים בהליכים המשפטיים



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

29. ההגנה טענה כי לאורך ההליך המשפטי חרגה המאשימה מסדרי הדין והראיות. לטענתה, כבר בתחילת ההליך, בשלב נאום הפתיחה, ניסתה המאשימה להציג לבית המשפט ראיות מבלי שהוגשו על ידי מי מהעדים, כלומר, הציגה עובדות וראיות שלא על פי סדרי הדין. עוד נטען כי בהמשך, המאשימה ניצלה את ההליך לחקירה שלא על פי הדין והפסיקה, והכל כדי להכניס לתיק בית המשפט נתונים שיסייעו לה, מבלי שהייתה להם תמיכה בחומר החקירה. ההגנה טענה כי בעת חקירתו של שאול גולן המאשימה הגישה אסופת שיחות שלא על פי סדרי הדין, תוך מניעת אפשרות מצד ההגנה להתמודד איתן, שכן, דובר בראיות חדשות, שלא הוצגו לעד התביעה בעת חקירתו במשטרה או בשלב ריענון הזיכרון, והפנתה לעמודים 98, 101 ו-103 לפרוטוקול, ומשכך טענה כי יש להורות על פסלותן.

ההגנה טענה כי ניסתה לייעל את ההליך המשפטי, הגישה בהסכמה עדויות מקום בו ניתן היה לעשות כן, ואף קיצרה את חקירות עדי התביעה, לרבות, עדותו של מאיר מזרחי. לטענתה, אין לזקוף לחובתה את המקרים בהם הגשת הראיות בהסכמה נעשתה רק בסמוך לדיון או ביום הדיון עצמו, שכן, המידע שהתבקש התקבל לידיה מהמאשימה רק אז, דבר שהקשה על יכולתה לייעל עוד יותר את ההליך המשפטי.

ההגנה טענה כי כבר בדיונים הראשונים הסכימה לוותר על עדותם של עדים רבים ובלבד שהעדים המהותיים יעידו תחילה, ולעומתה, המאשימה עמדה על רצונה לנצל את זכותה לבחור את סדר הבאת העדים.

זאת ועוד, לטענת ההגנה, בדיון שנערך ביום 5.2.15 העיד סני"צ משה צבי, שלא היה לו כל אזכור קודם בתיק החקירה ובחומרי החקירה. לדידה של ההגנה, מדובר בהתנהלות שאינה תמת לב מצד המאשימה, וכי טענת המאשימה לפיה מדובר ב"נציג הסיגנט" שאוזכר באופן כללי בכתב האישום, חורגת מכללי דיני הראיות וסדר הדין הפלילי, שעה שאין בתיק דבר הקושר את העד לתפקידו, ורק במהלך הדיון הוצגה תעודת עובד ציבור רלוונטית, וזאת במטרה להקשות על ההגנה להיערך כראוי לדיון ולהפתיעה הלכה למעשה.

לטעמי, יש לדחות את טענות ההגנה בדבר אי תקינות ההליך המשפטי. ההגנה לא הבהירה מדוע לטענתה חרגה המאשימה בנאום הפתיחה מהקבוע בדיני הראיות או בסעיף 156 לחסד"פ, שכן סעיף זה קובע בפירוש כי המאשימה רשאית לשאת דברי פתיחה טרם הבאת הראיות מטעמה.

יש אף לדחות את בקשת ההגנה לפסול את השיחות שהוגשו על ידי המאשימה בחקירתו של שליח חברת MYM, שאול גולן, שכן לא מצאתי כי מדובר בשיחות שהיה בהן כדי 'להפתיע' את ההגנה או לפגוע בצורה כלשהי בהגנת הנאשמים, מאחר שהאמור בשיחות אלו דומה לאמור בשיחות אחרות עליהן נחקר שאול גולן במשטרה ואין בשיחות אלו כל נושא חדש או עובדה חדשה.



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

אשר לטענת ההגנה בדבר עמידת המאשימה על זכותה לקבוע את סדר העדת העדים על חשבון אי ייעול ההליך המשפטי, אציין כי לא מצאתי שהתנהלות המאשימה בעניין זה הייתה בעייתית, שעה שמדובר בפררוגטיבה הקבועה בחוק.

יש לדחות את טענת ההגנה לגבי עדותו של סני"צ משה צבי, נוכח העובדה כי תוארו של עד זה כ"נציג הסיגנט" אוזכר בכתב האישום במסגרת פירוט עדי התביעה, ולא מצאתי כי היה בעדותו כדי לפגוע כמלוא הנימה בהגנתם של הנאשמים.

טענת ההגנה כי פעלה לייעול ההליך המשפטי אינה משקפת את המציאות לאשורה, ולא הייתי טורחת להתייחס להתנהלות ההגנה, אלמלא כך נטען. בתיק זה נקבעו מועדי הוכחות רבים, וכל זאת בשל העובדה כי ההגנה כפרה, הלכה למעשה, בכל סעיפי כתב האישום, למרות שחזרה וטענה כי טענתה המרכזית היא שיואל אזרי לא היה שותף בחברת MYM. ברי כי זוהי זכות בסיסית של נאשם לכפור באמור בכתב האישום, אך לא ניתן לנצל זכות זו ובה בעת לטעון לייעול ההליך המשפטי.

לשם הוכחת סעיפי כתב האישום נשמעו עדויות רבות והוגשו למעלה מאלפיים מוצגים. בנוסף, הליך ההוכחות ארך זמן רב מאחר שההגנה הגישה מספר בקשות לדחיית דיון בתואנות שונות. כמו כן, ההגנה הרבתה להתנגד לשאלות לגיטימיות שנשאלו על ידי המאשימה במהלך חקירתם הראשית של עדיה, באופן שהאריך וסירבל את ההליך המשפטי, ועל כך, אין לה להלין אלא על עצמה.

טענת ההגנה בדבר פגיעה בזכות ההיוועצות של יאיר אזרי עם עורך דין

30. ההגנה טענה בסיכומיה כי זכויותיו של יאיר אזרי כחשוד להיוועץ עם עורך דינו טרם החקירה נפגעו במהלך חקירתו במשטרה מיום 22.6.10 (ת/2238).

לית מאן דפליג, כי זכות ההיוועצות בעורך דין היא זכות מרכזית בהליך הפלילי. הרציונל העומד בבסיסה של זכות ההיוועצות הוא הרצון לאפשר לעורך הדין ליידע את הנחקר בדבר זכויותיו, ובמיוחד זכותו שלא לומר דבר בחקירה, ויכולתו של עורך הדין לפקח על תקינות הליך החקירה ואמינות הראיות המושגות בה, ובמיוחד במניעת הודאות שווא. קבילותה של הראיה תעשה בחינת הדברים בכל מקרה לגופו ולאור נסיבות העניין (ראו ע"פ 7758/04 אלקדר נ' מדינת ישראל (19.7.07)).

לא מצאתי לנכון לקבל טענה זו במקרה דנן, שעה שמהודעתו של יאיר אזרי ב-ת/2238 עולה כי נעשה ניסיון כן מצד המשטרה ליצור קשר עם עורך דינו, עו"ד בני נהרי. בהתאם ל-ת/2238, יאיר אזרי מסר כי אינו יודע מהו מספר הטלפון של עו"ד בני נהרי. משכך, פנה החוקר לשוטר אחר



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

וביקש ממנו לסייע באיתור מספר הטלפון של עורך הדין, ובינתיים הופסקה החקירה למשך כשעה. לאחר מכן, החוקר אפשר ליאיר אזרי לשוחח עם אביו, השניים שוחחו ברמקול, ואביו של יאיר אזרי ציין כי עו"ד בני נהרי מודע למעצרים של שני הנאשמים וכי הוא מטפל בנושא. רק לאחר שיחה טלפונית זו, פנה החוקר להמשך החקירה של יאיר אזרי.

עוד אציין כי במסגרת חקירה זו מסר יאיר אזרי תשובות מעטות בלבד, שאינן קשורות לעובדות נשוא כתב אישום זה, ובשאר החקירה הוא שמר באדיקות על זכות השתיקה, כך שבכל מקרה, אף אם לא התייעץ עם עורך דין טרם חקירתו, אין כל חשש שמא קופחה הגנתו בכח זה.

ניתוח הוראות החיקוק המיוחדות לשני הנאשמים

קצת אעבור לדון בסעיפי האישום השונים המיוחדים לנאשמים בכתב האישום ובטענות הצדדים בנוגע לתחולתם בענייננו.

עבירה של סיוע לארגון או עריכת משחקים אסורים, הגרלות והימורים

31. כתב האישום מייחס לשני הנאשמים – יואל אזרי ויאיר אזרי – עבירה של סיוע לארגון או עריכת משחקים אסורים, הגרלות והימורים.

סעיף 225 לחוק העונשין, קובע:

"המארגן או עורך משחק אסור, הגרלה או הימור, דינו - מאסר שלוש שנים או כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(4)".

סעיף 224 לחוק העונשין מגדיר את המונחים "הימור" ו"משחק אסור":

"הימור" - כל הסדר שלפיו ניתן לזכות בכסף, בשווה כסף או בטובת הנאה, והזכיה תלויה בניחושיו של דבר, לרבות הגרלה הקשורה בתוצאות משחקים ותחרויות בספורט.

"משחק אסור" - משחק שבו עשוי אדם לזכות בכסף, בשווה כסף או בטובת הנאה לפי תוצאות המשחק, והתוצאות תלויות בגורל יותר מאשר בהבנה או ביכולת;

תכלית האיסור הפלילי על עריכת משחקים אסורים הובהרה בהצעה לתיקון דיני העונשין (משחקים אסורים, הגרלות והימורים) התשכ"ג-1963, עמ' 322 (שתוקן במהלך שנת 1964), שם צוין כי התיקון נועד להקל את נטל ההוכחה בדבר החזקה וניהול של מקומות למשחקים אסורים,



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

על רקע המודעות לסכנות האורבות לציבור ממשחקים מעין אלו, העלולים להביא עמם להתמוטטות כלכלית, חברתית ומשפחתית של הפרט והסובבים אותו ואף לעודד פשיעה.

אף הפסיקה הדגישה את התכליות העומדות בבסיס עבירות ההימורים, בציינה כי:

"התכלית הראשונה הינה תכלית ערכית המבוססת על ההכרה שאדם צריך להתפרנס מעבודה או משלח יד לגיטימיים ולא על דרך התעשרות מהירה התלויה בגורל. תכלית זו נועדה לעודד את האדם למצות את יכולתו הפיזית והשכלית בדרך התורמת לעצמו ולחברה (רע"פ 9140/99 רומנו נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(4) 349, 358 (2000)). התכלית השנייה עניינה במניעת התמכרות להימורים. ניסיון החיים מלמד כי מספרם של המפסידים בהימורים גדול מאלה המרוויחים מהם. מכאן, שאדם המכור להימורים עלול להביא את עצמו ואת משפחתו להפסדים כספיים, באופן שהוא עלול להפוך לנטל עליהם ועל החברה בכללותה, וכן לדרדרו לפשיעה על מנת למזער את הפסדיו או כדי להמשיך ולממן את ההימורים" (ע"פ 6889/11 עובד נ' מדינת ישראל (14.5.12)).

להרחבה נוספת בעניין התכליות העומדות בבסיס האיסור על הימורים בדין הפלילי, ראו גם: רע"פ 9140/99 רומנו נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(4) 349, 358 (2000).

יודגש כי המאשימה ביקשה להרשיע את שני הנאשמים שבפניי – יואל אזרי ויאיר אזרי, בעבירה של **סיוע** ארגון או עריכת משחקים אסורים, הגרלות והימורים ולא בעבירה המושלמת. סעיף 31 לחוק העונשין קובע כי 'מסייע' לביצוע עבירה הוא:

"מי אשר, לפני עשיית העבירה או בשעת עשייתה, עשה מעשה כדי לאפשר את הביצוע, להקל עליו או לאבטח אותו, או למנוע את תפיסת המבצע, גילוי העבירה או שללה, או כדי לתרום בדרך אחרת ליצירת תנאים לשם עשיית העבירה, הוא מסייע".

ב-ע"פ 4770/14 אגייב נ' מדינת ישראל (5.11.15) נקבע כי הסיוע לדבר עבירה נבדל מן הביצוע הישיר בכך שהוא מתבטא בתרומה עקיפה לביצוע העבירה אשר נעשית בידי אדם אחר. במסגרת פסק דין זה פירט בית המשפט העליון את יסודות עבירת הסיוע:

"זוהי עבירה נגזרת אולם עצמאית, ועל כן היא כוללת הן יסוד עובדתי והן יסוד נפשי (יורם רבין ויניב ואקי דיני עונשין כרך א' 621 (מהדורה שלישית, 2014)). היסוד העובדתי כולל רכיב התנהגותי ושני רכיבים נסיבתיים.



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

הרכיב ההתנהגותי דורש "עשיית מעשה"; הרכיב הנסיבתי הראשון, עניינו בעיתוי הסיוע אשר נדרש להיות "לפני עשיית העבירה או בשעת עשייתה"; והרכיב הנסיבתי השני דורש את תחילת ביצוע העבירה על ידי המבצע העיקרי".

היסוד העובדתי של עבירת הסיוע מתקיים כאשר מעשיו של הנאשם תורמים תרומה עקיפה לביצוע העבירה העיקרית. די בכך שמעשהו או מחדלו של המסייע יהיה מכוון לאפשר או להבטיח או להקל על ביצוע עבירה בידי מבצע ישיר. דהיינו, טיבה של התנהגות מסייעת "שהיא מהווה תרומה עקיפה ומשנית לביצועה של העבירה העיקרית", ולא נדרש שהסיוע יהיה אפקטיבי או כי יהיה תנאי בלעדיו אין לביצוע העבירה העיקרית (ע"פ 320/99 פלונית נ' מדינת ישראל, פ"ד נה (3) 22 (2001) (להלן: "הלכת פלונית")).

אשר ליסוד הנפשי של עבירת הסיוע, בהלכת פלונית קבע בית המשפט העליון כי המחשבה הפלילית בעבירת הסיוע מבוססת על שלושה מרכיבים:

הראשון – מודעות לטיב ההתנהגות המסייעת, דהיינו, מודעות לכך שההתנהגות תורמת לביצוע העבירה העיקרית; השני – מודעות לכך שהמבצע העיקרי מבצע או עומד לבצע את העבירה העיקרית; והשלישי – ביצוע פעולת הסיוע מתוך מטרה לסייע למבצע העיקרי.

כאשר המסייע מודע ברמה של וודאות קרובה לכך שהתנהגותו תתרום לביצוע העבירה העיקרית, בהתאם להלכת הצפיות, שקולה מודעות זו כנגד הדרישה של קיום מטרה לסייע (שם, בעמ' 35).

ב-ע"פ 11131/02 יוספוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(3) 917 (2004) נקבע כי המודעות יכולה להיות מוחלפת ב"עצימת עיניים" (לעניין זה ראו גם: ע"פ 7580/02 ג'אבר נ' מדינת ישראל (22.9.05)).

מן הכלל אל הפרט – האם התקיימו יסודותיה של עבירת הסיוע?

כפי שפורט בהרחבה לעיל, הנאשמים פעלו מתוך מטרה לסייע לחברות ההימורים. יואל אזרי ושאר שותפיו לחברה, יצרו ואיפשרו את התשתית הארגונית לשם מכירת הכרטיסים בישראל, דרך המפיצים השונים ברחבי הארץ, כשכרטיסים אלו היוו את אמצעי התשלום לפעילות ההימורים.

יואל אזרי היווה גורם משמעותי להיתכנות הפצת כרטיסי ההימורים בישראל, תוך שיצר קשר עם אתרי ההימורים לשם מכירה והנפקה של כרטיסי ואליו כארד וקאש כארד בארץ תמורת עמלות; לקח חלק בתיקוף הכרטיסים מול אתרי ההימורים; פעל במרץ לשם גיוס מפיצים בכל רחבי הארץ; נתן מענה למהמרים בנושאים שונים; ריכז את כספי התקבולים במשרדי החברה ואף דאג להעברת כספי ההימורים לחברות ההימורים בחו"ל.



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

אף יאיר אזרי אשר רכש כרטיסים מחברת MYM ושימש הן כמפיץ עצמאי של כרטיסי ההימורים והן כשליח של חברת MYM למפיצי הכרטיסים הפזורים ברחבי הארץ, בהיקפים כספיים נרחבים, באופן שיטתי, כמפורט לעיל, סייע לביצוע עבירת ארגון ועריכת ההימורים, שעה שהכספים בגין מכירת הכרטיסים הועברו לחברות ההימורים בחו"ל, ובגינם זוכו המהמרים מישראל בחשבונות המהמרים שלהם באתרי ההימורים.

לדידי, יש לראות את שני הנאשמים כמבצעים בצוותא, יחד עם מעורבים נוספים בפרשה, על פי כל אחד מהמבחנים שפורטו לעיל. כמפורט בהרחבה לעיל, יואל אזרי כשותף בחברת MYM, פעל, ללא לאות, לשם סיוע לארגון או עריכת משחקים אסורים, הגרלות והימורים, בכובעיו השונים בחברה, בדגש על תפקידו העיקרי כמשווק ומפיץ של כרטיסי ההימורים ברחבי הארץ, בתכנון ובתיאום עם שאר השותפים בחברה, תוך חלוקת העבודה השוטפת ביניהם. יואל אזרי ושותפיו פעלו כמכונה משומנת אחת לשם הסיוע לביצוע העבירה העיקרית, הן בשלבי התכנון והן הלכה למעשה, בשטח. סקירה עובדתית זו מלמדת כי יש לראות בארבעת השותפים כמבצעים בצוותא, לנוכח היותם חלק מהמעגל הפנימי של המשימה העבריינית, שליטתם בעשיית המעשה וחלקם המשמעותי בביצוע עבירת הסיוע, בהתאם לימבחן הפונקציונלי.

בעניינינו אף מתקיים 'המבחן המשולב' שנקבע בפסיקה, שעה שיואל אזרי נטל חלק ממשי בביצוע עבירת הסיוע לעריכת ההימורים מתוקף מעמדו ותפקידו בחברת MYM, כך שתרומתו לביצוע העבירה הייתה איכותית ומשמעותית ביותר.

יש לראות אף ביאיר אזרי כ"מבצע בצוותא" לעבירת הסיוע, אף שלא היה שותף בחברת MYM, נוכח העובדה כי הוא לקח חלק משמעותי, גם אם לא עיקרי, במעגל הפנימי של הפצת כרטיסי ההימורים, הן כשליח של חברת MYM והן כמפיץ עצמאי למספר רב של לקוחות, ולקח חלק מהתוכנית המשותפת לשם ביצוע עבירת הסיוע בפועל יחד עם אחיו, יואל אזרי ושותפיו בחברה.

יש להדגיש כי לא מדובר במעשים חד פעמיים, אלא בפעילות מתמשכת לאורך תקופה משמעותית, במהלכה הנאשמים פעלו במטרה לסייע לחברות ההימורים בחו"ל להשיא את רווחיהם, בהיקף כספי נרחב ובמסגרת חברה המיועדת לכך.

בפעילותם איפשרו שני הנאשמים את הגשמת העבירה העיקרית של ארגון או עריכה של משחקים אסורים, הגרלות והימורים בישראל בצוותא חדא עם אחרים בחברה.

על יסוד כל האמור, הגעתי לכלל מסקנה כי המאשימה הוכיחה את היסוד העובדתי הנדרש של עבירת הסיוע מעבר לכל ספק סביר, לאחר שהוכח כי ייעודם העיקרי של הכרטיסים שנמכרו על ידי הנאשמים היה לשם הימורים באתרי ויקטור צ'נדלר וסטן גיימס, וכן הוכח היסוד הנפשי הנדרש, שכן הנאשמים היו מודעים לאי חוקיות פעילותם.



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

אעיר כי אני סבורה שניתן היה אף להרשיע את יואל אזרי כמבצע עיקרי ולא רק כמסייע, וזאת לאור מבחני הפסיקה והפרשנות התכליתית של סעיף 225 לחוק העונשין, שנועד כאמור להילחם בנוגע ההימורים.

עבירה זו על פי רוב אינה מתבצעת על ידי היחיד, אלא נדרש שיתוף פעולה בין מספר מבצעים, כשכל אחד מהם נוטל על עצמו מטלה אחרת. אני סבורה כי תכלית החוק מצדיקה כי כל אלו שלקחו חלק בארגון או בעריכת משחקים אסורים, הגרלות והימורים יורשעו כמבצעים העיקריים של העבירה, חרף הבדלים שאך טיבעי כי יהיו קיימים ביניהם במישור תרומתם לביצוע. עם זאת, מאחר שהמאשימה בחרה להתייחס לנאשמים אלו בכתב האישום שהוגש נגדם כמסייעים ולא כמבצעים עיקריים וכך גם התייחסה לנאשמים אחרים בכתבי אישום נוספים, לא אסטה מכך.

אדגיש כי גם אם אני, כטענת ההגנה, שניתן היה לעשות שימוש בכרטיסי ההימורים לרכישת מוצרים באתרי ההימורים או באתרים אחרים, אין לכך משמעות משפטית לצורך קביעת התקיימות היסוד העובדתי של עבירת הסיוע. די בכך כי בפעילותם המאורגנת של הנאשמים במכירת כרטיסי ההימורים הם סייעו לעבירה העיקרית של ארגון ועריכת הימורים, ואין חובה להוכיח כי ללא סיוע זה לא ניתן היה לבצע את העבירה העיקרית.

באשר ל**יסוד הנפשי של עבירת הסיוע**, הרי שאף הוא מתקיים בנאשמים. יואל אזרי ידע כי מדובר בכרטיסים המשמשים להימורים, כפי שפורט לעיל, ובפרט כעולה מחקירתו במשטרה בשנת 2010, בה מסר כי "אני ומאיר [מאיר מזרחי – ש.ד.ג.] היינו מציגים את הכרטיסים ללקוחות ככרטיסי רכישה לאינטרנט והם [הלקוחות – ש.ד.ג.] היו יודעים שמדובר בכרטיסים להימורים באינטרנט... ואליו כארד משמש להימור באתר ויקטור צ'נדלר, קאש כארד משמש להימור באתר סטן גיימס... (ת/2156, עמ' 2).

אין חולק כי אף אחיו של יואל אזרי, יאיר אזרי, היה מודע לכך שהכרטיסים אותם שיווק ללקוחות שימשו להימורים, כפי שצוין לעיל בפרק העוסק בתפקידו של יאיר אזרי, ובפרט, נוכח האמור בשיחות שערך עם יואל אזרי בנוגע להגדלת מאגר הלקוחות וגביית החובות, וכן מהשיחה שערך עם רפ"ק אבי מייברג, שתועדה ב-ת/177, בה מסר כי הוא מתעתד להמשיך ולשווק את כרטיסי ההימורים ללקוחותיו ברחבי הארץ.

מעדויות אלו עולה כי הנאשמים היו מודעים לכך שהתנהגותם מהווה תרומה ממשית המסייעת להשגת המטרה.

אשר ל**מטרת הסיוע**, מכלל הראיות יש להניח כי הנאשמים צפו ברמה קרובה לוודאות את האפשרות שפעילותם מסייעת לביצוע העבירה העיקרית של ארגון או עריכת הימורים, ופעלו מתוך כוונה לסייע לביצוע העבירה העיקרית, וכך גם להגדיל את הכנסותיהם מפעילות זו.



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

סעיף 29(ב) לחוק העונשין

יואל אזרי ויאיר אזרי הואשמו בביצוע עבירת הסיוע בצוותא חדא, בהתאם להוראות סעיף 29(ב) לחוק העונשין, הקובע כי:

"המשתתפים בביצוע עבירה תוך עשיית מעשים לביצועה, הם מבצעים בצוותא, ואין נפקא מינה אם כל המעשים נעשו ביחד, או אם נעשו מקצתם בידי אחד ומקצתם בידי אחר".

ב-ע"פ 3/10 אוחנה נ' מדינת ישראל (27.12.12), בפסקה 115, קבע בית המשפט העליון:

"...כדי שניתן יהיה לראות באדם מבצע בצוותא, די במעשה לביצוע העבירה החורג מהכנה גרידא ואשר מלווה ביסוד הנפשי המתאים ... מעשה זה איננו חייב להיות חיוני להצלחת העבירה, ואף איננו חייב להיות כזה הנמנה עם רכיבי היסוד העובדתי שבעבירה; די בכך שהמעשה משולב בתכנית העבירה, ומהווה השתתפות בביצועה, כמו למשל תכנון העבירה, מתן הנחיות לביצועה או חלוקת התפקידים בין המשתתפים".

בפסיקה צוינו מספר מבחנים מרכזיים לזיהוי המבצע בצוותא: מבחן הקרבה, מבחן השליטה, המבחן הפונקציונאלי והמבחן המשולב.

במסגרת "מבחן הקרבה", נבחנת מידת הקרבה של כל אחד מהמשתתפים לביצוע העבירה, ונשאלת השאלה עד כמה מהווה אותו משותף חלק מהמעגל הפנימי של המשימה העבריינית. "מבחן השליטה", בוחן את השאלה עד כמה שולט המשותף, ביחד עם אחרים, על ביצוע העבירה, והאם הוא מהווה חלק מהתכנית המשותפת לביצוע העבירה, ופועל ביחד עם האחרים לשם הגשמתה.

"המבחן הפונקציונאלי" בוחן עד כמה נטל המשותף חלק מהותי בביצוע העבירה גופה, ואין מדובר בפעולות עזר חיצוניות לעבירה.

במסגרת "המבחן המשולב" נערך איזון בין הרכיב ההתנהגותי לבין היסוד הנפשי שבעבירה. ככל שהיסוד הנפשי של עושה העבירה – קרי, עניינו בביצועה, רב יותר, ניתן להסתפק בדרגה נמוכה יותר של היסוד העובדתי, ולהיפך (להרחבה על המבחנים השונים, ראו: ע"פ 875/12 אבו טהה נ' מדינת ישראל, פס' 29 (7.13.13)).

מעשיהם של שני הנאשמים דנן עומדים במבחני הפסיקה השונים להוכחת היותם מבצעים בצוותא.



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

טענת ההגנה להחלת הסייג של טעות במצב משפטי

טענות הצדדים

32. בסיכומיה טענה ההגנה כי הנאשמים הסתמכו על חוות הדעת של עו"ד שיניצקי מיום 1.5.07 – ת/2109 (להלן גם: "חוות הדעת"), באשר לחוקיות פעולותיה של חברת MYM, ובהתאם לה, סברו כי אין כל מניעה חוקית לעבודתם בחברת MYM. ההגנה הדגישה כי הנאשמים לא הם שהזמינו את חוות הדעת, בהיותם עובדים שכירים כטענתם, ועל כן, לא הם אלו שהיו צריכים לספק את מכלול הנתונים לעו"ד שיניצקי, הם לא היו במעמד המאפשר להם לפנות בשאלות אליו, ולא הייתה להם כל סיבה להאמין כי מדובר בחוות דעת חסרה.

עוד טענה ההגנה כי בחקירתו של יואל אזרי במשטרה בשנת 2007 (ת/2153), בה סיפר על תפקידו כמוכר כרטיסים בחברת MYM המשמשים אף להימורים, הוא לא הוזהר כי עליו לחדול ממעשיו וכי מדובר בעבירה פלילית. ההגנה טענה כי כתוצאה מכך, הנאשמים סברו כי המצב המשפטי מאפשר להם לעסוק בעבודתם.

המאשימה טענה כי לא עומד לנאשמים הסייג של טעות במצב משפטי, שכן חוות הדעת מטעם עו"ד שיניצקי אינה עומדת בתנאים להחלתו. לדידה, חוות הדעת התבססה על מידע כוזב, שעה שעורך חוות הדעת ציין כי "הכרטיס משמש כאמצעי תשלום אלטרנטיבי לשם קניית ברשת האינטרנט, ומשמש חלופה ופתרון לאנשים אשר אין ברשותם כרטיס אשראי בינלאומי", בעוד שבפועל שימש כרטיס קאש כארד להימורים בלבד. עוד טענה המאשימה כי חוות הדעת נוגעת לכרטיס קאש כארד בלבד, שעה שחברת MYM והנאשמים שפעלו לטענתם בחסותה, מכרו כרטיס נוסף מסוג ואליו כארד. לטענת המאשימה, הדבר מעיד על חוסר תום לבו של יואל אזרי ושאר שותפיו בחברת MYM בעת שהזמינו את חוות הדעת מעו"ד שיניצקי.

עוד טוענת המאשימה כי לא ברור כיצד נקבע בחוות הדעת כי לא חל כל איסור לעשות שימוש בכרטיס קאש כארד לשם הימורים, שעה שהיה ידוע לעו"ד שיניצקי, כפי שצוין בחוות דעתו, על ערר תלוי ועומד בנוגע להחלטה אליה התייחס בחוות דעתו של בית משפט השלום בעניין קרלטון (ב"ש 90861/07 (מחוזי-ת"א) קרלטון נ' משטרת ישראל (17.6.07)). זאת ועוד, החלטת בית המשפט המחוזי בערר פורסמה כחודש וחצי לאחר מתן חוות הדעת מטעם עו"ד שיניצקי, אולם, יואל אזרי ושותפיו בחרו שלא לברר מה עלה בגורל הערר והאם יש בו כדי לשנות את מסקנות חוות הדעת.



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 11-09-30365 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

המאשימה טענה כי יואל אזרי נשאל על חוות הדעת במהלך חקירתו במשטרה (ת/2166), אולם, בחר לשמור בעניין זה על זכות השתיקה, וכי מאיר מזרחי מסר כי לא יצר כל קשר עם עורך הדין שערך את חוות הדעת לאחר קבלתה.

הבסיס המשפטי לעניין הסייג

33. טענת ההסתמכות על עצת עורך דין מוכרת כסייג לאחריות פלילית בשל טעות במצב משפטי. סייג זה קבוע בסעיף 34 ל³⁴חוק העונשין, לפיו:

"לעניין האחריות הפלילית אין נפקא מינה אם האדם דימה שמעשהו אינו אסור, עקב טעות בדבר קיומו של איסור פלילי או בדבר הבנתו של האיסור, זולת אם הטעות הייתה בלתי נמנעת באורח סביר".

בסעיף זה מודגש הכלל הידוע והמקובל בדיני העונשין ולפיו אי ידיעת הדין אינה פוטרת מאחריות פלילית. ביסוד כלל זה מונחים שני רציונלים: הראשון, האינטרס החברתי שכל אדם יידע את הוראות החוק הפלילי ויציית להן; והשני, עקרון החוקיות, המחייב את קיומו של גבול קבוע בחוק בין המותר לאסור, שיחול באורח שווה על כלל האנשים.

בסיפת הסעיף נקבע החריג לכלל, והוא כי יעמוד לנאשם הסייג של טעות במצב משפטי, בהתקיים שני תנאים מצטברים, הראשון הינו תנאי סובייקטיבי, ולפיו כי על הטעות במצב המשפטי להיות טעות כנה ובתום לב, והשני הינו תנאי אובייקטיבי ולפיו על הטעות להיות "בלתי נמנעת באורח סביר".

ב-ע"פ 845/02 מדינת ישראל נ' תנובה, פ"ד סב(3) 307 (2007) (להלן: "עניין תנובה") סקר בית המשפט העליון את שני התנאים הקבועים בסעיף 34 ל³⁴חוק העונשין:

"הרכיב הראשון - רכיב ה"טעות" – הינו רכיב סובייקטיבי המכוון לכך שהנאשם אכן טעה טעות בדין הפלילי. מן הרישא של סעיף 34 ל³⁴חוק עולה כי טעות זו יכולה להיות הן באשר לעצם קיומו של איסור פלילי במקרה מסוים והן באשר להבנתו של האיסור (ראו עניין בורוביץ בעמ' 931-932; להבחנה בין שני סוגי הטעויות ראו פלר, בעמ' 545-546). על מנת שיהיה זכאי להגנה מפני אחריות בפלילים טעותו הסובייקטיבית של הנאשם צריכה להיות טעות כנה ובתום לב. נאשם שחשד כי מעשהו אינו חוקי ובמקום לברר זאת עצם את עיניו אל מול חשד זה לא יוכל ליהנות מההגנה של טעות במצב משפטי, שכן הגנה זו נועדה להבטיח, כאמור בפסקה 30 לעיל, את השמירה על עקרון האשמה; כאשר טעותו של נאשם אינה טעות כנה ובתום לב או כאשר מתעורר בקרבנו של נאשם חשד כי מעשהו הוא בלתי חוקי, אך



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

הוא עוצם את עיניו ואינו עושה דבר כדי לברר זאת, אין כל הצדקה לסטות מן הכלל כי טעות בדין הפלילי אינה פוטרת מאחריות פלילית (ראו עניין בורוביץ, בעמ' 935).

הרכיב השני – היותה של הטעות "בלתי נמנעת באורח סביר" – מגדיר את סוג הטעות במצב המשפטי שיש בה משום הגנה בפלילים. רכיב זה קובע סטנדרט אובייקטיבי באשר למהותה של הטעות המשפטית של הנאשם. על פי אמת המידה האובייקטיבית רק טעות בלתי נמנעת באורח סביר עשויה לפטור את הנאשם מאחריות בפלילים. ודוק: אין די בכך שטעותו של הנאשם באשר לדין הפלילי תהיה "טעות סבירה". הדרישה לכך שהטעות תהיה בלתי נמנעת באורח סביר מצביעה על כך שרק אם לא היה בידי הנאשם למנוע את הטעות למרות שפעל באורח סביר, הוא ייחנה מההגנה של טעות במצב משפטי. אם נקיטת האמצעים לא הייתה אפשרית באורח סביר בהתאם לנסיבות העניין, או אם למרות שאמצעים אלה ננקטו, עדיין הייתה טעותו של הנאשם בלתי נמנעת, תשלול הטעות בדין הפלילי את אחריותו הפלילית של הנאשם (ראו גור-אריה הצעת חוק העונשין, בעמ' 63). חשוב לציין בהקשר זה כי המחוקק נקט לשון כללית בסעיף 34 לחוק העונשין, ולא הגדיר רשימה סגורה בשיטה קזואיסטית של נסיבות שבהן טעותו של הנאשם באשר למצב המשפטי תפטור אותו מאחריות בפלילים".

בע"פ 5672/05 טגר נ' מדינת ישראל (21.10.07) (להלן: "עניין טגר") נקבע כי:

"על בית המשפט להשתכנע שהטעות במצב המשפטי אירעה על אף שנעשו כל המאמצים שיש לצפות להם מאדם סביר כדי לברר את המצב המשפטי לאשורו. לא למותר לציין, כי בדומה לסייג זוטי דברים, טעות במצב משפטי לפי סעיף 34 לחוק אף היא סייג לאחריות פלילית, ועל כן הנטל להוכחה מוטל על הטוען לה (סעיף 34 לחוק העונשין), כאשר די בכך שהטענה הוכחה ברמה של יצירת ספק סביר".

ב-ע"פ 3506/13 הבי נ' מדינת ישראל (12.1.16) (להלן: "עניין הבי") עמד בית המשפט העליון על העקרונות המנוגדים העומדים בבסיס הגנת הטעות במצב משפטי:

"סעיף 34 לחוק העונשין כולל איזון בין מספר עקרונות מנוגדים. מחד גיסא, עומדות ההצדקות לקיומו של הכלל הבסיסי לפיו אין לפטור מאחריות נאשם מחמת אי ידיעת הדין (אשר אותו משמר סעיף 34 רישא), ובראשן עקרון החוקיות והרצון לתמרץ לידיעת הדין (ולכרסם בתמריצים שלא לדעתו). מאידך גיסא, קיימים גם רציונאלים המצדיקים הענקת הגנה למי שטעה בהבנת הדין (אשר עיצבו את סעיף 34 סיפא). הרציונאל המרכזי שבהם הוא העיקרון לפיו אין



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

עבירה בפלילים ללא אשמה. עיקרון זה נפגע לכאורה במקרים שבהם אדם שגה לחשוב שמעשהו היה מותר אף שבפועל היה כרוך בביצוע עבירה פלילית...".

אשר להסתמכות על עצה משפטית מטעם עורך דין פרטי נקבע בעניין הבי :

"טענה להסתמכות על עצתו של עורך דין פרטי צריכה להיבחן בצורה קפדנית... הקפדנות באה לידי ביטוי בעיקר באמות המידה שנקבעו לצורך מתן תשובה לשאלה האם הטעות הייתה בלתי נמנעת באופן סביר. תחילה, נקבעו אמות מידה כלליות הנוגעות לבחינת היסוד האובייקטיבי הנדרש לצורך ביסוס ההגנה: האמצעים שעמדו לרשות הנאשם לבירור הדין; סוג העבירה שלגביה מתעוררת טענת הטעות; מידת המאמץ שהקדיש הנאשם לבירור הדין; נתוני הרקע של הנאשם וגיבוש המודעות שלו בהתאם לכישוריו האינדיבידואליים (עניין תנובה, בפסקה 32). באופן ספציפי יותר, על מנת שיעוץ הניתן על-ידי עורך דין פרטי ישמש בסיס לפטור מאחריות פלילית עליו להתבסס על מלוא התשתית העובדתית הרלוונטית. בהקשר זה, נקבע שיש להניח בפני המייעץ את כל המידע שעשוי להשפיע בצורה כלשהי על עמדתו המקצועית, ובמקרים מסוימים אף יש לשים דגש בדיווח על עובדה "חשובה", מחשש שזו תיבלע בבלייל של נתונים. כמו כן, נקבע כי העצה שעליה מבקשים להסתמך צריכה להיות רצינית על-פניה, תוך מתן עדיפות לכך שתהא ערוכה בכתב. בנוסף, צוין כי יש לפנות לעורך דין בעל מומחיות בתחום שבו מתבקשת חוות הדעת, וכי על הייעוץ להיות ממוקד, ככל האפשר, בעסקה או בפעולה קונקרטית...".

לעניין הסתמכות על עצה משפטית מוטעית של גורם פרטי, ראו גם : עניין תנובה לעיל, פס' 34-37 לפסק דינה של הנשיאה ביניש וכן עניין טגר לעיל, פס' 64 לפסק דינה של הש' ברלינר.

בפן הראייתי, מאחר שמדובר בסייג לאחריות פלילית, על הנאשם מוטל להביא ראיות להוכחת טענתו, כלומר, כי אכן טעה במצב המשפטי בכנות ובתום לב וכי טעותו הייתה בלתי נמנעת באורח סביר (ראו : עניין תנובה, פס' 31 לפסק דינה של הנשיאה ביניש).

מהפסיקה שלעיל עולה כי על בית המשפט להקפיד הקפדה יתרה בעת בחינת טענת הסתמכות על עצה של מומחה משפטי או מומחה אחר, עליו לבחון באופן זהיר וקפדני את התקיימותן ונסיונותיהן של אמות המידה שנקבעו בפסיקה, וזאת בשל החשש לשימוש לרעה בטענה זו, לרבות, בדרך של רכישת חוות דעת "מוזמנות" (ראו לדוגמא : עניין תנובה, פס' 35).

מן הכלל אל הפרט – האם הנאשמים טעו בדיון?



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

34. חוות הדעת של עו"ד שיניצקי ניתנה ביום 1.5.07. לפי האמור בחוות הדעת היא ניתנה לבקשת הנציגים והזכיינים של חברת קאש כארד לשם בחינת חוקיות הפעלת שירותי חברת קאש כארד בישראל. חוות הדעת סקרה את אופי הכרטיס ואופן השימוש בו באתר האינטרנט, וקבעה כי כרטיס קאש כארד אינו נופל בגדר חוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986, שכן, אינו מיועד לשימוש חוזר וכן כי לא חל עליו חוק איסור הלבנת הון, שכן בדרך מכירתו אין אפשרות לביצוע פעולות אסורות של הלבנת הון. עוד קבעה חוות הדעת כי מכירת כרטיס קאש כארד אינה מהווה עבירה לפי חוק העונשין, שכן, הכרטיס אינו נכלל בגדר "כרטיס" כהגדרתו בסעיף י"ב פרק ח' לחוק העונשין העוסק בעריכת משחקים אסורים והימורים, והכולל גם את סעיף 227 לחוק העונשין.

בחוות הדעת צוין כי "חברת האם של "קאש כארד" מאפשרת לעשות שימוש בכרטיס, בין היתר, במספר מצומצם של אתרים בהם ניתן להמר על תוצאות משחקי ספורט בסכומים מוגבלים" וכי "זהו אינו השימוש היחיד והבלעדי של הכרטיסים ורוכשי הכרטיסים לא מופנים או מעודדים לעשות שימוש בכרטיס למטרות הימורים".

עוד ציין עורך חוות הדעת כי המצב המשפטי בישראל באשר להימורים דרך רשת האינטרנט לוט בערפל, שכן החלטה שניתנה בבית משפט השלום בראשון לציון בהליך מעצר ימים – מ 1106/07 (שלום-ראשל"צ) **משטרת ישראל נ' קרלטון** (29.1.07) (להלן: "ההחלטה בעניין קרלטון") הנוגעת למיכאל קרלטון – מנכ"ל חברת ויקטור צ'נדלר, אינה מחייבת את שאר בתי המשפט בישראל, ואף הוגש עליה ערר לבית המשפט המחוזי שטרם הוכרע (בעת מתן חוות הדעת).

טענת הנאשמים מכילה סתירה לוגית. מחד טוענים הנאשמים כי היו עובדים שכירים שכלל לא הזמינו את חוות הדעת האמורה ולא סיפקו את המידע העומד בתשתיתה, ומאידך הם טוענים להסתמכות מלאה על האמור בה.

לא הונחה התשתית הראייתית לטענת ההסתמכות, שכן בחקירותיהם במשטרה או בבית המשפט לא נטען כך על ידי מי מהנאשמים (כאמור, יואל אזרי בחר לדבוק בזכות השתיקה שעה שנשאל על חוות דעת זו (ת/2166)).

על אף זאת, גם אם אניח לטובת הנאשמים כי אכן הסתמכו על חוות דעת זו, מדובר בהסתמכות שאינה כנה ובתום לב. כפי שצוין לעיל, יואל אזרי היה שותף בחברת MYM והיה מעורה בנעשה בחברה באופן בולט, וציין עוד בחקירה שנערכה לו בשנת 2007 כי הכרטיסים משמשים להימורים. מהשיחות שנערכו בין הנאשמים ניתן ללמוד בבירור כי אף אחיו של יואל אזרי, יאיר אזרי, אשר שימש הן כשליח והן כמפיץ עצמאי של כרטיסי ההימורים היה מודע לשימוש בהם לשם הימורים.



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 11-09-30365 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

נראה כי הבעייתיות החוקית לגבי פעילות חברת MYM הייתה ידועה לכל הגורמים שהיו מעורבים בפעילות החברה. כך לדוגמא, אשתו של אחד מהמפזים, גב' שרה טאוזוביץ (אשתו של לאון טאוזוביץ, שנזכר לעיל) פנתה ליואל אזרי בשאלה לגבי חוקיות הפעילות של מכירת כרטיסי ההימורים. יואל אזרי אישר בפניה כי הוא מודע לכך שאתר ההימורים הפועל מחו"ל מבצע עבירה בישראל, אך טען בפניה כי מדובר באמצעי תשלום וכי ניתן יהיה להעמיד לדין את בעלי אתר ההימורים, אבל לא את מוכרי אמצעי התשלום (ת/1333 וכן עמ' 269 לפרוטוקול, ש' 12-15)).

כך עלה גם משיחה שנערכה בין יואל אזרי לבין שאול גולן, בקשר לכתבה שפורסמה בעיתון בקשר לחשודים שהפעילו אתר הימורים ונעצרו על ידי המשטרה. שאול גולן אישר בעדותו כי הוא חשש שגם פעילות ויקטור צינדלר תיעצר והוא יפסיד את מקום עבודתו ויחויב בתשלום מס, ולכן שוחח על כך עם יואל אזרי, שגם חשש מההיבט החוקי של המעשים (ת/1305, ת/1319, וכן עמ' 102-106 לפרוטוקול).

זאת ועוד, חוות הדעת שנערכה ביום 1.5.07, התייחסה לכרטיס מסוג קאש כארד בלבד ולא לכרטיס ואליו כארד, שנמכר אף הוא על ידי הנאשמים. עו"ד שיניצקי לא זומן לעדות מטעם ההגנה ולא הוכחה מומחיותו בתחום דיני ההימורים.

עיון בחוות הדעת מעלה כי מדובר בחוות דעת חלקית בלבד שאינה מנתחת את המצב המשפטי לאשורו ולפיה ההחלטה בעניין קרלטון, אף שקבעה כי הימורים באמצעות רשת האינטרנט אינם חוקיים ועומדים בניגוד לחוק העונשין, אינה מחייבת את בתי המשפט האחרים בישראל ואינה מהווה תחליף להוראות החוק.

יש להניח כי דברים אלו נקבעו על ידי עו"ד שיניצקי על רקע העובדה שהיה מדובר בהחלטה של בית משפט שלום בהליכי מעצר, שאינה מהווה תקדים מחייב או מנחה. בחוות הדעת צוין כי תלוי ועומד ערר על ההחלטה בעניין קרלטון שטרם הוכרע. בנקל היה ניתן להמתין עם מתן חוות הדעת עד להחלטת בית המשפט המחוזי בערר שאישרה את קביעתו של בית משפט השלום וניתנה כחודש וחצי לאחר תאריך מתן חוות הדעת מטעם עו"ד שיניצקי, ולכל הפחות, לעדכן את מבקשי חוות הדעת בדבר החלטת בית המשפט המחוזי בערר והשפעותיה על הקביעות בחוות הדעת הקודמת והמצב החוקי הנוכחי.

רו"ח אליהו קרן העיד כי לאחר שהוצגה בפניו חוות הדעת, הוא סבר שיש לערוך בה שינויים, לדבריו, כדי שתהיה "יותר חדה", ופנה בעניין זה לעורך חוות הדעת, אך עורך הדין לא התייחס לפנייתו (עמ' 226 לפרוטוקול, ש' 7-8).

כאשר אחת מאמות המידה לבחינת טענת ההסתמכות על ייעוץ משפטי היא השאלה האם העצה שניתנה הינה, על פניה, רצינית ומעמיקה, בנסיבות שתוארו, התשובה לכך היא שלילית.



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

יתר על כן, חוות הדעת התבססה על ההנחה כי הכרטיס משמש כאמצעי תשלום אלטרנטיבי לקניות ברשת האינטרנט, כחלופה ופיתרון לאנשים שאינם מחזיקים בכרטיס אשראי בינלאומי. יואל אזרי ידע באופן אישי כי הכרטיס משמש להימורים כפי שמסר במהלך חקירתו במשטרה, ודבריו אלו מלמדים כי לא עסקין בטעות כנה ובתום לב ובהתאם לתנאים הקבועים לשם הסייג האמור.

דברים אלו מקבלים משנה תוקף שעה שכבר נדחתה בשתי ידיים טענת ההגנה כי הכרטיסים היוו אמצעי תשלום אלטרנטיבי לרכישות אינטרנטיות.

כלומר, הנאשמים לא חשפו בפני עורך הדין המייעץ את כל העובדות הרלוונטיות למקרה הנדרשות לצורך חוות הדעת (ראו: עניין **תנובה**, פס' 37 וכן עניין **טגר**, פס' 74).

אני דוחה את טענת ההגנה כי במהלך חקירתו של יואל אזרי במשטרה בשנת 2007 הוא לא הוזהר על ידי רשויות החקירה כי מעשיו במסגרת עבודתו בחברת MYM אינם חוקיים, וכי הנאשמים הסתמכו על כך וסברו כי אין בעיה משפטית כלשהי בפעילותם בחברה. יודגש כי חקירתו של יואל אזרי במשטרה הייתה באזהרה, הוצגו לו החשדות נגדו – קשירת קשר להעברת כספים לחו"ל לשם עבירה, משיכת כספים מחשבונות הימורים באינטרנט לטובת אדם אחר אשר היה עמו בקשר וקשרים עם אתרי הימורים בחו"ל.

משעה שהובהרו ליואל אזרי כחשוד החשדות הרלוונטיים וכן זכותו להיוועצות עם עורך דין, אין מקום לקבל את הטענה לפיה היה זה מחובתן של רשויות החקירה להורות לו לחדול ממעשיו לאלתר.

כמו כן, יש לדחות בשתי ידיים את הטענה לפיה אי אזהרת חשודים על ידי הרשות החוקרת היא זו שהביאה להסתמכותם ולסברתם כי אין במעשיהם בחברת MYM משום מעשים בלתי חוקיים.

אני סבורה כי עצם הזמנתו של יואל אזרי לחקירה תחת אזהרה במשטרה, הייתה צריכה להוות עבורו לכל הפחות איתות אזהרה ברור, המלמד כי היה עליו לברר לעומק את כשרות מעשיו במסגרת חברת MYM, אם לא אור אדום של ממש. העובדה כי הוא לא עשה כן (ואף לא טען כי עשה כן) פועלת נגדו, ומצדיקה, אף היא, את דחיית טענת ההסתמכות בענייננו.

יתרה מכך, אמת מידה נוספת שנקבעה בפסיקה לבחינת התקיימותו של הסייג לטעות במצב משפטי היא האם הנאשם פנה לייעוץ פרטי נוכח העדר אמצעים מתאימים יותר, כגון פניה לרשויות המוסמכות.



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

אני סבורה כי היה על הנאשמים במקרה דנן לפעול בזהירות רבה, במיוחד לאחר שיואל אזרי נחקר על ידי המשטרה, ולערוך בירור מעמיק מול הרשויות המוסמכות. הנאשמים בחרו שלא לפנות לרשויות המוסמכות, ואף לא נתנו כל הסבר להימנעותם זו.

אשר על כן, אני קובעת כי לנאשמים לא עומד הסייג של טעות במצב משפטי.

טענת הגנה מן הצדק – אכיפה בררנית

טענות הצדדים

35. ההגנה טענה בסיכומיה כי קיימות דרכים נוספות להירשם לאתרי ההימורים – הן באמצעות כרטיסים מסוג ואליו כארד פלוס והן באמצעות כרטיסי אשראי והעברות בנקאיות. לטענתה, מכך עולה כי הנאשמים אינם מהווים מונופול לרישום לאתרי ההימורים, וכי ייתכן כי אף עתה ממשיכים מהמרים ישראלים להמר תוך שימוש באמצעים שונים, לרבות בכרטיס אשראי או על ידי פתיחת חשבון בנק.

לטענת ההגנה, הגשת כתב האישום נגד הנאשמים נגועה בהפליה פסולה, שעה שהמאשימה לא נקטה בהליכים פליליים נגד חברות האשראי, הבנקים ואחרים, שמכרו כרטיסי הימורים מסוג ואליו כארד פלוס. לטענתה, אין לקבל מצב בו החוק ייאכף בצורה בלתי שיוויונית באותם במקרים בהם יש לרשויות אכיפת החוק מידע בנוגע להפרתו.

ההגנה טענה כי מעדותו של אלי אקשטיין, עובד רשות המסים, עלה כי הייתה אפשרות לתשלום באמצעות כרטיס אשראי באתרי ההימורים. זאת ועוד, עת/131, מפקח ערן כהן, אשר שימש כסוכן בתיק זה, לא ידע להבחין בין כרטיסי ואליו כארד לבין כרטיסי ואליו כארד פלוס, ומפעיל הסוכנים – ויקטור ששון, הכיר רק סוג כרטיסים אחד (ואליו כארד), בעוד שהסוכן, מפקח ערן כהן, העיד על שני סוגי כרטיסים לפחות (ואליו כארד וקאש כארד).

לטענת ההגנה, אף אם המאשימה תטען כי חברות האשראי חדלו בשלב כלשהו לספק את השירותים אותם סיפקו הנאשמים, לא הוכח כי המאשימה נקטה נגד חברות האשראי בסנקציות פליליות וכי הוגשו נגדן כתבי אישום. לטענתה, הצהרות המאשימה לעניין היעדר אפשרות לעשות שימוש בכרטיסי אשראי באתרי ההימורים, אינה בגדר ידיעה שיפוטית או מן המפורסמות, ולכן דורשת הוכחה.

עוד הוסיפה וטענה ההגנה כי בענייננו אין מקום לטענה מצד המאשימה שמדובר באילוצים של היעדר משאבים מספיקים שמנעו מרשויות החקירה והתביעה להוכיח זאת.



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

המאשימה טענה כי יש לדחות את טענת הנאשמים לאכיפה בררנית על הסף, נוכח העובדה כי בשלב מסוים נחסמה אפשרות השימוש בכרטיסי האשראי באתרי ההימורים למהמרים מישראל, חסימה אשר נבעה משינוי מדיניות האכיפה בתחום ההימורים באינטרנט, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בפסיקתו של בית המשפט העליון ב-ע"פ 6889/11 **מדינת ישראל נ' אלירן עובד** (14.5.12).

המאשימה הוסיפה וטענה כי לא הובאה כל ראיה משמעותית מטעם הנאשמים המלמדת כי ניתן היה להעביר כספים לאתרי חברות ההימורים באמצעות כרטיסי אשראי או באמצעי תשלום אחרים בתקופה הרלוונטית. יתר על כן, לדבריה, חברות האשראי בישראל מנפיקות כרטיסי אשראי, ובינן לבין אתרי ההימורים נמצאים גורמים נוספים, כגון סולקים, העשויים לנתק את המודעות של חברות האשראי לטיב בית העסק בו מתבצעת הפעולה. המאשימה טענה כי ההגנה אף לא הוכיחה כי גורם כלשהו בחברות האשראי היה מודע לאפשרות זו. לטענתה, הנאשמים לא הציגו כל ראיה משמעותית בנושא, מלבד צילום מסך של אחד מאתרי ההימורים בו מופיע הלוגו של חברת VISA, שהינה גוף בינלאומי המנפיק רישיונות לשימוש במוטג VISA ואינו קושר דווקא את חברות האשראי בישראל (ישראלכרט, לאומי כארד או כ.א.ל) לביצוע עבירות.

עוד טענה המאשימה כי לרשויות האכיפה סמכות לשנות את מדיניות האכיפה וכי אין לקבל טענה של אכיפה בררנית מקום בו הנאשמים הואשמו לאחר שינוי המדיניות, ולא ננקטו צעדים כלפי מי שלכאורה ביצעו עבירות טרם שינוי המדיניות. בענייננו, החקירה הסמויה נגד הנאשמים החלה בשנת 2008 ועברה לחקירה גלויה בשנת 2010, שנים לאחר שינוי המדיניות וביצוע בפועל של אכיפה נגד התופעה של הימורים באינטרנט.

הבסיס המשפטי לטענת הגנה מן הצדק

36. **"הגנה מן הצדק"** היא דוקטרינה הלכתית המכירה בסמכותו הטבועה של בית המשפט לעכב או לבטל הליך פלילי שהגשתו או בירורו עומדים בסתירה לעקרונות של צדק והגינות משפטית.

טענת הגנה מן הצדק קובעת כי בהתקיים נסיבות מסוימות בית המשפט מוסמך לבטל כתב אישום אשר הגשתו עומדת בסתירה לעקרונות הצדק וההגינות. הגנה זו הוכרה במשפט הישראלי ב-ע"פ 2910/94 **יפת נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(2) 221 (1996) בו נקבע כי טענה זו תתקבל במקרים נדירים בלבד.

ב-ע"פ 4855/02 **מדינת ישראל נ' בורוביץ**, פ"ד נ(6) 776 (2005) (להלן: **"עניין בורוביץ"**) חזר בית המשפט העליון על ההלכה לפיה יש לקבל את טענת הגנה מן הצדק אך במקרים נדירים, אולם, קבע כי יתאפשר לטעון לקיומה גם במקרים בהן התנהלות התביעה הייתה רשלנית, אף אם באופן שאינו עולה כדי התנהגות שערורייתית. בפסק דין זה נקבע **"המבחן המשולש"** אותו יש להחיל בעת העלאה של טענה מסוג זה.



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

ב-ע"פ 7014/06 מדינת ישראל נ' לימור (4.9.07), סיכם בית המשפט העליון את שלביו של "המבחן המשולש":

"יש לבחון בשלב הראשון מהם הפגמים שנתגלו בהליך המשפטי שננקט כנגד הנאשם ומהי עוצמתם; בשלב השני יש לקבוע האם ניתן לקיים את ההליך הפלילי, בצורה הוגנת וצודקת, חרף הפגמים שנתגלו בו. בשלב זה על בית המשפט לאזן בין האינטרסים הרלוונטיים השונים תוך התחשבות בנסיבות כל מקרה ומקרה והתייחסות, בין היתר, לחומרת העבירה המיוחסת לנאשם, למידת הפגיעה ביכולתו להתגונן כראוי ולמידת אשמתה של הרשות. בשלב השלישי על בית המשפט לבדוק, במידה והשתכנע כי ההליך אכן נוהל באופן אשר נוגד את עקרונות הצדק וההגינות, האם ניתן לנקוט באמצעים מתונים יותר מאשר ביטול כתב-האישום על-מנת לרפא את הפגמים".

כיום מעוגנת דוקטרינת הגנה מן הצדק בסעיף 149(10) לחסד"פ הקובע כי נאשם רשאי לטעון טענה מקדמית לפיה "הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית", בעוד שהמבחנים שנקבעו על ידי בית המשפט בעניין בורוביץ ממשיכים להנחות את הפסיקה אף לאחר חקיקת סעיף זה.

אשר לשאלת נטל ההוכחה, ב-ע"פ 6328/12 מדינת ישראל נ' פרץ (10.9.13) (להלן: "עניין פרץ") נקבע:

"... לרשות המינהלית עומדת חזקת התקינות המינהלית, שלפיה מוחזקת היא כמי שפעלה כדין – כל עוד לא הוכח אחרת (בג"ץ 8756/07 עמותת "מבוי סתום" נ' הוועדה למינוי דייווידס, פסקה 43 (3.6.2008)). על-מנת להפריך חזקה זו, על הנאשם הטוען לאכיפה בררנית לנסות לסותר ולחוכח כי בוצעה לכאורה הבחנה לא ראויה בין מי שנתונים הרלוונטיים שווים. משעה שהוצג בסיס ראיתי כאמור, מתערערת חזקת התקינות והנטל יעבור אל כתפי הרשות המינהלית, אשר תתבקש להוכיח כי האכיפה – אף שהיא נחזית בררנית על-פני הדברים – התבססה על שיקולים עניינים בלבד, שיש להם משקל מספיק כדי לבסס עליהם את החלטתה (עניין זקין, בעמ' 308; עניין פלוני, פסקה 37)".

בסוגיה של אכיפה בררנית, כעילה המקימה הגנה מן הצדק, נקבע כי שיקול דעת התביעה כפוף לעקרון השוויון, וכך נאמר ב-בג"ץ 935/89 גנור נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד מד(2) 485, 511-512 (1990):



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

"בהפעילו את שיקולדעתו, חייב תובע לפעול מתוך שוויון וללא הפליה. שוויון הוא ערך יסודי לכל חברה דמוקרטית, אשר המשפט של כל מדינה דמוקרטית שואף, מטעמים של צדק והגינות, להמחישו'..."

עם זאת, ההחלטה על העמדה או אי-העמדה לדין או העמדה לדין של חלק מהמעורבים בפרשה פלילית מסוימת היא לעתים החלטה מורכבת ורבת התלבטויות, במסגרתה על התביעה לקחת בחשבון שיקולים שונים, ובהם, בין היתר, היכולת להוכיח את האישומים שעל הפרק, אם יועמדו לדין כל המעורבים (ראו לענין זה: ת"פ (מחוזי-ת"א) 40013/05 **מדינת ישראל נ' שלוש** (13.9.11)). כאשר בית המשפט בוחן את שיקול דעתה של התביעה במסגרת דיון בטענת הגנה מן הצדק, השאלה העיקרית שעליו לבחון בהקשר זה היא מה היו המניעים שבגינם התביעה העמידה לדין רק חלק מן המעורבים בפרשה.

כאשר הרשות מפעילה מדיניות אכיפה המפלה בין אדם למשנהו על בסיס שיקולים זרים או כאשר היא נוהגת במדיניות של אכיפה שרירותית, במקרים מסוימים יהיה זה מוצדק לבטל את כתב האישום מכוח דוקטרינת הגנה על הצדק. יחד עם זאת, לא כל אכיפה חלקית הינה בהכרח אכיפה סלקטיבית פסולה (בג"ץ 6396/96 **זקין נ' ראש עיריית באר-שבע**, פ"ד נג(3) 289, 305 (1999)).

דברים דומים נאמרו בפסיקה במסגרת ע"פ 8204/14 **זלום נ' מדינת ישראל** (15.4.15):

"העובדה כי פלוני הועמד לדין ואלמוני, שאפשר כי היה מעורב באותו אירוע פלילי, לא הועמד לדין, אינה מוכיחה, מניה וביה, כי מדובר באכיפה בררנית. על המבקש לחסות בצלה של הגנה מן הצדק בטענה של אכיפה בררנית, להוכיח כי ההבחנה בין המעורבים השונים מבוססת על שיקולים בלתי ענייניים של המאשימה".

עוד הודגש בפסיקה כי מדובר בטענה אשר תתקבל רק במקרים נדירים, וכי יש להפעילה במשורה (ע"פ 4596/05 **רוזנשטיין נ' מדינת ישראל**, פ"ד ס(3) 353 (2005)).

מן הכלל אל הפרט – האם עומדת לנאשמים טענת אכיפה בררנית?

37. לאחר שבחנתי את טענות ההגנה באשר לטענת האכיפה הבררנית, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לדחותן.

בענייננו, הנאשמים לא הניחו את הבסיס הראייתי הנדרש ולא הוכיחו כי עניינם דומה לענייניהם של חברות האשראי, הבנקים או מפעילי כרטיס ואליו כארד פלוס או כל גורם אחר.



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

כן, לא מצאתי כי החלטת המאשימה להעמיד את הנאשמים וגורמים נוספים באותה פרשה לדין, ולא לנקוט בהליכים מול גורמים אחרים כמו חברות האשראי או בנק הדואר בכדי לענות על התנאים להחלת דוקטרינת הגנה מן הצדק.

טענת הנאשמים כי החלטת המאשימה להעמידם לדין הינה שרירותית, מבוססת על ההנחה כי לו אותם גורמים היו נחקרים, היה חומר הראיות בעניינם מהימן דיו וזוהה בהיקפו למכלול הראיות שנאספו בעניינם של הנאשמים. אולם, הלכה למעשה, לא השכילו הנאשמים לבסס הנחה זו באמצעות ראיות כלשהן. כמו כן, לא הונח המסד הראייתי שיאפשר לקבוע כי החלטת המאשימה שלא לנקוט בהליכים כלפי גורמים אחרים נבעה משיקולים זרים, אכיפה שרירותית או נעשתה לשם השגת מטרה פסולה.

הנאשמים לא צירפו כל ראיה משמעותית, ולו מינימלית, כדוגמת תיעוד וידאו של הפקדות כספים באתרי ההימורים באמצעות כרטיס אשראי או באמצעות העברות בנקאיות. אין ב-ת/906 שהינו צילום מסך של אמצעי תשלום אפשריים באתר ויקטור צ'נדלר, שנעשה על ידי אלי אקשטיין ועליו הסתמכה ההגנה לשם ביסוס טענתה, כדי ללמד כי בפועל ניתן היה לבצע הפקדות באתרי ההימורים באמצעות כרטיס אשראי. זאת ועוד, בעדותו הדגיש אלי אקשטיין כי אינו יודע אם מתנהלת חקירה בנושא נגד חברת האשראי וכי אינו חלק ממקבלי החלטות בנוגע לתיק זה או תיקים דומים (עמ' 296 לפרוטוקול).

הנאשמים אף לא הביאו כל הוכחה לקיומם של כרטיסים נוספים, אשר ניתן היה לעשות בהם שימוש לשם הימורים באתרי ההימורים. המפקח ערן כהן, העיד כי התעסק רק בכרטיסים מסוג ואליו כארד וקאש כארד (עמ' 311 ו-313 לפרוטוקול), שהם הכרטיסים העומדים בבסיס כתב האישום דנן. עוד מסר כי לא נתקל בכרטיסים מסוג נוסף וכן שלא היה ממונה על התנהלות החקירה.

ויקטור ששון, אשר היה ממונה על הפעלת הסוכנים, ציין כי נעשה שימוש בכרטיס מסוג ואליו כארד, כי אינו זוכר שנעשה שימוש בכרטיסי ואליו כארד פלוס על ידי סוכניו, וכי לא היה ממונה על החקירה אלא רק על הפעלת הסוכנים, ולכן לא התמצא בסוגי הכרטיסים (עמ' 315 לפרוטוקול). עוד הדגיש כי החקירה כאשר התקשרו למוקד רכישת כרטיסי ההימורים כחלק מהליך החקירה, הנציג במוקד מסר כי ניתן להשתמש בכרטיסים לשם הימורים בלבד.

אעיר כי טענת ההגנה לפיה כל העדים שהעידו על הכרטיסים מסרו תשובה אחרת ואין מסמך בתיק התומך באמירתו של ויקטור ששון, הינה אמירה כללית חסרת בסיס, שעה שמרבית העדים העידו, כפי שפורט בהרחבה לעיל, כי הכרטיסים שימשו למטרת הימורים, ולא ציינו כי נעשה בהם שימוש למטרות נוספות.



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

בהיעדר מסד עובדתי מספיק שיש בו כדי לעמוד בנטל המוטל על הנאשמים להוכיח כי אי העמדתן לדין של חברות אשראי נבעה מתוך שרירות או שיקולים פסולים, אין מקום להעברת הנטל על כתפי המאשימה.

אוסף עוד כי העובדה שעל גבי כל אחד מכרטיסי ההימורים הוטבע מספר בן 16 ספרות, ומספר זה שימש כקוד שהוזן על ידי המהמר באתר ההימורים, מלמדת על מהות השימוש בכרטיסים, וסותרת את טענת הנאשמים בנוגע לשימושים נוספים בכרטיסים, שכן, לא הוכח כי ניתן היה לעשות שימוש במספרי הקוד הללו באתרים אחרים.

התנהלות המאשימה בעניינם של שאר הגורמים, והחלטתה להעמיד לדין את הגורמים המעורבים בפעולתה של חברת MYM בדין יסודה. אף אם אניח כי ניתן היה לחקור מעורבותם של גורמים נוספים בעבירות הימורים, אין די בטענות ההגנה כדי להעמיד תשתית מספיקה לשם החלת הדוקטרינה של הגנה מן הצדק. דברים דומים השמיע בית המשפט העליון בעניין פרץ בפס' 3 לפסק דינו של הנשיא גרוניס :

"יש לזכור כי אין שום אפשרות מעשית לנהל חקירה בכל מקרה של חשד לביצועה של עבירה פלילית ואין לצפות שבכל מקרה בו נמצא כי קיים סיכוי סביר להרשעה אומנם יוגש כתב אישום. ראוי להזכיר כי תובע רשאי שלא להגיש כתב אישום, בין היתר, אם לדעתו אין אינטרס ציבורי בניהול הליך... הטעם המרכזי לכך ששום מערכת של אכיפת חוק אינה אוכפת כל חוק ובכל עת נובע בעיקר מכך שהמשאבים שבידי רשויות החקירה והתביעה הם מוגבלים. מכך מתחייב שהרשויות המינהליות האמורות יפעלו על פי סדרי עדיפויות (שם, פסקה 3; וראו גם, עניין זקין, עמ' 304)".

נוכח כל המפורט, אני דוחה את טענת ההגנה להחלת הדוקטרינה של הגנה מן הצדק בעניינם של הנאשמים בשל קיומה של אכיפה בררנית.

עתה אדון בעבירות הנוספות המיוחסות ליואל אזרי בלבד בכתב האישום.

ניתוח הוראות החיקוק המיוחסות ליואל אזרי בלבד

אתייחס להלן להוראות החיקוק הנוספות המופיעות בכתב האישום, והמיוחסות ליואל אזרי בלבד, שעניינן הלבנת הון ועבירות מס.

עשיית פעולה ברכוש אסור



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

38. בהצעת חוק איסור הלבנת הון, התשנ"ט-1999, ה"ח 2809 – נאמר כי מטרת החוק היא להיאבק במלביני ההון, בדגש על סוחרי סמים ועברייני הפשע המאורגן, המלבינים הון כאמצעי לשמור על רווחי פעילותם העבריינית, וכדברי הש' מלצר בע"פ 4980/07 **כהן נ' מדינת ישראל** (4.11.10) – **"תוכל לסכל את ניסיונם של עבריינים להעלות כספים מצינורות הביוב ולעדנם בניחוח של פרחי אביב"**...". בהתאם לדברי ההסבר להצעת חוק איסור הלבנת הון, החוק נועד לפעול נגד הרווח המופק מן הפשיעה החמורה דרך חסימת האפשרות לבצע פעולות בנכסים שמקורם בפשעים.

הפסיקה ציינה כי ייעוד האיסורים הקבועים בחוק איסור הלבנת הון הוא כפול:

"ראשית, האיסור נועד למנוע מהעברייני לערוך שימוש חוזר ברכוש לצורך מימון עסקאות עברייניות נוספות. שנית, ההנחה היא ששלילת ההנאה שמפיק העברייני מן הרווח המופק בעבירה תבטל, או למצער תצמצם את התמריץ לעבור עבירה מלכתחילה" ע"פ 4456/14 קלנר נ' מדינת ישראל (29.12.15), פס' 89 לפסק דינו של הש' פוגלמן.

סעיף 1 לחוק איסור הלבנת הון, הוא סעיף ההגדרות, קובע כי "פעולה ברכוש" הינה, בין היתר –

"הקניה או קבלה של בעלות או של זכות אחרת ברכוש...וכן פעולה ברכוש שהיא מסירה, קבלה, החזקה, המרה, פעולה בנקאית...תיווך, מתן או קבלת אשראי..."

"רכוש" הוגדר בסעיף 1 לחוק איסור הלבנת הון, בין היתר, כ"מיטלטלין, כספים וזכויות, לרבות רכוש שהוא תמורתו של רכוש כאמור, וכל רכוש שצמח או שבא מרווחי רכוש כאמור".

סעיף 2 לחוק איסור הלבנת הון מגדיר עבירה כאחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה לחוק איסור הלבנת הון, המכילה רשימה סגורה של "עבירות מקור". בסעיף 5 לתוספת הראשונה נקבע כי רכוש שמקורו בעבירות הימורים לפי סעיפים 225 ו-228 רישא לחוק העונשין, הינו רכוש אסור.

"רכוש אסור" הוגדר בסעיף 3 לחוק איסור הלבנת הון כ"1) רכוש שמקורו, במישרין או בעקיפין, בעבירה; 2) רכוש ששימש לביצוע עבירה; 3) רכוש שאיפשר ביצוע עבירה; 4) רכוש שנעברה בו עבירה".

"הרכוש האסור" בענייננו, הם אותם כספים שהתקבלו ממכירתם של כרטיסי ההימורים. הנאשמים ידעו כי מדובר ברכוש אסור, והיו מודעים לכך כי הפעולות שביצעו בכספים אלה הן עשייה ברכוש אסור.



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון, קובע:

"העושה פעולה ברכוש, בידיעה שהוא רכוש אסור, והוא מסוג הרכוש המפורט בתוספת השניה ובשווי שנקבע בה, דינו - מאסר שבע שנים או קנס פי עשרה מהקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין; לענין סעיף זה, "ידיעה" - למעט עצימת עיניים כמשמעותה בסעיף 20(ג)(1) לחוק העונשין."

ההגנה טענה כי מעשיו של יואל אזרי לא נכללים בגדר סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון, מאחר שהיה שכיר בלבד בחברת MYM. לטענת ההגנה, מאיר מזרחי ויאיר אושר הם שטיפלו בדיווחים לגבי הכנסותיה של חברת MYM, ויואל אזרי רק העביר מידע גולמי בנוגע לכרטיסים שמכר. ההגנה הדגישה כי יואל אזרי לא העביר למאיר מזרחי את כספי ההימורים, אלא פעל כשלוחו, ולא ניתן לומר כי הכספים היו בשליטתו. עוד טענה ההגנה כי יאיר אזרי לא הואשם בסעיף דומה, והדבר צריך להשליך גם על יואל אזרי, שכן סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון אינו חל על עובדים שכירים.

כפי שהוכח בראיות התביעה ופורט לעיל, יואל אזרי היה שותף בחברת MYM ומנהל בכיר בה, והכספים שנגבו על ידי החברה והועברו לחו"ל לחברות ההימורים בהיקף של מיליונים רבים, היו באחריותו ובשליטתו.

ההגנה הוסיפה וטענה כי מאחר שהיו אנשים אחרים מלבד יואל אזרי, שעסקו במכירת כרטיסי ההימורים, לא עלה בידי המאשימה להוכיח את היקף המכירות שביצע יואל אזרי, ולכל היותר, ניתן לקבוע כי הכנסותיו של יואל אזרי היו סך המשכורות אותן קיבל ממעסיקו, שהסתכמו בסכום שאינו עולה על 450,000 שקלים.

גם טענה זו נסתרת בראיות התביעה כפי שיפורטו להלן, לפיהן, יואל אזרי קיבל מעבר לשכר גם את חלקו ברווחי החברה, שעלה בהרבה על הסכום הנקוב בחוק איסור הלבנת הון.

האם עבירת סיוע לארגון או עריכת משחקים אסורים, הגרלות והימורים הינה עבירת מקור?

39. לטענת ההגנה, עבירת סיוע לארגון או עריכת משחקים אסורים, הגרלות והימורים אינה נכללת בגדר עבירות המקור עליהן חל סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון. לטענתה, עבירת הסיוע מעמידה את המסייע במיקום נמוך יותר בהיררכיה מהמבצע העיקרי. חוק איסור הלבנת הון קבע נגזרות לעבירה העיקרית, כדוגמת קשירת קשר, אולם לא כלל את עבירת הסיוע, ולכן לדידה אין מקום לקבוע כי עסקינן בעבירת מקור. ההגנה הדגישה כי אין מקום להחיל את הוראות סעיף 34 ד לחוק העונשין שעניינן תחולת דין העבירה, הקובעות כי כל דין החל על הביצוע העיקרי של העבירה



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

המושלמת, חל גם על סיוע לאותה עבירה, כחלות על חוקים אחרים מלבד חוק העונשין, מקום בו הדבר לא נקבע במפורש.

אשר לטענת ההגנה כי עבירת הסיוע להימורים אינה עבירת מקור, טענה המאשימה מנגד כי בהעדר התייחסות מפורשת או משתמעת בחוק הלבנת הון לעניין עבירת הסיוע, יש להחיל את הוראות סעיף 34 לחוק העונשין בענייננו, ולקבוע כי על עבירת סיוע לארגון או עריכת משחקים אסורים, הגרלות והימורים חלים אותם דינים החלים על העבירה המושלמת של ארגון ועריכת הימורים לפי סעיף 225 לחוק העונשין.

המאשימה טענה כי יואל אזרי סייע לארגון ההימורים שנערכו על ידי חברות ההימורים. במסגרת סיוע זה, יואל אזרי מכר כרטיסים בהיקף נרחב, שבגינם נתקבלו סכומי כסף גדולים המהווים "רכוש אסור", כהגדרתו בחוק איסור הלבנת הון. לדידה, יואל אזרי העביר את הכספים לחברות ההימורים והדבר עולה מהודעתו במשטרה וכן משיחות שונות שערך ואשר הוקלטו במסגרת האזנות הסתר.

לטענת המאשימה, יואל אזרי ידע כי מדובר בכספים שמקורם בעבירה של סיוע לארגון או עריכת משחקים אסורים, הגרלות והימורים, ועל כן, יש להרשיעו בעבירה על פי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון.

כמצוין לעיל, התוספת לחוק איסור הלבנת הון מכילה רשימה סגורה של "עבירות מקור", לרבות רכוש שמקורו בעבירות הימורים לפי סעיפים 225 ו-228 רישא לחוק העונשין. סבורני כי הכללת סיוע לביצוע עבירות המקור עונה אף היא על התכלית שעמדה בבסיס החקיקה, שכן, המחוקק ביקש לפעול נגד כל הצדדים לביצוע עבירת המקור ולא נגד המבצע העיקרי בלבד. הוצאת מי שסייע לביצוע עבירה מתחולת חוק איסור הלבנת הון, מנוגדת לתכלית שעמדה בבסיס חקיקת חוק איסור הלבנת הון.

אינני מקבלת את טענת ההגנה לפיה אין מקום להחיל את הוראות לחוק העונשין המתייחסות לסיוע לדבר עבירה כחלה על חוקים אחרים מלבד חוק העונשין, מקום בו הדבר לא נקבע במפורש. יש להסיק כך מהוראת סעיף 34 לחוק העונשין, הקובעת כי "מלבד אם נאמר בחיקוק או משתמע ממנו אחרת, כל דין החל על הביצוע העיקרי של העבירה המושלמת חל גם על ניסיון, שידול, ניסיון לשידול או סיוע, לאותה עבירה".

כעולה מלשון סעיף 34 לחוק העונשין, תחולתו אינה צריכה להיות מפורשת, אלא נהפוך הוא, הכלל הוא כי הסעיף יחול על חיקוק, והחריג לכלל הוא שבחיקוק יקבע במפורש או ישתמע אחרת. בהוראות חוק איסור הלבנת הון אין קביעה לפיה אין תחולה לעבירת הסיוע.



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 11-09-30365 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

משעה שלא מצאתי כי בחוק איסור הלבנת הון קיימת התייחסות מפורשת או משתמעת, לפיה סיוע מהווה חריג, סבורני כי יש להחיל את הוראות חוק איסור הלבנת הון אף על מקרה בו מדובר בסיוע לעבירה של ארגון הימורים ולא רק כאשר עסקינן בביצוע העבירה המושלמת.

לאור טענת ההגנה לפי עבירת הסיוע אינן חלות על חוקים אחרים מלבד חוק העונשין, מקום בו הדבר לא נקבע במפורש, אפנה לפסיקה בה נקבע כי עבירה זו חלה על מגוון של עבירות, ואתן לכך מספר דוגמאות מתוך הכרעות דין ופסקי דין שונים, כדלקמן:

ת"פ 5733/98 (שלום-ת"א) **מדינת ישראל נ' שטיינר** (19.2.04) – הנאשם הורשע, בין היתר, בעבירות על חוק מע"מ - עבירה של סיוע להגשת הצהרה כוזבת לפי סעיף 117 (א)(3) לחוק מע"מ ועבירה של סיוע למי שניכה ביודעין מס תשומות מבלי שיש לגביו מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק זה לפי סעיף 117 (א)(4) לחוק מע"מ.

הערעור שהוגש על ידי הנאשם לבית המשפט המחוזי על הכרעת הדין נדחה (ע"פ 71137/04 (מחוזי-ת"א) **שטיינר נ' מדינת ישראל** (13.4.05)), וכך גם נדחתה בקשת רשות הערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון (רע"פ 5153/05 **שטיינר נ' מדינת ישראל** (26.6.05)).

ת"פ 49/97 (מחוזי ת"א) **מדינת ישראל נ' הורוביץ ואח'** (13.8.06) – כתב האישום הוגש נגד מספר נאשמים. אחד מהנאשמים בשם פרקו הורשע בעבירה של סיוע להנעה בדרכי תרמית לביצוע עסקה בניירות ערך.

יצוין כי על הכרעת הדין הוגשו ערעורים הדדים, ובית המשפט העליון קיבל את הערעור שהוגש מטעם המדינה, וקבע כי הנאשם אחראי כמבצע משותף ולא רק כמסייע (ע"פ 2230/07 ו-ע"פ 2247/07 (31.12.08)). הבקשה לדיון נוסף שהגיש אותו נאשם נדחתה (דנ"פ 493/09 **פרקו נ' מדינת ישראל** (17.2.09)).

ת"פ 40346/00 (מחוזי-ת"א) **פנחס טל ואח'** (5.7.05) – אחד מהנאשמים הורשע בעבירה של סיוע להברחה לפי סעיף 211 (א) (1) וסעיף 218 לפקודת המכס [נוסח חדש]. הערעור שהגיש אותו נאשם לבית המשפט העליון על הכרעת הדין וגזר הדין נדחה (ע"פ 9172/05 **מנע נ' מדינת ישראל** (13.9.06)).

ת"פ 12410/97 (שלום-ת"א) **מדינת ישראל נ' חיימוביץ ואח'** (6.11.03) – הנאשם הורשע בסיוע לעבירות של החזקת טובין מוברחים וטובין שלא שולם מס בגינם לפי פקודת המכס [נוסח חדש] וחוק מס קנייה (טובין ושירותים), התשי"ב – 1952.

האם התקיימו יסודות סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון?



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

40. משקבעתי כי העבירה של סיוע לארגון או עריכת משחקים אסורים, הגרלות והימורים מהווה עבירת מקור, יש לבחון כעת האם התקיימו יסודות העבירה של עשיית פעולה ברכוש אסור.

התוספת השנייה לחוק איסור הלבנת הון, כנוסחה בעת הגשת כתב האישום בתיק זה, לעניין סוגי רכוש הרלוונטיים לענייננו, מתייחסת בין השאר ל:

"כספים, מעל לסכום של 450,000 שקלים חדשים, בין בפעולה אחת ברכוש ובין בכמה פעולות ברכוש המצטברות לסכום האמור בתוך תקופה של שלושה חודשים."

"כספים" מוגדרים בתוספת השנייה, כדלקמן:

"לרבות המחאות נוסעים, המחאות בנקאיות ונכסים פיננסיים שהם פיקדונות כספיים, חיסכון, השקעות בקופות גמל ובקופות פנסיה, וכן אופציות וחוזים עתידיים כהגדרתם בסעיף 64 לחוק השקעות משותפות בנאמנות, תשנ"ד-1994."

יוער כי כיום שונה הסכום המופיע בתוספת השנייה לחוק איסור הלבנת הון, ונקבע כי מדובר ב"כספים מעל לסכום של 500,000 שקלים חדשים..."

משקבעתי כי מעשיו של יואל אזרי כפי שפורטו בהרחבה לעיל מהווים עבירה של סיוע לארגון או עריכת משחקים אסורים, הגרלות והימורים, מתבקשת המסקנה כי הכספים אותם קיבל יואל אזרי כתוצאה מפעילות אסורה זו, מהווים רכוש שמקורו בעבירה, אשר שימש לביצועה של העבירה ואיפשר לקיימה הלכה למעשה.

בהקשר זה אוסיף כי בתי המשפט קבעו כי את דבר ביצועה של עבירת המקור אין צורך להוכיח באמצעות הרשעה בפלילים בעבירת המקור, אלא ניתן להוכיח גם אם הנאשם לא הורשע בה. את קיומה של עבירת מקור, ניתן להוכיח כפי שמוכיחים כל נסיבה המהווה חלק מיסודות העבירה, כלומר, יש להוכיח שהתקיימו יסודות העבירה המהווה את עבירת המקור, לפי נטל ההוכחה הנדרש בפלילים, ואין הכרח להוכיח קיומה של הרשעה (ע"פ 7593 / 08 ריטבלט נ' מדינת ישראל (1.9.09), פסקאות 56-57; יעל גרוסמן, רוני בלקין ואלי ליכט איסור הלבנת הון הלכה למעשה מהדורה שניה מורחבת ומעודכנת (2013) עמ' 26-28).

נוכח האמור, ניתן לקבוע כי גם ללא הרשעת יואל אזרי בעבירה של סיוע לארגון או עריכת הימורים, עדיין ניתן להרשיעו בעבירה של הלבנת הון (גיל עשת "הלבנת הון: הזיקה לעבירת המקור והוכחתה לנוכח העיקרון של הליך ראוי" משפט ועסקים כרך י"א (2009) עמ' 344-356).

כפי שפורט בהרחבה לעיל, יואל אזרי היה שותף ודמות מרכזית בחברת MYM. הוא שיווק את הכרטיסים למפיצים ברחבי הארץ, היה אחראי על ריכוז הכספים שהתקבלו מהמכירות למפיצים,



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

פעל בכספים, וערך את הדיווחים השוטפים בנוגע לכספי התקבולים. כספי התקבולים בניכוי העמלה הועברו לחברות ההימורים או לחברות הבת שלהן, כמפורט להלן:

- א. בתאריכים 30.10.07, 30.11.07, 19.12.07 ו-27.12.07 בסך כולל של 184,320 דולר לחברת ווסט ברוק הולדינגס כעולה מהמפורט ב-ת/1082.
- ב. בחודש ינואר 2009, סך כולל של 3,647,804 ₪ לויקטור צ'נדלר כעולה מהמפורט ב-ת/1929.
- ג. בין נובמבר 2009 ליוני 2010 סך כולל של 8,969,000 דולר לויקטור צ'נדלר כמפורט ב-ת/2144 ו-ת/2146.
- ד. בין ינואר 2010 ליוני 2010 סך כולל של 1,166,041 דולר לסטן גיימס כמפורט ב-ת/2121, ת/2126 ות/2128, שהופקו מתוך מערכת קאש כארד.
- ה. בין ה-28.5.09 ל-12.2.10 סך כולל של 500,000 דולר לחברת רודריגו. התשלומים התבצעו בכל שלושה חודשים בסכומים של 150,000 דולר לפחות (ת/2139 ו-ת/2140).

סכומים אלו משקפים, ככל הנראה בצורה חלקית בלבד, את היקף הפעילות הכספית בחברת MYM, נוכח העובדה כי חלק ניכר מהתשלומים עבור כרטיסי ההימורים התבצעו במזומן ובהיעדר התייעוד המלא של העברות הכספים מחברת MYM לחברות ההימורים במהלך השנים 2007-2010.

יואל אזרי מצדו לא העלה כל טיעון משמעותי שיש בו כדי לסתור את הנתונים שעלו מהראיות שהובאו על ידי המאשימה.

מהראיות שהובאו על ידי המאשימה, כפי שפורטו לעיל, עולה כי הכספים שהועברו לחברות ההימורים כתוצאה מביצוע העבירה עולים על הסך של 500,000 ₪ במהלך תקופה של שלושה חודשים.

זאת ועוד, גם היסוד הפיזי הקבוע בסעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון – איסור עשיית פעולה בכספים בעלי זיקה לעבירה, מתקיים בענייננו, שעה שחברת MYM ויואל אזרי כשותף בה קיבלו את תמורת מכירת כרטיסי ההימורים, החזיקו בכספים, ביצעו בהם פעולות בנקאיות שונות והשתמשו ברווחים לצרכיהם האישיים.

אוסף כי הובאו ראיות לכך שיואל אזרי אף היה מעורב בפעולות של המרת כספי החברה (ראו: עדותו של ספיר פולק, לפיה רונלד אפשטיין ולעיתים אף מאיר מזרחי ויואל אזרי הגיעו לציינג' בו עבד לשם פריטת כספים – ת/2212 וכן עדותו של יוסי סרור לפיה יואל אזרי היה מגיע לציינג' בו עבד בתל אביב כפעמיים - שלוש בשבוע, במשך כשנתיים, לשם המרת שקלים לדולרים או המרת



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 11-09-30365 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

יורו לשקלים – ת/2213, עמ' 1-2, וכן בחלק מהשיחות בין השניים המפורטות ב-ת/2213 וב-ת/2214).

רכיב הידיעה הנדרש לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון

41. הידיעה או המודעות הנדרשים לשם ביסוס עבירה לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון הינה ידיעה של ממש, ואין די בעצימת עיניים כמשמעותה בסעיף 20(ג)(1) לחוק העונשין, כשעצימת עיניים משמעותה הימנעות מכוונת מבדיקת חשד (ע"פ 4336/96 **מדינת ישראל נ' דיניץ**, פ"ד נא(5) 97, 146 (1997)).

לנימוקים שעמדו בבסיס קביעת המחוקק כי אין די בעצימת עיניים לשם הרשעה בעבירה לפי סעיף 4 לחוק הלבנת הון ראו: יעל גרוסמן, רוני בלקין וסאלי ליכט **איסור הלבנת הון להלכה ולמעשה** 81-83 (מהדורה שנייה מורחבת, 2013).

אין ספק כי יואל אזרי ידע עוד במהלך שנת 2007 כי כספי התקבולים עבור מכירת הכרטיסים הינם רכוש אסור, שכן מקורם בעבירה של סיוע לארגון או עריכת משחקים אסורים, הגרלות והימורים. הוכח בראיות רבות היקף הסיוע של יואל אזרי לביצוע העבירה של ארגון או לעריכת משחקים אסורים, ולעניות דעתי, לאור הראיות, לא יכולה להיות מחלוקת בדבר קיומה של ידיעה של ממש על כך מצדו.

ביצוע בצוותא – סעיף 29(ב) לחוק העונשין

42. סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 מגדיר מיהו "מבצע" עבירה לרבות "מבצע בצוותא". כתב האישום מייחס לנאשמים ביצוע בצוותא לפי סעיף 29 (ב) הקובע כדלהלן:

"המשתתפים בביצוע עבירה תוך עשיית מעשים לביצועה, הם מבצעים בצוותא, ואין נפקה מינה אם כל המעשים נעשו ביחד, או אם נעשו מקצתם בידי אחד ומקצתם בידי אחר".

לפי ההלכה הפסוקה, "מבצע בצוותא" הוא מי שנמנה על המשתתפים בביצוע עבירה תוך עשיית מעשים לביצועה, דהיינו, מי שנטל חלק ישיר בביצוע העיקרי של העבירה (ראו לדוגמא: ע"פ 2652/95 רז ואח' נ' **מדינת ישראל** (21.2.96); דנ"פ 1294/96 **משולם ואח' נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(5), 1 (1998); ע"פ 5589/98 **סולטאן נ' מ"י** (13.10.99)).

מבחינת היסוד הנפשי נדרש כי למבצע בצוותא יהא היסוד הנפשי של העבירה ומודעות לפעילות בצוותא (ראה: ע"פ 7085/93 **נג'אר נ' מ"י**, פ"ד נא(4), 221; ספרו של כב' השופט קדמי, "על הדין בפלילים", 2005, עמ' 370; ע"פ 2103/07 **הורוביץ ואח' נ' מדינת ישראל** (31.12.08)).



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 11-09-30365 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

אשר לעניין הביצוע בצוותא לפי סעיף 29(ב) לחוק העונשין של עבירת עשיית פעולה ברכוש אסור לפי סעיף 4 לחוק הלבנת הון, אציין כי משעה שהוכחתי לעיל את מעשיו של יואל שהיוו סיוע לארגון או עריכת משחקים אסורים, הגרלות והימורים בצוותא חדא, בהתאם לארבעת המבחנים שנקבעו בפסיקה, ולאור הוכחת שותפותו של יואל אזרי בחברת MYM, סבורני כי הוכח קיומו של רכיב זה גם לעניין העבירה דנן.

שימוש במרמה ובתחבולה במטרה להשתמט מתשלום מס וכן מסירת ידיעה כוזבת או מסירת דו"ח או מסמך אחר הכוללים ידיעה כאמור במטרה להשתמט מתשלום מס

43. כתב האישום מייחס ליואל אזרי עבירות של מסירת ידיעה כוזבת או מסירת דו"ח או מסמך אחר הכוללים ידיעה כאמור ושימוש במרמה ובתחבולה והכל במטרה להשתמט מתשלום מס – לפי סעיפים 117(ב)(1) ו-8 לחוק מע"מ, בהתאמה.

ההגנה חזרה וטענה בסיכומיה בנוגע לכל עבירות המס שיוחסו ליואל אזרי בכתב האישום כי הוא היה שכיר בלבד בחברת MYM, וכי לא כל "אחראי שיווק" או "אחראי מכירות" הוא מנהל פעיל כהגדרתו בסעיף 119 לחוק מע"מ, ולא נמסרה גרסה עובדתית כלשהי באשר לעבירות אלו.

לטענת ההגנה, סעיף 117 לחוק מע"מ דורש התקיימותה של כוונה מיוחדת מסוג "מטרה", אולם, מעדויות עדי התביעה ורו"ח אליהו קרן עולה כי המאשימה לא עמדה בנטל המוטל עליה לשם הוכחת היסוד העובדתי והיסוד הנפשי הנדרשים.

לטענת ההגנה, במסגרת תפקידו בחברת MYM יואל אזרי לא נדרש למסור דו"חות או מסמכים לרשויות המע"מ ולא עשה כן בפועל. עוד הוסיפה וטענה ההגנה כי לא הוכח שיואל אזרי השתמש במרמה או בתחבולה מסוג כלשהו. ההגנה חזרה על טענותיה לפיהן יואל אזרי לא העסיק עובדים אלא רק העביר להם הנחיות, לא עבד מול רשויות המס, לא עבד מול רואה החשבון של חברת MYM, ולא היה מעורב במידע שנערך והועבר לרשויות המס. לדידה, אין בידעתו של יואל אזרי, שעסק בפן השיווקי בלבד, מכר כרטיסים, קיבל לידיו כספים ומסר מידע לממונים עליו, כדי להוות ידיעה בדבר הדיווחים שאותם מסרו הממונים עליו לרשויות המס.

עוד טענה ההגנה כי רו"ח אליהו קרן, ציין בחקירתו במשטרה כי ייעץ למאיר מזרחי שאין מקום להוציא חשבוניות בנסיבות העסק והמוצר שמכר (ת/2205). לטענת ההגנה, אם מאיר מזרחי שמע עצה מקצועית זו מרואה החשבון, הרי שהנחה את עובדיו, ובפרט את יואל אזרי, לפעול כאמור. לדידה, יואל אזרי שהיה שכיר בחברת MYM, לא ידע כי פעולותיו אינן כשרות שעה שרואה החשבון של החברה לא מנע את המשך עבודתו באופן זה. לטענת ההגנה, יואל אזרי, אינו מומחה מקצועי, נחשף לחוות הדעת, ולא סבר כי יש לו סיבה לפעול בניגוד אליה או לחשוך כי ההוראה שהועברה לו ממנהלו שלא למסור חשבוניות היא הוראה שיש בה אלמנט פלילי.



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

לעומתה טענה המאשימה כי יש לראות ביואל אזרי כמבצע עבירות על חוקי מע"מ בצוותא, בהיותו מנהל פעיל בחברה מכוח סעיף 119 לחוק מע"מ, המחיל אחריות פלילית לעבירה שבוצעה בתאגיד על האורגנים המכהנים בו בהיותם שלוחיו של התאגיד. המאשימה הדגישה כי אין לייחס משמעות לרישום הפורמלי ברשם החברות, אלא יש להפעיל את המבחן המהותי, לפיו יש לבדוק האם בפועל מילא יואל אזרי תפקיד של מנהל בחברה. לטענת המאשימה, יואל אזרי היה בעל תפקיד משמעותי בחברת MYM, מלבד היותו שותף בחברה, וכי אין בעובדה שמאיר מזרחי נרשם כבעל החברה והוא היה אחראי לקשר עם רו"ח אליהו קרן, כדי להפחית מאחריותו של יואל אזרי לדיווחים שנמסרו לרשויות המס. אשר לטענת ההסתמכות על עצת רו"ח קרן בדבר אי הנפקת חשבוניות, טענה המאשימה כי רו"ח אליהו קרן השווה את הכרטיסים שנמכרו על ידי חברת MYM לתלושי קנייה של רשתות שיווק, אשר אינם מהווים "הכנסה חייבת", בהתאם לסעיף 19(א) לחוק מע"מ, בעוד שבענייננו, חברת MYM מכרה את כרטיסי ההימורים במחיר הגבוה מערכם הנקוב (רווח של 2%), ולכן, עסקינן במכירת הכרטיס כ"טובין", כך שמחיר העסקה החייב בדיווח הוא מלוא מחיר העסקה. לטענת המאשימה, אין בעצתו של רואה החשבון כדי להקים את טענת ההסתמכות על עצה משפטית, שכן חוות דעת זו אינה עומדת בתנאים שנקבעו בפסיקה וניתנה על בסיס מידע שגוי והנחות יסוד מוטעות.

אופן ניהול פנקסי החשבונות של חברת MYM

44. בהיותה עוסק רשום לפי חוק מע"מ, חברת MYM הייתה חייבת בניהול פנקסים בהתאם לסעיף 66 לחוק מע"מ ולתקנות מס ערך מוסף (ניהול פנקסי חשבונות) התשל"ו-1976, בהוצאת חשבוניות עסקה בגין עסקאות למכירת טובין ומתן שירותים וניהול פנקס קבלות כדין.

כפי שפורט לעיל, יואל אזרי היה שותף בחברת MYM ומנהל בכיר בה. יואל אזרי ושאר שותפיו לחברה, נהגו שלא להוציא חשבוניות מס כלל ולא הוציאו קבלות ששיקפו את מלוא העסקאות שבוצעו בפועל, כך שנמנע תיעוד בזמן אמת של היקף העסקאות הלכה למעשה. בהתאם לקבוע בחוק מע"מ, קבלה מהווה אישור על קבלת תשלום ויש חובה להנפיקה מיד עם כל תקבול, על מנת לשקף בבירור את הכנסות העסק.

נראה כי השותפים בחברת MYM ויואל אזרי בכללם, נמנעו מלשקף את הכנסותיה האמיתיות של החברה, על מנת להתחמק מתשלום מס ערך מוסף בדרך של הקטנת הכנסות או התאמת סכומי הקבלות לאחר מעשה, על מנת להגדיל את הכנסתם האישית מרווחי החברה.

אציין כי בסיכומיה ערכה המאשימה השוואה בין סכומי הקבלות לבין היקף המכירות אותו ניתן היה ללמוד מעדויות המפיצים, השוואה המלמדת, לדידה, על כך שחברת MYM ויואל אזרי כשותף



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

בה לא מסרו קבלות עבור כל התקבולים בגין מכירות למפיצים. לעניין זה סבורני כי אין מקום לקבוע ממצאים על בסיס השוואות אלו, שעה שתקופת העבודה של כל מפיץ עם חברת MYM והיקף המכירות של כל מפיץ במהלך תקופה זו מהווה הערכה גסה בלבד.

מעיון בקבלות שנתפסו במהלך החיפוש עולה כי הסכומים שצוינו בהן היו פחותים מסכומי העסקאות שהתבצעו בפועל, זאת במטרה להפחית את ההכנסות בספרים ולשם התחמקות מתשלום מע"מ כדין.

כך ב-ת/1979-ת/1983 (כ-60 קבלות של חברת MYM!) נראה כי בוצע שינוי של סכומי העסקאות לאחר הנפקתן, תוך הקטנת הסכום שנרשם על גבי העתק הקבלה שהועבר לרואה החשבון של החברה.

מסקנה זו מתחזקת שעה שלחלק מאותן קבלות נמצא העתק נוסף **שלא עבר שינוי** במהלך חיפוש בביתו של מאיר מזרחי.

כך לדוגמה, בקבלה מס' 113 מיום 7.10.08 (ת/1979, עמ' 14), שהונפקה עבור עמית זולקוביץ, נרשם בשורת הסכום "22,280ש" ואילו בהעתק של אותה קבלה – ת/1083ח, עמ' 20 הופחת הסכום ל-2,280ש בלבד. אף בקבלה מס' 124 שהונפקה ל ג'ורג' מונייר – ת/1083ח, עמ' 106 שונה הסכום מ-18,000ש ל-1,800ש בלבד.

כלומר, לא רק שלא הונפקו קבלות באופן שוטף למפיצים, אלא אף במקרים שונים בהם הונפקו קבלות, נעשו לאחר מכן שינויים בסכומים שנרשמו בהעתקי הקבלות שהוגשו לרשויות מע"מ, במטרה להציג מצג לפיו הכנסות החברה היו קטנות יותר מאלו שהיו בפועל.

יצוין כי יואל אזרי הנפיק בעצמו קבלות למפיצים השונים, ורשם על גבי הקבלות את שמו ואת מספר הטלפון הנייד שלו (לדוגמא: ת/2119 קבלה מס' 7). עובדה זו אושרה על ידי יואל אזרי בחקירתו במשטרה (ת/2161) וכן בעדותו בבית המשפט (עמ' 383 לפרוטוקול, ש' 27-9).

זאת ועוד, כפי שפורט לעיל, יואל אזרי קיבל סכומים גבוהים מרווחי החברה בהיותו שותף בה, תוך הסתרת מעמדו האמיתי בחברה ומעמדם של השותפים האחרים, וגם על כך לא דווח לרשויות המס.

אי הנפקת חשבוניות והגשת דיווחים דו חודשיים כוזבים למע"מ

45. יואל אזרי ושאר השותפים בחברת MYM קיבלו לידיהם במהלך תקופת הדיווח עמלות בשיעור של כ- 8.8% מכל עסקה למכירת כרטיסים (7% מתברות ההימורים בתוספת 2% שנגבו מהמפיצים השונים ברחבי הארץ).



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

לדוגמא: בגין כרטיס בשווי 100 ₪, החברה קיבלה 7 ₪ עמלה מתברות ההימורים, ו-2 ₪ עמלה מהמפיצים, שה"כ 9 ₪, מתוך תשלום בסך 102 ₪. 9 ₪ מתוך 102 ₪, הם (8.8%).

סעיף 45 לחוק מע"מ קובע כי עוסק חייב להמציא לקונה חשבונית עסקה על כל עסקה או חלק ממנה, אולם, בפועל, יואל אזרי לא דאג להנפיק חשבוניות מס על חלק ניכר מהעסקאות שבוצעו. מאיר מזרחי אישר בעדותו כי חברת MYM קיבלה עמלה בשיעור של 7% מהערך הנקוב של הכרטיס שנמכר עבור אתרי ההימורים, וטען כי רווחי החברה באו לידי ביטוי בדיווחיה לרשויות מע"מ (עמ' 261-262, 365 לפרוטוקול), זאת בעוד שמקבצי האקסל של החברה (ת/2144 ו-ת/2145) עולה כי קיים פער משמעותי ביותר בין הסכומים ששולמו בפועל לחברת MYM, לבין הדיווחים שמסרה החברה לרשויות מע"מ.

יואל אזרי ושותפיו בחברת MYM הפחיתו את סכומי החשבוניות שהונפקו לחברות ההימורים, כך שיתאימו לסכומים שנרשמו בקבלות שהונפקו למפיצים ברחבי הארץ ולא בהתאם לסכומי מכירת הכרטיסים שהתבצעה בפועל, תוך העברת דיווחים כוזבים לרשויות מס ערך מוסף.

כמצוין בהרחבה לעיל, היקפי המכירות החודשיים של חברת MYM הם אלו המפורטים ב-ת/2144, ת/2145, ת/1929 ו-ת/2051, מהם נגזרה העמלה אותה קיבלה החברה, מהם חולקו הרווחים לשותפים, ובהתאם לכך היה על החברה לשלם מע"מ כחוק.

מעיון בקבצים אלו ניתן ללמוד כי "סך הפתיחות" החודשי (סכום הפתיחות החודשי הכולל המופיע ב-ת/1929 וב-ת/2051, עמודת "שקל" ב-ת/2144 ועמודת "open" ב-ת/2145) שווה לסך מכירות החברה בפועל, שכן מ-ת/1929 ומ-ת/2051 עולה כי יואל אזרי ושותפיו התייחסו לנתון זה כנתון סופי, המשקף את סך המכירות בפועל, וגזרו ממנו את עמלת הרווח אותה נטלו לכיסם.

הנתונים והראיות אינם מתיישבים עם טענתו של מאיר מזרחי, כפי שפורטה לעיל, לפיה נתון ה"פתיחות" המופיע במסמכים משקף את הכספים שהועברו לחברות ההימורים בהתאם לצפי המכירות אך לא את המכירות בפועל.

מעבר לכך, לא נמצאו במסמכים אלו או במסמכים אחרים ראיות כלשהן המצביעות על ביצוע של קיזוזים מול חברות ההימורים שיתמכו בטענתו זו של מאיר מזרחי, ואף אחד מהעדים האחרים לא העיד על כך, מה גם שלא קיים כל הגיון עסקי-כלכלי להעברת סכומים של מיליונים רבים לחברות ההימורים ללא ביצוע של מכירות בפועל.



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

אשר לגביית עמלה בשיעור 2% מהמפיצים, מאחר שכל כרטיס נמכר שלא בערכו הנקוב, אלא בתוספת שכללה את העמלה לחברת MYM (לדוגמא, כרטיס בשווי 100 ₪ נמכר למפיץ במחיר של 102 ₪), היה על החברה לדווח לרשויות המס על מלוא סכום העסקה, וזאת לא נעשה.

כלומר, גם לגבי עמלה זו הדיווחים שנמסרו לרשויות המס היו כוזבים, וזאת במטרה להפחית את ההכנסות של החברה.

דוגמאות לדיווחי חברת MYM לרשויות מע"מ בתקופה הרלוונטית לכתב האישום

חודשים ינואר-פברואר 2009

ת/931 הינו דו"ח מע"מ של חברת MYM לחודשים ינואר-פברואר 2009, ממנו עולה כי עסקאות החברה הסתכמו בתקופה זו בסך של 135,528 ₪ בלבד. זאת בעוד שמ-ת/1929, שנתפס בחיפוש שנערך בביתו של מאיר מזרחי, עולה כי סך המכירות של חברת MYM לחודש ינואר 2009 עמד על סכום של 3,825,000 ₪. עמלת הרווח של חברת MYM לפי 8.8% עמדה על סך של 336,600 ₪, סכום הגבוה מזה שדווח.

חודשים נובמבר-דצמבר 2009

ת/938 הינו דו"ח מע"מ של חברת MYM לחודשים נובמבר-דצמבר 2009, ממנו עולה כי עסקאות החברה הסתכמו בתקופה זו בסך של 66,890 ₪ בלבד. זאת בעוד שמעיון בטבלאות שב-ת/2144 עולה כי הכנסות החברה היו גבוהות בהרבה ועמדו על 9,437,000 שקלים. עמלת הרווח של חברת MYM לפי 8.8% עמדה על סך של 830,456 ₪, סכום הגבוה מזה שדווח.

חודשים ינואר-פברואר 2010

ת/937 הינו דו"ח מע"מ של חברת MYM לחודשים ינואר-פברואר 2010, ממנו עולה כי עסקאות החברה הסתכמו בתקופה זו בסך של 40,275 ₪ בלבד. זאת בעוד שמעיון בטבלאות שבת/2144 עולה כי הכנסות החברה היו גבוהות בהרבה ועמדו על 8,575,000 ₪. עמלת הרווח של חברת MYM לפי 8.8% עמדה על סך של 754,600 ₪, סכום הגבוה מזה שדווח.

מרץ-אפריל 2010



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 11-09-30365 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

ת/936 הינו דו"ח מע"מ של חברת MYM לחודשים מרץ-אפריל 2010, ממנו עולה כי עסקאות החברה הסתכמו בתקופה זו על סך של 60,142 ₪ בלבד. זאת בעוד שמעיון בטבלאות שב-ת/2144 עולה כי הכנסות החברה היו גבוהות בהרבה ועמדו על 10,025,000 ₪. עמלת הרווח של חברת MYM לפי 8.8% עמדה על סך של 882,200 ₪, סכום הגבוה מזה שדווח.

אי הגשת דו"חות שנתיים בשנים 2009 - 2010

46. לפי עדותו של רו"ח אליהו קרן, חברת MYM לא הגישה דו"חות מע"מ לשנות המס 2009-2010 (ת/2205, עמ' 7 ו-14).

סעיף 117(ב)(1) ו-8 לחוק מע"מ, קובע כי:

"עשה אדם מעשה מן המפורטים להלן במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס, דינו - מאסר 5 שנים או כפל הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין):

(1) מסר ידיעה כוזבת או מסר דו"ח או מסמך אחר הכוללים ידיעה כאמור ...

(8) השתמש בכל מרמה או תחבולה או שהרשה לאחר להשתמש בהן או עשה מעשה אחר."

סעיף 119 לחוק מע"מ מטיל אחריות פלילית לעבירה שבוצעה בתאגיד על האורגנים המכהנים בו, בהיותם שלוחיו של התאגיד, וכלשונו:

"נעברה עבירה לפי חוק זה או תקנות לפיו בידי חבר-בני-אדם, מואגד או בלתי מואגד, יהיה אשם גם כל מי שבעת ביצוע העבירה היה בו מנהל פעיל, מזכיר, נאמן, בא-כוח, שותף פעיל, חשב, מנהל חשבונות או כל פקיד אחראי אחר, זולת אם הוכיח שהעבירה נעברה שלא בידיעתו או שנקט כל האמצעים הנאותים כדי להבטיח קיום הוראות החוק."

מלשון סעיף 119 לחוק מע"מ עולה כי הוא אינו מגדיר עבירה, אלא "מוסיף" אחראים לביצועה של עבירה מן העבירות המנויות בו, לצידם של "המבצעים" בפועל של אותה עבירה.



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

תכלית חקיקת סעיף זה הייתה, בין היתר, להטיל על "מנהל פעיל", "פקיד אחראי" וכיוצא באלה, אחריות פלילית לעבירות מע"מ שבוצעו בחברה, לא על ידי קביעת עבירה מיוחדת, אלא על ידי קביעת "אחריות מנהלים", מקום בו החברה שבה הוא מכהן נכשלה בעבירה על חוק מע"מ. חברה פועלת באמצעות האורגנים שלה, וכאשר חברה מורשעת בעבירה – הכשלוך הוא כשלונם האורגנים שלה. לכן, ישנה הצדקה מלאה לראות את ממלאי תפקידי הניהול במסגרת החברה אחראים בפלילים, אלא אם כן הם יוכיחו כי מתקיימים לגביהם הסייגים הקבועים בסיפת הסעיף. כך נקבע על-ידי כב' השופט קדמי בפסק הדין שניתן בשתי בקשות רשות ערעור שאוחדו ונדונו כערעור: רע"פ 608/97 קליין נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(2) 673 (1998) ו-רע"פ 26/97 לקס נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(2) 673 (1998).

היסוד הנפשי הנדרש לשם הרשעה בעבירה לפי סעיף 117(ב) לחוק מע"מ הינו מודעות למעשה ולקיום הנסיבות הגורמות להשתמטות ממס. בעניין זה נקבע בפסיקה כי:

"יסוד הכוונה הפלילית המיוחדת האמורה, ככל יסוד נפשי של כוונה מיוחדת, הנו מצפונות לבו של עושה העבירה, ומטבע הדברים שניתן על-פי רוב להסיקו, בין מהתנהגותו של הנאשם, בין מעובדות חיצוניות ובין מראיות נסיבתיות אובייקטיביות (ראו: ע"פ 575/72 מדינת ישראל נ' שבח, פ"ד כח(1) 78; וע"פ 1182/99 הורוביץ ואח' נ' מדינת ישראל, תק-על 2000(3) 1010, עמ' 1098). על-כן נפסק בתחום העבירות הפיסקאליות, כי ככלל, עצם המעשה של הפחתת ההכנסה המוצהרת על-ידי נישום, מסירת ידיעה כוזבת על-ידו או השמטת פרטים מדו"ח, תוביל למסקנה בלתי נמנעת, לפיה התכוון הלה להתחמק ממס, אלא אם כן יש בפיו הסבר סביר היכול לעורר ספק בדבר כוונתו הפלילית".
(ע"פ (מח-ירושלים) 9147/05 מדינת ישראל נ' חברת בשיר ר. מ. לבנייה בע"מ (25.6.05)).

בפסיקה נקבע כי היות שהעבירה לפי סעיף 119 לחוק מע"מ הינה עבירה התנהגותית, שאינה כרוכה בתוצאה (ובניגוד לעבירת הבסיס, אף אינה עבירה הדורשת מצב נפשי של מניע או מטרה), והיות שמבחינת הרכיב ההתנהגותי והנסיבתי, כרוכה עבירה זו בעבירת הבסיס, המחשבה הפלילית הנדרשת היא, כאמור בסעיף 20 לחוק העונשין, כלומר, מודעות לטיב המעשה ולקיום הנסיבות הכלולים בעבירת הבסיס, כמו גם למעמדו של מבצעה בחברה המוליד את אחריותו השלוחית לפי הסעיף (ע"פ 4946/07 מקלדה נ' מדינת ישראל (19.2.09)).

עוד הדגישה הפסיקה לעניין הוכחת יסוד הכוונה הנדרש בהתאם להוראות חוק מע"מ, היינו, כי אי תשלום המס נעשה מתוך כוונה או שאיפה להתחמק מתשלומו, כדלקמן:



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

"הדרישה כי החשבונית תוצא כדין היא דרישה מהותית. על החשבונית לשקף עסקה אמיתית בין הצדדים הנכונים והאמיתיים לעסקה... אכן סעיף 117(ב) לחוק כולל ביסוד הנפשי של העבירה, "מטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס". מדובר ביסוד נפשי של מודעות למעשה ולקיום הנסיבות הגורמות להתחמקות ממס. לא נדרשת כוונה מיוחדת לאפשרות גרימת תוצאות השתמטות מהמס. נפסק, כי המפחית מס תשומות מבלי שנערכו בגין כך עסקאות אמת, חזקה כי התכוון להשתמט מתשלום מס".

(ע"פ (מח'ת"א) 71538/07 יגרמן נ' מדינת ישראל (20.2.08)).

מהנסיבות שהוכחו עולה כי יואל אזרי ושותפיו לא הנפיקו למפיצים את מלוא הקבלות בגין מכירת הכרטיסים, וזאת באופן שיטתי ובסכומים גבוהים, וכמו כן, נמנעו מהנפקת חשבוניות בגין עסקאות המכירה של כרטיסי ההימורים למפיצים. יואל אזרי ושותפיו דיווחו לרשויות המע"מ על היקף עסקאות חייבות במס בהיקפים נמוכים **באופן משמעותי** מאלו שהיו חייבות במע"מ בפועל. ברי כי פעולות אלו עולות כדי מרמה ותחבולה כהגדרתן בכוונה להשתמט מתשלום מס ערך מוסף, וכי הדו"חות הדו-חודשיים שהוגשו על ידי יואל אזרי ושותפיו בחברת MYM לרשויות המע"מ היו כוזבים ומהווים ידיעה כוזבת במטרה להשתמט מתשלום מס.

אני סבורה כי הוכחה הן אחריותו השלוחית של יואל אזרי למעשיה של חברת MYM והן אחריותו הישירה והאישית. יואל אזרי היה שותף ומנהל פעיל בחברה, היה מודע לאופן התנהלות החברה, והיה מעורה ועסק בענייני הכספים של החברה. כמו כן, יואל אזרי לקח חלק פעיל בביצוע הרישומים במסמכי החברה, ומעשיו איפשרו לה להתחמק מתשלום מע"מ. לפיכך, הוכחה מודעותו של יואל אזרי ביחס לכל רכיביהן של עבירות המס.

ברי כי יואל אזרי היה מודע ובקיא בחובתו ובחובת החברה לשלם מס, אך בחר שלא לדווח על מלוא הכנסות החברה, באופן המלמד כי היה ער לתוצאות התנהגותו והתכוון להביא לתוצאה האסורה של התחמקות מתשלום מס כדין.

יואל אזרי לא סיפק הסבר סביר לאי הנפקת הקבלות בגין מכירת כרטיסי ההימורים, למרות שלא הכחיש את עדויות המפיצים לפיהן נגבתה מהם עמלה בשווי של 2% מערכם הנקוב של הכרטיסים (עמ' 412 לפרוטוקול).

לאור גרסתו המתחמקת של יואל אזרי, הוא גם לא הביא כל ראיה שיש בה כדי ללמד כי העבירה נעברה שלא בידיעתו או שנקט בכל האמצעים הנאותים כדי להבטיח את קיום הוראות החוק.



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

אשר לטענת הסתמכות על העצה המקצועית מטעם רו"ח אליהו קרן באשר לאי הנפקת חשבוניות, אציין תחילה כי טענה זו לא הוכחה מבחינה עובדתית. יואל אזרי לא העיד כי הסתמך על עצת רואה החשבון ומסיבה זו לא הנפיק חשבוניות עבור העסקאות שביצעה חברת MYM, ואף רו"ח קרן לא העיד כי יואל אזרי בדק עמו את הנושא או כי ייעץ ליואל אזרי בנושא.

אף אם אניח לטובתו כי יואל אזרי פעל בהתאם לעצת רו"ח אליהו קרן, ומשכך, לא הנפיק חשבוניות עסקה בגין מכירת כרטיסי ההימורים למפיצים, אין מקום להחיל את טענת ההסתמכות על עצה מקצועית בדן, לאור אי עמידה בתנאי הפסיקה בנושא (כפי שפורטו לעיל בהרחבה בדיון לעיל בנוגע לחוות דעתו של עו"ד שיניצקי).

לא הוצגה בפני רואה החשבון תמונת המצב המלאה בנוגע למכירת הכרטיסים ואופיים בטרם חיווה את דעתו בנושא, ולא נאמר לו במפורש כי מדובר בכרטיסים המשמשים רק להימורים (ת/2205, עמ' 2), לא נמסר לרואה החשבון על ידי יואל אזרי או על ידי אחרים בחברת MYM כי הכרטיסים נמכרים במחיר העולה על ערכם הנקוב. רו"ח אליהו קרן חיווה את דעתו בנושא על סמך עיון שטחי באתר "כל מס", מבלי שהפנה שאלה מקצועית לעורכי האתר בהתאם לנתונים המלאים והרלוונטיים לחברת MYM ולעיסוקה (שם, עמ' 12-13).

נוכח כל האמור, יש לדחות את טענת ההסתמכות על חוות דעת רואה החשבון, ויש לקבוע כי אי הוצאת החשבוניות על ידי יואל אזרי נעשתה בכוונה להשתמש מתשלום מס כדין ובחוסר תום לב משווע.

הפסיקה קבעה כי אין צורך ברישום פורמלי ברשם החברות לשם הקביעה כי אדם שימש כמנהל פעיל בחברה וכי מדובר במבחן **מהותי** בו נבחנת השאלה האם אותו אדם יכול היה למנוע את ביצוע העבירה מתוקף תפקידו (רע"פ 9341/02 **מנצורה נ' מדינת ישראל** (5.11.02), וכן גיורא עמיר **עבירות מס ועבירות הלבנת הון** 755-757 (מהדורה שישית, 2014)).

כפי שצוין בהרחבה בפרק העוסק בתפקידו וחלקו של יואל אזרי בחברת MYM ומארג הבעלות בה, יואל אזרי שימש כמנהל פעיל ועיקרי בחברה, ומשכך, הוא נכנס לגדרו של סעיף 119 לחוק מע"מ. לנוכח האמור, ומשעה שהוכח לעיל כי עבירות מע"מ לפי סעיף 117(ב)1 ו-8) בוצעו על ידי יואל אזרי בצוותא עם אחרים באמצעות חברת MYM, יש לראות בו כמי שביצע את העבירות על חוק מע"מ בעצמו ובצוותא עם אחרים.

מאחר שהוכח כי יואל אזרי ושותפיו לא הוציאו קבלות בגין כל תקבוליהם ממכירות כרטיסי ההימורים, הפחיתו את סכומי הקבלות הקיימות ולא הנפיקו חשבוניות בגין מכירות למפיצים, ודיווחו למנהל מע"מ על היקף העסקאות החייבות במס בסכומים נמוכים באופן משמעותי מאלו שהתקבלו בפועל לידי החברה, יש לקבוע כי הוכח היסוד הנפשי הנדרש, שכן הדברים נעשו באופן



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 11-09-30365 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

שוטף ושיטתי, וכן הוכח רכיב הכוונה להשתמט מתשלום מס כדין, שעה שיואל אזרי היה מודע לחובה לשלם מס ראוי על רווחי חברת MYM, ולא עשה כן.

אשר לעניין הביצוע בצוואת לפי סעיף 29(ב) לחוק העונשין של עבירות שימוש במרמה ובתחבולה ומסירת ידעה כוזבת לפי חוק מע"מ, אציין כי משעה שהוכח כמפורט לעיל ביצוע עבירת סיוע לארגון או עריכת משחקים אסורים, הגרלות והימורים בצוואת חדא, בהתאם לארבעת המבחנים שנקבעו בפסיקה ובהתבסס על הוכחת שותפותו של יואל אזרי בחברת MYM, סבורני כי הוכח קיומו של רכיב זה גם לעניין עבירות אלו.

נוכח האמור, אני קובעת כי הוכחה אשמתו של יואל אזרי בעבירה של מעשי מרמה ותחבולה במטרה להשתמט מתשלום מס וכן בעבירה של מסירת ידיעות כוזבות במטרה להשתמט מתשלום מס, מעבר לכל ספק סביר.

סוף דבר

47. נוכח כל המפורט לעיל, אני קובעת כי המאשימה הוכיחה מעבר לספק סביר את ביצוע כל העבירות נושא כתב האישום, וכי הנאשמים לא הצליחו לעורר ספק סביר בדבר אשמתם.

לפיכך, אני מרשיעה את הנאשם 1 - יואל אזרי, ואת נאשם 2 – יאיר אזרי בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום, כדלקמן:

עבירה של **סיוע לארגון או עריכת משחקים אסורים, הגרלות והימורים** לפי סעיף 225 בצירוף סעיף 31 וסעיף 29(ב) לחוק העונשין.

בנוסף, אני מרשיעה את נאשם 1 בלבד, יואל אזרי, בעבירות הבאות:

עבירה של **עשיית פעולה ברכוש אסור** לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון בצירוף סעיף 29(ב) לחוק העונשין.

עבירה של **שימוש במרמה ותחבולה במטרה להתחמק מתשלום מס** לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ בצירוף סעיף 29(ב) לחוק העונשין.



בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30365-09-11 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' אזרי ואח'

עבירה של מסירת ידיעה כוזבת או מסירת דו"ח או מסמך אחר הכוללים ידיעה כאמור לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מע"מ בצירוף סעיף 29(ב) לחוק העונשין.

ניתנה היום, כ"ד סיוון תשע"ו, 30 יוני 2016, במעמד הצדדים

שירלי דקל נוה

שירלי דקל נוה, שופטת